

Warszawa, dnia 18 października 2017 r.

Poz. 1934

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 września 2017 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 13 września 2017 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 65–80 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), które stanowią:

„Art. 65. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1166) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. Celem działalności Funduszu jest podejmowanie działań na rzecz stabilności systemu finansowego w zakresie instytucji finansowej w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), w szczególności poprzez zapewnienie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania środków pieniężnych, udzielanie pomocy i wsparcia oraz udzielanie lub wykonywanie gwarancji rekapitalizacyjnej, na zasadach określonych w ustawie.”;

- 2) po art. 3a dodaje się art. 3b i art. 3c w brzmieniu:

„Art. 3b. Fundusz jest organem do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, s. 190).

Art. 3c. 1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grupy, w której podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, oraz przeprowadzenia oceny wykonalności takiego planu, Fundusz współpracuje z właściwymi organami oraz uczestniczy w kolegium przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz może w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonywać uzgodnień w zakresie grupowego planu przymusowej restrukturyzacji. W przypadku gdy działania przewidziane w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji mogą wywołać skutki finansowe dla finansów publicznych Rzeczypospolitej Pol-

skiej, Fundusz może uzgodnić taki plan tylko w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Fundusz może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, s. 12). Fundusz podejmuje działania zgodne z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

4. Fundusz może dokonywać wymiany informacji niezbędnych do opracowania i uzgodnienia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, w tym informacji chronionych na podstawie innych ustaw z:

- 1) innymi organami przymusowej restrukturyzacji będącymi członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji;
- 2) Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego – informacji związanych z jego zadaniami w zakresie opracowania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) Komisją Nadzoru Finansowego i innymi organami nadzoru – informacji dotyczących podmiotów, nad którymi sprawują nadzór.

5. Zasady wymiany informacji, o których mowa w ust. 4 pkt 3, z Komisją Nadzoru Finansowego określa umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614, z późn. zm.^{a)}.”;

- 3) w art. 13 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Podstawę naliczania opłaty rocznej wnoszonej i obliczanej przez podmioty objęte systemem gwarantowania stanowi łączna kwota ekspozycji na ryzyko, określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), obliczona według zasad określonych na podstawie przepisów tego rozporządzenia i ustawy – Prawo bankowe.”;

- 4) w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Bank Gospodarstwa Krajowego wnosi obowiązkowe opłaty roczne naliczone z zastosowaniem połowy stawek, o których mowa w art. 13.”;

- 5) po art. 14b dodaje się art. 14c w brzmieniu:

„Art. 14c. Do Banku Gospodarstwa Krajowego przepisu art. 14a nie stosuje się.”;

- 6) po art. 20b dodaje się art. 20ba–20bc w brzmieniu:

„Art. 20ba. 1. Fundusz może udzielać wsparcia bankom w przypadku ich przejęcia lub likwidacji, przejęcia lub likwidacji ich zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić poprzez:

- 1) objęcie akcji banku przejmującego;
- 2) udzielenie pożyczki lub gwarancji;
- 3) udzielenie gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi lub nabywanymi prawami majątkowymi lub przejmowanymi zobowiązaniami;
- 4) udzielenie dotacji na pokrycie różnicy między wartością przejmowanych lub nabywanych praw majątkowych i przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na rachunkach deponentów banku do wysokości łącznej maksymalnej kwoty z tytułu gwarancji w banku, liczonej jako suma środków gwarantowanych na rachunkach deponentów banku, o których mowa w art. 2 pkt 1, w którym stwierdzono niebezpieczeństwo niewypłacalności.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, przepisu art. 25 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

Art. 20bb. Warunkiem udzielenia przez Fundusz wsparcia, o którym mowa w art. 20ba ust. 1, jest w szczególności:

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1260, 1348 i 1357.

- 1) uznanie przez Zarząd Funduszu przedstawionych przez przejmującego lub nabywcę wyników badania sprawozdania finansowego dotyczącego jego działalności;
- 2) przedstawienie Zarządowi Funduszu przez przejmującego lub nabywcę pozytywnej opinii Komisji Nadzoru Finansowego o celowości przejęcia i braku zagrożenia dla bezpieczeństwa środków deponentów gromadzonych w banku, wobec którego Komisja Nadzoru Finansowego podjęła decyzję o przejęciu lub o uchyleniu zezwolenia na utworzenie banku i jego likwidacji, oraz w przejmującym lub nabywającym banku;
- 3) wykazanie, że wysokość środków zaangażowanych przez Fundusz we wsparcie przejmującego lub nabywcy byłaby nie wyższa niż łączna maksymalna kwota z tytułu gwarancji w banku, wobec którego Komisja Nadzoru Finansowego podjęła decyzję o przejęciu lub o uchyleniu zezwolenia na utworzenie banku i jego likwidacji, liczona jako suma środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów tego banku;
- 4) wykorzystanie dotychczasowych funduszy własnych przejmowanego lub likwidowanego banku na pokrycie strat;
- 5) zabezpieczenie wiarytelności gwarantujące zwrot pełnej kwoty wsparcia wraz z odsetkami w przypadku wsparcia w formie, o której mowa w art. 20ba ust. 2 pkt 2.

Art. 20bc. Przejmujący lub nabywca udziela na żądanie Funduszu informacji niezbędnych do oceny ryzyka zwrotu udzielonego wsparcia lub strat związanych z nabywanymi lub przejmowanymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami.”;

- 7) w art. 25 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych w odniesieniu do Banku Gospodarstwa Krajowego jest ustalana jako iloczyn połowy stawki i sumy środków pieniężnych, o których mowa w ust. 2.”;
- 8) w art. 38 po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Fundusz przekazuje Komitetowi Stabilności Finansowej informacje niezbędne do prawidłowej realizacji zadań tego Komitetu, w tym dotyczące poszczególnych podmiotów objętych systemem gwarantowania, podlegające ochronie na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 9) w art. 38a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje określone w ust. 1 nie mogą być udostępniane przez Fundusz innym podmiotom, z zastrzeżeniem art. 38 ust. 4a i 4c.”;
- 10) w art. 38zh po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Fundusz przekazuje Komitetowi Stabilności Finansowej informacje niezbędne do prawidłowej realizacji zadań tego Komitetu, w tym dotyczące poszczególnych kas, podlegające ochronie na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 11) w art. 38zi ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje określone w ust. 1 nie mogą być udostępniane przez Fundusz innym podmiotom, z zastrzeżeniem art. 38zh ust. 5 i 5a.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, z późn. zm.^{b)}) w art. 152 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracowniczy fundusz może powierzyć, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi albo w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.^{c)}), zarządzanie aktywami funduszu podmiotowi, który na podstawie tych przepisów jest uprawniony do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, i posiada zezwolenie na wykonywanie tej działalności.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908 i 1036 oraz z 2015 r. poz. 855) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2:
 - a) pkt 6a otrzymuje brzmienie:

^{b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1289 i 1717 oraz z 2015 r. poz. 238, 1132 i 1259.

^{c)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260 i 1357.

- „6a) działanie na rzecz stabilności systemu finansowego w zakresie instytucji finansowej w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513);”;
- b) po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:
- „6b) działanie na rzecz wyeliminowania lub ograniczania ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym;”;
- 2) w art. 23:
- a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) przekazują NBP, na jego żądanie, dane niezbędne do analiz ryzyka systemowego.”;
- b) ust. 2c otrzymuje brzmienie:
- „2c. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób, szczegółowy zakres i terminy przekazywania przez podmioty, o których mowa w ust. 2, inne niż banki, danych niezbędnych do ustalania polityki pieniężnej, okresowych ocen sytuacji pieniężnej państwa oraz analiz ryzyka systemowego, uwzględniając pozycję, udział w rynku finansowym oraz znaczenie dla analizy zjawisk monetarnych działalności tych podmiotów oraz kierując się potrzebą zapewnienia NBP dostępu do informacji niezbędnych do wykonywania jego obowiązków wynikających z ustawy oraz zadań wynikających z uczestnictwa w Europejskim Systemie Banków Centralnych i Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego.”;
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych oraz spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu swoich zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.^{d)}), izby rozliczeniowe oraz izby rozrachunkowe, o których mowa w art. 68a tej ustawy, a także kontrahent centralny (CCP) w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.), przekazują, na żądanie Prezesa NBP, informacje niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 6a i 6b, dotyczące uczestników w rozumieniu art. 45a ust. 2 tej ustawy, służące dokonywaniu oceny sytuacji finansowej tych uczestników oraz stabilności systemu finansowego i ryzyka systemu finansowego.”;
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Zestawienia statystyczne, opracowania i oceny zawierające dane jednostkowe, o których mowa w ust. 2, 2a, 3 i 3a, umożliwiające powiązanie ich z konkretnym podmiotem lub zidentyfikowanie konkretnego podmiotu, w szczególności jeżeli do sporządzenia zestawienia, opracowania i oceny wykorzystano dane dotyczące mniej niż trzech podmiotów lub gdy udział danych dotyczących jednego podmiotu, wykorzystanych w zestawieniu, opracowaniu lub ocenie jest większy niż trzy czwarte całości – nie mogą być udostępniane osobom trzecim.”;
- e) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Dane jednostkowe, o których mowa w ust. 2, 2a, 3 i 3a, oraz zestawienia statystyczne, opracowania i oceny, o których mowa w ust. 6, NBP udostępnia:”;
- f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:
- „8a. Dane jednostkowe, o których mowa w ust. 3 i 3a, oraz zestawienia statystyczne, opracowania i oceny, o których mowa w ust. 6, NBP udostępnia Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań Komitetu.”;
- g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Przepisy ust. 8 i 8a stosuje się odpowiednio do danych zawierających informacje objęte ochroną na podstawie odrębnych ustaw, w tym informacji objętych tajemnicą bankową.”;

^{d)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505 i 1513.

- 3) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

NBP a Komitet Stabilności Finansowej

Art. 30a. NBP udostępnia Komitetowi Stabilności Finansowej:

- 1) informacje i dane, w tym chronione na podstawie odrębnych ustaw, niezbędne do oceny ryzyka systemowego;
- 2) analizy, opracowania i opinie dotyczące oceny ryzyka systemowego, stabilności finansowej i nierównowag makroekonomicznych, w tym cykliczne raporty NBP o stabilności systemu finansowego oraz raporty o nierównowagach makroekonomicznych;
- 3) informacje o działaniach podejmowanych przez właściwe podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 22 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, związanych z realizacją rekomendacji Komitetu Stabilności Finansowej;
- 4) informacje o konsultacjach z Komisją Europejską, Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego, Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego oraz organami nadzoru makroostrożnościowego z innych zainteresowanych państw członkowskich, o których mowa w art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, oraz opiniach wydanych przez te podmioty, dotyczących działań Komitetu Stabilności Finansowej.

Art. 30b. NBP zapewnia obsługę Komitetu Stabilności Finansowej w zakresie realizacji zadań określonych w art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym, w szczególności:

- 1) organizuje posiedzenia Komitetu Stabilności Finansowej i prowadzi jego sekretariat;
 - 2) przygotowuje projekty uchwał Komitetu Stabilności Finansowej.”;
- 4) w art. 54 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) uchwały Komitetu Stabilności Finansowej, o których mowa w art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.”.

Art. 68. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.^{e)}) wprowadza się następujące zamiany:

- 1) w art. 4:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) bank krajowy – bank mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) bank zagraniczny – bank mający siedzibę na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim;”;
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 - „7) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013;”;
 - w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 575/2013, lub”;
 - pkt 9 otrzymuje brzmienie:
 - „9) podmiot zależny – jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;”;

^{e)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348 i 1357.

- pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:
 - „12) przedsiębiorstwo pomocniczych usług bankowych – przedsiębiorstwo usług pomocniczych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 rozporządzenia nr 575/2013;
 - 13) właściwe władze nadzorcze – właściwe organy, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013;”;
- w pkt 15 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) bliskie powiązania, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 38 rozporządzenia nr 575/2013, lub”;
- pkt 16 otrzymuje brzmienie:
 - „16) podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie – grupę powiązanych klientów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia nr 575/2013;”;
- pkt 17 i 18 otrzymują brzmienie:
 - „17) instytucja kredytowa – instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013, mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
 - 18) oddział instytucji kredytowej – oddział, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia nr 575/2013, niebędący oddziałem banku krajowego ani oddziałem banku zagranicznego;”;
- pkt 22 i 23 otrzymują brzmienie:
 - „22) państwo macierzyste – państwo członkowskie pochodzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia nr 575/2013;
 - 23) państwo goszczące – przyjmujące państwo członkowskie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia nr 575/2013;”;
- uchyla się pkt 24,
- uchyla się pkt 28 i 29,
- uchyla się pkt 29b–32,
- dodaje się pkt 33–38 w brzmieniu:
 - „33) metody wewnętrzne – metodę wewnętrznych ratingów, o której mowa w art. 143 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, metodę modeli wewnętrznych, o której mowa w art. 221, art. 283 i art. 363 rozporządzenia nr 575/2013, metodę własnych oszacowań, o której mowa w art. 225 rozporządzenia nr 575/2013, metodę wewnętrznych oszacowań, o której mowa w art. 259 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, oraz metodę zaawansowanego pomiaru, o której mowa w art. 312 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013;
 - 34) ryzyko systemowe – ryzyko, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy o nadzorze makroostrożnościowym;
 - 35) bank istotny – bank istotny pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz rodzaju, zakresu i złożoności prowadzonej działalności, który:
 - a) spełnia co najmniej jeden z warunków:
 - akcje banku zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.^{f)}),
 - udział banku w aktywach sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2%,
 - udział banku w depozytach sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2%,
 - udział banku w funduszach własnych sektora bankowego jest nie mniejszy niż 2% albo
 - b) został uznany za taki bank przez Komisję Nadzoru Finansowego;
 - 36) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej;
 - 37) ustawa o nadzorze makroostrożnościowym – ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513);

^{f)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505 i 1513.

- 38) rozporządzenie nr 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.).”,
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Bank krajowy i bank zagraniczny są instytucją, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013.”;
- 2) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:
„Art. 4b. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, uznać za bank istotny bank niespełniający warunków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 35 lit. a, mając na uwadze:
1) stopień złożoności struktury organizacyjnej banku;
2) złożoność użytkowanych systemów informatycznych;
3) złożoność czynności wykonywanych przez bank;
4) zidentyfikowanie banku jako globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym na podstawie przepisów ustawy o nadzorze makroostrożnościowym.”;
- 3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Bank jest obowiązany do sprzedaży składników majątku, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w okresie nie dłuższym niż 5 lat od daty nabycia.”;
- 4) w art. 6a dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
„9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru, w tym oceny spełniania wymogów wydania zezwolenia na powierzenie przez bank wykonywania przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego pośrednictwa w zakresie niektórych czynności.”;
- 5) po art. 6d dodaje się art. 6e w brzmieniu:
„Art. 6e. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem związanym z działalnością, o której mowa w art. 6a–6d, kierując się potrzebą zapewnienia uwzględniania przez bank ryzyka związanego z powierzeniem czynności, o których mowa w art. 6a ust. 1 i 7, w systemie zarządzania ryzykiem, prawidłowości funkcjonowania podmiotów działających na rynku bankowym, a także przejrzystości, stabilności i bezpieczeństwa tego rynku.”;
- 6) w art. 9 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
„2a. System zarządzania obejmuje procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej banku, naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych.
2b. W ramach procedur, o których mowa w ust. 2a, bank zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.”;
- 7) w art. 9b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zadaniem systemu zarządzania ryzykiem są identyfikacja, pomiar lub szacowanie, kontrola oraz monitorowanie ryzyka występującego w działalności banku służące zapewnieniu prawidłowości procesu wyznaczania i realizacji szczegółowych celów prowadzonej przez bank działalności.”;
- 8) art. 9c otrzymuje brzmienie:
„Art. 9c. 1. Celem systemu kontroli wewnętrznej jest zapewnienie:
1) skuteczności i efektywności działania banku;
2) wiarygodności sprawozdawczości finansowej;
3) przestrzegania zasad zarządzania ryzykiem w banku;
4) zgodności działania banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi.

2. W ramach systemu kontroli wewnętrznej bank wyodrębnia:
 - 1) funkcję kontroli mającą za zadanie zapewnienie przestrzegania mechanizmów kontrolnych dotyczących w szczególności zarządzania ryzykiem w banku, która obejmuje stanowiska, grupy ludzi lub jednostki organizacyjne odpowiedzialne za realizację zadań przypisanych tej funkcji;
 - 2) komórkę do spraw zgodności mającą za zadanie identyfikację, ocenę, kontrolę i monitorowanie ryzyka braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi oraz przedstawianie raportów w tym zakresie;
 - 3) niezależną komórkę audytu wewnętrznego mającą za zadanie badanie i ocenę, w sposób niezależny i obiektywny, adekwatności i skuteczności systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, z wyłączeniem komórki audytu wewnętrznego.”;
- 9) po art. 9c dodaje się art. 9ca–9cc w brzmieniu:

„Art. 9ca. 1. Bank jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia nr 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”.

2. Zarząd banku opracowuje i wdraża politykę wynagrodzeń zatwierdzoną przez radę nadzorczą.

3. Stosowana przez bank polityka wynagrodzeń obejmuje także jego podmioty zależne oraz uwzględnia politykę wynagrodzeń stosowaną przez podmiot dominujący w stosunku do tego banku.

4. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi i analizuje informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i rozporządzenia nr 575/2013 w celu monitorowania tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez banki.

5. Bank, raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych.

6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informacje i dane, o których mowa w ust. 4 i 5, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

7. Równowartość w euro wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym roku, za który przekazywane są dane.

Art. 9cb. 1. W banku istotnym działają:

- 1) komitet do spraw wynagrodzeń,
- 2) komitet do spraw ryzyka

– w skład których wchodzi osoby powoływane spośród członków rady nadzorczej banku.

2. Do zadań komitetu do spraw wynagrodzeń należy opiniowanie i monitorowanie przyjętej w banku polityki wynagrodzeń oraz wspieranie organów banku w zakresie kształtowania i realizacji tej polityki.

3. Do zadań komitetu do spraw ryzyka należy w szczególności:

- 1) opiniowanie całościowej bieżącej i przyszłej gotowości banku do podejmowania ryzyka;
- 2) opiniowanie opracowanej przez zarząd banku strategii zarządzania ryzykiem w działalności banku oraz przedkładanych przez zarząd informacji dotyczących realizacji tej strategii;
- 3) wspieranie rady nadzorczej banku w nadzorowaniu wdrażania strategii zarządzania ryzykiem w działalności banku przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla;
- 4) weryfikacja, czy ceny pasywów i aktywów oferowanych klientom w pełni uwzględniają model biznesowy banku i jego strategię w zakresie ryzyka, a w przypadku gdy ceny te nie odzwierciedlają w odpowiedni sposób rodzajów ryzyka zgodnie z tym modelem i tą strategią, przedstawianie zarządowi banku propozycji mających na celu zapewnienie adekwatności cen pasywów i aktywów do tych rodzajów ryzyka.

4. Bank zapewnia komitetowi do spraw wynagrodzeń dostęp do informacji, zasoby oraz wsparcie, niezbędne do realizacji jego zadań, w tym możliwość korzystania przez komitet z usług ekspertów zewnętrznych.

5. Na wniosek banku niebędącego bankiem istotnym, Komisja Nadzoru Finansowego może wyrazić zgodę na połączenie komitetu do spraw ryzyka z komitetem audytu, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1011), o ile przynajmniej jeden z członków rady nadzorczej banku mających wchodzić w skład połączonego komitetu spełnia warunki niezależności. Do oceny spełniania warunków niezależności przepisy art. 56 ust. 3 pkt 1, 3 i 5 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym stosuje się odpowiednio.

Art. 9cc. Bank dokumentuje systemy i procesy, o których mowa w przepisach ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013, oraz rejestruje transakcje, w sposób umożliwiający Komisji Nadzoru Finansowego sprawowanie nadzoru nad zgodnością działalności banku z tymi przepisami.”;

10) uchyla się art. 9d i art. 9e;

11) art. 9f otrzymuje brzmienie:

„Art. 9f. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób funkcjonowania w bankach systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej, w tym tryb anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu lub rady nadzorczej naruszeń prawa oraz obowiązujących w banku procedur i standardów etycznych, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów statutowych banku i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, a także zapewnienie skutecznego działania mechanizmów wykrywania naruszeń;
- 2) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń i sposób jej ustalania, mając na względzie potrzebę zapewnienia właściwego funkcjonowania w banku polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na zarządzanie ryzykiem.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, sposób ograniczenia rodzajów i form instrumentów niepieniężnych, w jakich – zgodnie z przyjętą polityką wynagrodzeń – jest wypłacany zmienny składnik wynagrodzenia, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności banku w długim okresie.”;

12) uchyla się art. 9g;

13) w art. 10a w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

- „5) udzielenie Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym, informacji niezbędnych do realizacji przez niego zadań ustawowych;
- 6) udzielenie instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, informacji niezbędnych do realizacji ich zadań;
- 7) udzielenie Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacji niezbędnych do realizacji ich zadań, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów dotyczących utworzenia i działalności tych podmiotów.”;

14) po art. 10a dodaje się art. 10b w brzmieniu:

„Art. 10b. 1. Komisja Nadzoru Finansowego podaje do publicznej wiadomości, bez zbędnej zwłoki, informację o nałożeniu prawomocnej sankcji administracyjnej, w tym o rodzaju i charakterze naruszenia przepisów prawa, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, na które nałożono sankcję.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest zamieszczana na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego na okres 5 lat, licząc od dnia jej zamieszczenia, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, jest zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok.

3. W informacji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych:

- 1) byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;
- 2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych;
- 3) zagroziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie.

4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje o zastosowanych sankcjach administracyjnych.”;

- 15) w art. 11 w ust. 2:
- a) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) odwołania członka zarządu lub rady nadzorczej banku,”,
 - b) uchyla się pkt 20,
 - c) po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:
„20a) zalecenia bankowi przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 1a,”,
 - d) pkt 21 otrzymuje brzmienie:
„21) zalecenia bankowi utrzymywania dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 2a,”;
- 16) po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu:
„Art. 13b. Komisja Nadzoru Finansowego gromadzi informacje publikowane przez banki zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 i wykorzystuje je do analizy porównawczej praktyk zapewniających różnorodność w składzie organów banku. Zgromadzone informacje oraz wyniki dokonanych analiz Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;
- 17) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:
„Art. 20a. 1. Do banku spółdzielczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 22–22b i art. 22d, z tym że w przypadku banku spółdzielczego zrzeszonego w banku zrzeszającym:
- 1) członkiem zarządu, o którym mowa w art. 22a ust. 4, jest prezes zarządu;
 - 2) przepisu art. 22a ust. 6 pkt 1 nie stosuje się;
 - 3) przepis art. 22b stosuje się wyłącznie do powołania prezesa zarządu.
2. Na wniosek banku spółdzielczego zrzeszonego w banku zrzeszającym Komisja Nadzoru Finansowego może wyrazić zgodę na wyodrębnienie stanowiska członka zarządu, o którym mowa w art. 22a ust. 4. Przepis art. 22b stosuje się odpowiednio.”;
- 18) w art. 22 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Członków rady nadzorczej banku powołuje i odwołuje walne zgromadzenie, uwzględniając ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 22aa.
3. Bank niezwłocznie po powołaniu rady nadzorczej i dokonaniu zmiany jej składu przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o składzie rady nadzorczej i zmianie jej składu oraz wynikającą z oceny, o której mowa w ust. 2, informację o spełnieniu przez członków rady nadzorczej, których dotyczy informacja, wymogów określonych w art. 22aa.”;
- 19) art. 22a otrzymuje brzmienie:
„Art. 22a. 1. Zarząd banku składa się co najmniej z trzech osób fizycznych powoływanych i odwoływanych przez radę nadzorczą, z zastrzeżeniem art. 22b. Rada nadzorcza, powołując lub odwołując członków zarządu banku, uwzględnia ocenę spełniania wymogów, o których mowa w art. 22aa.
2. Rada nadzorcza niezwłocznie po powołaniu zarządu i po dokonaniu zmiany jego składu przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o składzie zarządu i zmianie jego składu oraz wynikającą z oceny, o której mowa w ust. 1, informację o spełnieniu przez członków zarządu wymogów, o których mowa w art. 22aa. Rada nadzorcza informuje Komisję Nadzoru Finansowego także o zatwierdzeniu i zmianie wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku.
3. Prezes zarządu kieruje pracami zarządu. Prezesowi zarządu podlega komórka audytu wewnętrznego.
4. W zarządzie banku wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących zarządzanie ryzykiem istotnym w działalności banku.
5. Zarząd banku ustala, a rada nadzorcza zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie banku.
6. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie banku:
- 1) nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu, o którym mowa w ust. 4;
 - 2) prezesowi zarządu banku nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku stwarzającym ryzyko istotne w działalności banku;

- 3) członkowi zarządu banku, o którym mowa w ust. 4, nie może być powierzony nadzór nad obszarem działalności banku stwarzającym ryzyko, którym zarządzanie nadzoruje;
 - 4) poza kompetencjami, o których mowa w ust. 3 i 4, należy przyporządkować kompetencje w zakresie nadzoru nad:
 - a) ryzykiem braku zgodności działalności banku z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i standardami rynkowymi,
 - b) obszarem rachunkowości i sprawozdawczości finansowej, w tym kontroli finansowej.”;
- 20) po art. 22a dodaje się art. 22aa w brzmieniu:

„Art. 22aa. 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku powinni mieć wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków, oraz dawać rękojmię należytego wykonywania tych obowiązków.

2. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności banku.

3. Członek zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego może pełnić jednocześnie nie więcej niż:

- 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo
- 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

4. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 3, uznaje się:

- 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.^{g)});
- 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej pełnione w:
 - a) podmiotach objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, lub
 - b) podmiotach, w których bank posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia nr 575/2013.

5. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcji pełnionych przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.

6. Na wniosek rady nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez bank, może wyrazić zgodę na pełnienie przez członka zarządu lub rady nadzorczej banku istotnego jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 3 i 4, jeżeli nie zagrazi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w banku. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach.

7. Członkowie zarządu i rady nadzorczej banku są obowiązani pełnić swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierować się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z bieżącym zarządzaniem bankiem.

8. Bank jest obowiązany zapewnić środki niezbędne do przygotowania członków zarządu i rady nadzorczej banku do pełnienia przez nich funkcji i środki niezbędne do ich szkolenia.

9. Przy wyborze kandydatów na członków zarządu lub rady nadzorczej banku właściwy organ banku uwzględnia cechy i kompetencje istotne z punktu widzenia potrzeby zapewnienia prawidłowości realizacji zadań przez zarząd lub radę nadzorczą.”;

- 21) w art. 22b:

- a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Powołanie prezesa zarządu banku i członka zarządu banku, o którym mowa w art. 22a ust. 4, a także powierzenie funkcji członka zarządu banku, o którym mowa w tym przepisie, powołanemu członkowi zarządu następuje za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza.

^{g)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166 i 1333.

2. Rada nadzorcza banku, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje i oświadczenia osób wskazanych w tym przepisie, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące:

- 1) identyfikacji tych osób;
- 2) wiedzy, umiejętności i doświadczenia tych osób, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych;
- 3) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów;
- 4) karalności tych osób, prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób;
- 6) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na sytuację finansową tych osób, oraz postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych lub egzekucyjnych, w których te osoby występowały lub występują jako strona;
- 7) znajomości języka polskiego;
- 8) innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te osoby wymogów określonych w art. 22aa.

3. Komisja Nadzoru Finansowego odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wnioski o wyrażenie zgody:

- 1) nie spełnia wymogów określonych w art. 22aa;
- 2) była karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego;
- 3) nie dopełniła obowiązku, o którym mowa w art. 138 ust. 4a – w przypadku osoby pełniącej funkcję członka zarządu banku;
- 4) nie posiada udowodnionej znajomości języka polskiego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego odstąpi, w drodze decyzji wydanej na wniosek rady nadzorczej banku, od wymogu udowodnionej znajomości języka polskiego, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, jeżeli nie jest to niezbędne ze względów nadzoru ostrożnościowego, biorąc w szczególności pod uwagę poziom dopuszczalnego ryzyka lub zakres działalności banku.”,

- b) uchyla się ust. 5,
c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1 oraz do powołania w skład pierwszego zarządu banku osób zatwierdzonych w zezwoleniu na utworzenie tego banku.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1. W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

- 22) po art. 22c dodaje się art. 22d w brzmieniu:

„Art. 22d. 1. W przypadku gdy członek rady nadzorczej lub zarządu banku nie spełnia wymogów określonych w art. 22aa, Komisja Nadzoru Finansowego może wystąpić do właściwego organu banku z wnioskiem o jego odwołanie.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może zawiesić w czynnościach członka rady nadzorczej lub zarządu banku, o których mowa w ust. 1, do czasu podjęcia przez właściwy organ banku uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie.

3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony.”;

- 23) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Bank, którego akcje zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o akcjonariuszach posiadających akcje lub prawa z akcji w wysokości, o której mowa w ust. 1, zawierającą imiona i nazwiska albo nazwy tych akcjonariuszy oraz liczbę akcji lub praw z akcji, co najmniej raz na 12 miesięcy.”;

- 24) w art. 25h w ust. 2:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej i zarządu spełniają wymogi określone w art. 22aa;”;
 - b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) zapewni przestrzeganie przez bank krajowy wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów w zakresie funduszy własnych, norm płynności, kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem, a w szczególności to, że struktura grupy, której bank stanie się częścią, będzie umożliwiać sprawowanie efektywnego nadzoru oraz skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi władzami nadzorczymi i ustalenie zakresów właściwości tych władz;”;
- 25) w art. 25l:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Jeżeli akcje zostaną nabyte lub objęte z naruszeniem przepisu ust. 1 albo nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na akcjonariusza banku krajowego będącego osobą fizyczną karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł, a na akcjonariusza będącego osobą prawną karę pieniężną do wysokości 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę finansową w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej akcjonariusza. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez akcjonariusza albo straty, której akcjonariusz uniknął w wyniku naruszenia, karę pieniężną można ustalić w wysokości do dwukrotności korzyści albo straty. Komisja Nadzoru Finansowego może także ustanowić w banku krajowym zarząd komisaryczny albo uchylić zezwolenie na utworzenie banku i podjąć decyzję o likwidacji banku. Przepisy art. 145, art. 147 ust. 3 i art. 153–156 stosuje się odpowiednio.”;
 - b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:
„7. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, uwzględni w szczególności zakres i wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów ustawy przez akcjonariusza oraz jego sytuację finansową.
8. W przypadku gdy akcjonariusz jest podmiotem zależnym, za przychód, o którym mowa w ust. 6, przyjmuje się przychód za poprzedni rok obrotowy wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego podmiotu dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji.”;
- 26) w art. 25n ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, przepisy art. 25l ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;
- 27) w art. 25o zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, niezwłocznie po uzyskaniu takiej informacji.”;
- 28) art. 25p otrzymuje brzmienie:
„Art. 25p. 1. Podmiot, który zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć pakiet akcji banku krajowego:
- 1) uprawniający do wykonywania ponad 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu,
 - 2) w wyniku zbycia którego pozostały w jego posiadaniu pakiet akcji będzie uprawniał do wykonywania mniej niż 10%, 20%, jednej trzeciej i 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu
- jest obowiązany powiadomić o swoim zamiarze Komisję Nadzoru Finansowego. W przypadku gdy statut banku krajowego przewiduje uprzywilejowanie lub ograniczenie akcji co do prawa głosu, powiadomienie powinno również dotyczyć udziału w kapitale zakładowym w wysokości odpowiadającej wielkościom określonym w zdaniu pierwszym i odpowiadającej mu liczbie głosów bez przywilejów i ograniczeń. Podmiot, który stał się bezpośrednio lub pośrednio podmiotem dominującym banku krajowego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji banku krajowego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję Nadzoru Finansowego o zamiarze podjęcia działań zmierzających do utraty statusu podmiotu dominującego. Przepisy art. 25 ust. 2–7 stosuje się odpowiednio.

2. Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o każdym przypadku zbycia akcji lub utraty statusu podmiotu dominującego, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji.

3. W przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 251 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;

29) art. 25r otrzymuje brzmienie:

„Art. 25r. Obowiązki, o których mowa w art. 25o i art. 25p ust. 1, stosuje się odpowiednio w przypadku nabycia i zbycia obligacji zamiennych na akcje banku krajowego, kwitów depozytowych, jak również innych papierów wartościowych, z których wynika prawo lub obowiązek nabycia akcji banku krajowego.”;

30) w art. 30:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) założyciele dają rękojmię ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem, osoby przewidziane do objęcia w banku stanowisk członków rady nadzorczej oraz zarządu spełniają wymogi określone w art. 22aa, a członkowie zarządu, o których mowa w art. 22a ust. 3 i 4, posiadają udowodnioną znajomość języka polskiego;”;

b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Dokonując w postępowaniu w sprawie zezwolenia na utworzenie banku oceny spełniania przez założycieli wymogu w zakresie rękojmi, o której mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja Nadzoru Finansowego w szczególności uwzględnia kryteria określone w art. 25h ust. 2 oraz złożone w związku z postępowaniem zobowiązania założycieli dotyczące tworzonego banku lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.”;

31) w art. 31:

a) w ust. 1 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) założycieli i osób przewidzianych do objęcia w banku stanowisk członków zarządu oraz rady nadzorczej;”;

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dokumenty dotyczące założycieli i ich sytuacji finansowej, w tym oświadczenia składane przez nich w tym zakresie;”;

c) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zasady funkcjonowania systemu zarządzania, w tym systemu kontroli wewnętrznej;”;

32) po art. 31 dodaje się art. 31a i art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31a. Oświadczenia, o których mowa w art. 22b ust. 2 i art. 31 ust. 2 pkt 3, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 31b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w art. 22a ust. 2,

2) dokumenty, które należy załączyć do wniosku, o którym mowa w art. 22b ust. 1, w celu przedstawienia informacji określonych w art. 22b ust. 2,

3) wykaz dokumentów, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 3

– kierując się potrzebą zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru, w tym oceny spełniania wymogów ustawowych przez założycieli i członków organów banku, a także badania sytuacji finansowej założycieli.”;

33) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Utworzenie oddziału banku zagranicznego w kraju następuje na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego wydanego na wniosek zainteresowanego banku.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do postępowania przy tworzeniu oddziału banku zagranicznego w kraju stosuje się odpowiednio przepisy art. 32–38, z tym że informację, o której mowa w art. 36 ust. 3a, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje również Komisji Europejskiej oraz powołanemu przez nią Europejskiemu Komitetowi Bankowemu.”;

- 34) w art. 42:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Banki zagraniczne i instytucje kredytowe mogą otwierać w Rzeczypospolitej Polskiej swoje przedstawicielstwa na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego wydanego na wniosek zainteresowanego banku lub instytucji kredytowej.”;
 - b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy”;
- 35) uchyla się art. 42f;
- 36) w art. 48h:
- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) bank lub banki krajowe, o których mowa w pkt 1, spełniają określone w przepisach ustawy i rozporządzenia nr 575/2013 wymogi dotyczące funduszy własnych, kontroli dużych ekspozycji, limitów wielkości pakietów akcji, płynności oraz ryzyka rynkowego”;
 - b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Działalność instytucji finansowej mającej siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, podlega prawu polskiemu od chwili otrzymania przez Komisję Nadzoru Finansowego od właściwego organu nadzoru tego państwa członkowskiego powiadomienia o niespełnianiu przez tę instytucję finansową warunków określonych w przepisach tego państwa, równoważnych do przewidzianych w ust. 1.”;
- 37) w art. 48k ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Do oddziałów instytucji kredytowych przepisy art. 1–7, art. 9–11, art. 40a ust. 1, art. 49–70, art. 73–78a, art. 80–98, art. 101–112, art. 124, art. 124a, art. 133 ust. 3, art. 137, art. 138, art. 139 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 141 i art. 171 ust. 4–7 stosuje się odpowiednio.”;
- 38) art. 71 otrzymuje brzmienie:
„Art. 71. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych banku ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.”;
- 39) w art. 79a ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Suma kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń, o których mowa w ust. 1 i 3, nie może przekroczyć:
- 1) w banku w formie spółki akcyjnej i w banku państwowym – 10% kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013,
 - 2) w banku spółdzielczym – 25% kapitału podstawowego Tier I, o którym mowa w art. 50 rozporządzenia nr 575/2013
- przy czym wartość kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń jest ustalana w sposób, w jaki bank oblicza wartość ekspozycji, o której mowa w art. 395 rozporządzenia nr 575/2013.”;
- 40) w art. 92b ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia oraz wzór rejestru wiarygodności wymienionych w umowie, o której mowa w art. 92a ust. 1 pkt 2, uwzględniając zakres danych wynikających z tej umowy oraz konieczność zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru.”;
- 41) w art. 105:
- a) w ust. 1:
– w pkt 1b lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013”;

- pkt 1c otrzymuje brzmienie:
 - „1c) instytucjom, o których mowa w ust. 4, w zakresie niezbędnym do stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w przepisach części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013;”;
- w pkt 2 w lit. x średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. y w brzmieniu:
 - „y) lustratorów związków rewizyjnych zrzeszających banki spółdzielcze na podstawie umowy zawartej z bankiem spółdzielczym;”;
- b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) bankom – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013;”;
- 42) w art. 105a ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać stanowiące tajemnicę bankową informacje dotyczące osoby fizycznej po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów bez zgody osoby, której informacje dotyczą, do celów stosowania metod wewnętrznych oraz innych metod i modeli, o których mowa w części trzeciej rozporządzenia nr 575/2013.”;
- 43) art. 111a otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 111a. 1. Bank podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dodatkowo:
 - 1) informacje o jego działalności poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 za dany rok obrotowy;
 - 2) informację o stopie zwrotu z aktywów obliczonej jako iloraz zysku netto i sumy bilansowej.
 2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zawierają:
 - 1) nazwę, charakter i lokalizację geograficzną działalności;
 - 2) dochód w danym roku wykazywany w sprawozdaniu finansowym;
 - 3) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;
 - 4) zysk lub stratę przed opodatkowaniem;
 - 5) podatek dochodowy;
 - 6) otrzymane finansowe wsparcie pochodzące ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158).
 3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podlega badaniu zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i jest ogłaszane jako załącznik do rocznego lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego banku.
 4. Bank jest obowiązany ogłaszać, w sposób ogólnie dostępny, opis systemu zarządzania, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń, informację o powołaniu komitetu do spraw wynagrodzeń, a także informację o spełnianiu przez członków rady nadzorczej i zarządu wymogów określonych w art. 22aa.
 5. Bank prowadzący stronę internetową jest obowiązany ogłaszać na niej informacje, o których mowa w ust. 1 i 4.
 6. Komisja Nadzoru Finansowego może, w uzasadnionych przypadkach, nakazać bankowi zwiększenie częstotliwości ogłaszania oraz stosowanie określonych środków przekazu i miejsc ogłaszania informacji, o których mowa w art. 431–455 rozporządzenia nr 575/2013, a także wyznaczyć bankowi terminy, w jakich będzie obowiązany ogłaszać te informacje.
 7. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać podmiotowi dominującemu banku krajowego coroczne ogłaszanie, w sposób ogólnie dostępny, wskazany przez Komisję, w pełnej formie lub przez zamieszczenie odniesień do równoważnych informacji, opisu struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy, w szczególności:
 - 1) informacji o istnieniu bliskich powiązań między podmiotami wchodzącymi w skład grupy;
 - 2) opisu systemu zarządzania podmiotów wchodzących w skład grupy, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń.”;

44) art. 126 i art. 127 otrzymują brzmienie:

„Art. 126. Banki są obowiązane posiadać fundusze własne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013, dostosowane do rozmiaru prowadzonej działalności.

Art. 127. 1. Instrumenty kapitałowe i pożyczki podporządkowane kwalifikuje się jako instrumenty dodatkowe w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia nr 575/2013, oraz instrumenty w Tier II, o których mowa w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013, po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Komisja Nadzoru Finansowego udziela zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w:

- 1) art. 52 rozporządzenia nr 575/2013 – w odniesieniu do instrumentów dodatkowych w Tier I;
- 2) art. 63 rozporządzenia nr 575/2013 – w odniesieniu do instrumentów w Tier II.”;

45) w art. 128:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bank jest obowiązany utrzymywać sumę funduszy własnych na poziomie nie niższym niż wyższa z następujących wartości:

- 1) wartość wynikająca ze spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) oszacowana przez bank kwota, niezbędna do pokrycia wszystkich zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w działalności banku oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniająca przewidywany poziom ryzyka (kapitał wewnętrzny).”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Bank opracowuje i wdraża strategię i procedury szacowania i stałego utrzymywania kapitału wewnętrznego.

1b. Strategię i procedury, o których mowa w ust. 1a, powinny być skuteczne, kompleksowe i adekwatne do charakteru, skali i złożoności działalności banku.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bank dokonuje regularnych przeglądów strategii i procedur, o których mowa w ust. 1a.”;

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Bank przeciwdziała ryzyku nadmiernej dźwigni w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 94 rozporządzenia nr 575/2013, uwzględniając potencjalny wzrost tego ryzyka spowodowany obniżeniem funduszy własnych w związku z oczekiwanymi lub zrealizowanymi stratami.”;

e) uchyla się ust. 3,

f) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3g w brzmieniu:

„3a. Komisja Nadzoru Finansowego, uwzględniając charakter, skalę i złożoność działalności banku, monitoruje spełnianie przez bank wymogów w zakresie wykorzystania ratingów kredytowych przy przeprowadzaniu oceny wiarygodności kredytowej podmiotu lub instrumentu finansowego, o których mowa w art. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 1, z późn. zm.).

3b. Bank, który uzyskał zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznej, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, co najmniej raz w roku, wyniki obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych na podstawie stosowanej metody wewnętrznej, wraz z objaśnieniem tej metody.

3c. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze konsultacji z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, opracować portfele odniesienia, dla których bank będzie obowiązany obliczać hipotetyczne wymogi w zakresie funduszy własnych, stosując metodę wewnętrzną, na którą uzyskał zezwolenie. W odniesieniu do wyników obliczeń przepis ust. 3b stosuje się odpowiednio.

3d. Bank przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3b i 3c, zgodnie z wzorem opracowanym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, przyjętym przez Komisję Europejską w drodze wykonawczego standardu technicznego na podstawie art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1093/2010”. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego opracuje portfele, o których mowa w ust. 3c, bank przekazuje jednocześnie wyniki obliczeń, o których mowa w ust. 3b i 3c.

3e. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 3b i 3c, Komisja Nadzoru Finansowego monitoruje wartości wymogów w zakresie funduszy własnych, obliczonych przez banki z zastosowaniem metod wewnętrznych. Co najmniej raz w roku Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje oceny jakości tych metod z uwzględnieniem metod:

- 1) których zastosowanie skutkuje znaczącymi różnicami w wymogach w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do takiej samej ekspozycji;
- 2) w przypadku których rozbieżność jest wyjątkowo duża lub mała, a także w przypadku których obserwuje się znaczące i systematyczne niedoszacowanie wymogów w zakresie funduszy własnych.

3f. Jeżeli z oceny, o której mowa w ust. 3e, wynikają znaczące różnice pomiędzy wynikami obliczeń wymogów w zakresie funduszy własnych, przekazanych przez dany bank zgodnie z ust. 3b i 3c, a wynikami grupy banków charakteryzujących się podobnym profilem ryzyka portfela w zakresie ryzyka kredytowego lub grupy banków charakteryzujących się podobnym poziomem ryzyka bazowego portfela w zakresie ryzyka rynkowego lub gdy metody wewnętrzne stosowane przez ten bank wykazują niewiele cech wspólnych z metodami wewnętrznymi stosowanymi przez grupę banków charakteryzujących się podobnym profilem ryzyka portfela w zakresie ryzyka kredytowego lub grupę banków charakteryzujących się podobnym poziomem ryzyka bazowego portfela w zakresie ryzyka rynkowego, co prowadzi do znacznej rozbieżności wyników, Komisja Nadzoru Finansowego bada przyczyny takiej sytuacji, a jeżeli jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie, że metoda stosowana przez bank prowadzi do niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, niewynikającego z różnic w ryzyku związanym z ekspozycjami lub transakcjami w portfelu odniesienia, Komisja może zastosować środek, o którym mowa w art. 138d ust. 1, oraz zalecić bankowi weryfikację stosowanej metody wewnętrznej i wprowadzenie w niej zmian.

3g. Przepisów ust. 3b–3f nie stosuje się do metody zaawansowanego pomiaru, o której mowa w art. 312 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013.”,

g) uchyla się ust. 4 i 5,

h) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przez bank przeglądów strategii i procedur, o których mowa w ust. 1a, uwzględniając potrzebę zapewnienia należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, adekwatności strategii i procedur szacowania kapitału wewnętrznego do charakteru, skali i złożoności działalności banku, w tym dostosowania do nowych rodzajów ryzyka, znaczących zmian w strategii i planach działania oraz środowisku zewnętrznym, w którym działa bank.”,

i) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób traktowania przez banki znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013,
- 2) wyższą wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013,
- 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013,
- 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013,
- 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia nr 575/2013

– w zakresie odnoszącym się do działalności banków, uwzględniając konieczność utrzymywania przez banki odpowiedniego poziomu funduszy własnych i płynności oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.”,

j) uchyla się ust. 8–10;

46) art. 128a otrzymuje brzmienie:

„Art. 128a. Bank jest obowiązany udzielić na żądanie Komisji Nadzoru Finansowego informacji dotyczących struktury funduszy własnych, o których mowa w art. 126, oraz spełnienia wymogów i norm określonych w art. 128 i przepisach rozporządzenia nr 575/2013.”;

- 47) w art. 128b uchyla się ust. 1;
- 48) uchyla się art. 128d;
- 49) w art. 130 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) nie więcej niż kwota odpisu dokonanego w bieżącym roku obrotowym z zysku za rok poprzedni na fundusz ogólnego ryzyka, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 575/2013.”;
- 50) w art. 133:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) zgodności działalności banków z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, statutem oraz decyzją o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku;”;
- b) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) badaniu przestrzegania limitów, o których mowa w art. 79a, oraz limitów, o których mowa w art. 395 rozporządzenia nr 575/2013, oraz ocenie procesu identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji;”;
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane także w sposób określony w art. 138c ust. 2 pkt 3.”;
- 51) po art. 133 dodaje się art. 133a–133e w brzmieniu:
- „Art. 133a. 1. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz w roku przeprowadza badanie i ocenę nadzorczą banku albo przegląd i weryfikację wyników poprzedniego badania i oceny nadzorczej.
2. Badanie i ocena nadzorcza obejmuje identyfikację wielkości i charakteru ryzyka, na jakie narażony jest bank, ocenę jakości procesu zarządzania ryzykiem, ocenę poziomu kapitału pokrywającego ryzyko wynikające z działalności banku oraz zarządzania bankiem, w tym zgodności działalności banku z przepisami ustawy, rozporządzenia nr 575/2013, ustawy o Narodowym Banku Polskim, ze statutem i decyzjami o wydaniu zezwolenia na utworzenie banku i rozpoczęcie przez niego działalności oraz ocenę działań podjętych przez bank w następstwie zastosowania środków, o których mowa w art. 138, art. 138c oraz art. 141.
3. W badaniu i ocenie nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę ryzyko systemowe, jakie może stwarzać bank oraz wyniki identyfikacji, oceny i monitorowania ryzyka systemowego powstającego w systemie finansowym lub jego otoczeniu, a także działania na rzecz wyeliminowania lub ograniczenia tego ryzyka z wykorzystaniem instrumentów makroostrożnościowych, wprowadzone przez Komitet Stabilności Finansowej zgodnie z ustawą o nadzorze makroostrożnościowym.
4. W badaniu i ocenie nadzorczej Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę wyniki testów warunków skrajnych, w tym testów, o których mowa w art. 133b, oraz testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 177 rozporządzenia nr 575/2013 przez bank stosujący metodę wewnętrznych ratingów lub metodę modeli wewnętrznych, o których mowa odpowiednio w art. 143 ust. 1 i art. 363 rozporządzenia nr 575/2013.
5. Komisja Nadzoru Finansowego informuje bank o wyniku badania i oceny nadzorczej i w razie potrzeby podejmuje niezbędne środki zgodnie z art. 138, art. 138c, art. 138d i art. 141.
6. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że bank może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia nr 1093/2010, Komisja Nadzoru Finansowego informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz Komitet Stabilności Finansowej.
7. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje dotyczące funkcjonowania procedur badania i oceny nadzorczej.
8. W przypadku gdy banki o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne ryzyko lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego może, w odniesieniu do takich banków, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.
9. Komisja Nadzoru Finansowego przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy oraz rozporządzenia nr 575/2013.
- ”

10. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 9, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione tylko:

- 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
- 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe.

Art. 133b. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz w roku przeprowadza w nadzorowanych bankach testy warunków skrajnych.

Art. 133c. 1. Komisja Nadzoru Finansowego raz w roku opracowuje program oceny nadzorczej. W uzasadnionych przypadkach Komisja Nadzoru Finansowego może dokonać aktualizacji tego programu.

2. Program oceny nadzorczej, o którym mowa w ust. 1, obejmuje banki:

- 1) w odniesieniu do których wyniki badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 133a, w tym wyniki testów warunków skrajnych, wskazują na istnienie znaczącego ryzyka pogorszenia ich sytuacji finansowej lub na naruszenie przepisów regulujących ich funkcjonowanie;
- 2) które stwarzają ryzyko systemowe;
- 3) inne – w uzasadnionych przypadkach.

Art. 133d. Komisja Nadzoru Finansowego co najmniej raz na trzy lata, w toku badania i oceny nadzorczej banku, dokonuje przeglądu spełniania przez bank wymogów dotyczących metod wewnętrznych.

Art. 133e. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób przeprowadzania badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 133a, uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji celów programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także sprawnego jego przebiegu.”;

52) w art. 136:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Biegły rewident przeprowadzający badanie sprawozdań finansowych banku oraz badanie, o którym mowa w art. 134 i art. 135, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Finansowego oraz radę nadzorczą i zarząd banku o ujawnionych faktach wskazujących na:”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) istnienie przesłanek do wyrażenia opinii z zastrzeżeniami do sprawozdania finansowego banku, wyrażenia opinii negatywnej lub odmowy wyrażenia opinii.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Biegły rewident może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.”;

53) w art. 137:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i w tym ust. uchyla się pkt 1–4,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku gdy rekomendacje, o których mowa w ust. 1 pkt 5, odnoszą się do spraw mogących dotyczyć nadzoru makroostrożnościowego, o którym mowa w ustawie o nadzorze makroostrożnościowym, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje takie rekomendacje po zasięgnięciu opinii Komitetu Stabilności Finansowej.”;

54) w art. 138:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podjęcie środków koniecznych do przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia i przestrzegania innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku;”;

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
 - „1a) przestrzeganie dodatkowych wymogów w zakresie płynności, biorąc pod uwagę model biznesowy banku, stosowane przez bank zasady, procedury i mechanizmy w zakresie zarządzania ryzykiem płynności, wynik badania i oceny nadzorczej albo przeglądu i weryfikacji, o których mowa w art. 133a, oraz systemowe ryzyko płynności stwarzane przez bank;”
- po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
 - „2a) przestrzeganie dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, w szczególności w przypadku:
 - a) negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, w tym odnoszących się do funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej lub identyfikacji, monitorowania i kontroli koncentracji ekspozycji, w tym dużych ekspozycji,
 - b) stwierdzenia niedostosowania kapitału wewnętrznego do skali ryzyka występującego w działalności banku oraz istotnych nieprawidłowości w zarządzaniu ryzykiem,
 - c) stwierdzenia, że bank stwarza ryzyko systemowe;”
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) zastosowanie szczególnych zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków lub odpisów z tytułu utraty wartości aktywów, lub szczególnego traktowania aktywów przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych;”
- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7–9 w brzmieniu:
 - „7) ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia osób objętych polityką wynagrodzeń, jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia spełnianie wymogów w zakresie funduszy własnych;
 - 8) wypełnianie dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenie ich częstotliwości, w tym sprawozdawczości w zakresie funduszy własnych i płynności;
 - 9) ujawnianie dodatkowych informacji.”
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Komisja Nadzoru Finansowego może nakazać bankowi wstrzymanie wypłat z zysku lub wstrzymanie tworzenia nowych jednostek organizacyjnych do czasu przywrócenia płynności płatniczej lub osiągnięcia innych norm dopuszczalnego ryzyka w działalności banku.”
- c) w ust. 3:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1 lub nakazów określonych w ust. 2, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji oraz przepisów wydanych na ich podstawie, a także przepisów rozporządzenia nr 575/2013 i innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji, lub z naruszeniem statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:”
 - pkt 3a otrzymuje brzmienie:
 - „3a) nałożyć na bank karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej banku; przepisy art. 141 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio;”
- d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:
 - „3b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez bank albo straty, której bank uniknął w wyniku naruszenia, karę pieniężną, o której mowa w ust. 3 pkt 3a, można ustalić w wysokości do dwukrotności kwoty korzyści albo straty.

- 3c. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3 pkt 3a i ust. 3b, uwzględni w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia, sytuację finansową banku, na który nakładana jest kara, oraz uprzednie naruszenia przez bank przepisów, o których mowa w ust. 3.”,
- e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Członek zarządu jest obowiązany poinformować Komisję Nadzoru Finansowego o postawieniu mu zarzutów w postępowaniu karnym, z wyłączeniem zarzutów dotyczących przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego, lub w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe, w terminie 30 dni od dnia postawienia zarzutów.”,
- f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Komisja Nadzoru Finansowego odwołuje członka zarządu banku w przypadku prawomocnego skazania go za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, a także w przypadku niedopełnienia przez niego obowiązku, o którym mowa w ust. 4a.”;
- 55) uchyla się art. 138a;
- 56) w art. 138b:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym co bank holdingu, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę tę opinię oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii. W decyzji Komisja Nadzoru Finansowego może określić warunki i terminy zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a.”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2–5, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w sprawie zastosowania środka, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a lub 2a, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”;
- 57) po art. 138b dodaje się art. 138c i art. 138d w brzmieniu:
- „Art. 138c. 1. W przypadku negatywnych ustaleń dokonanych w wyniku czynności, o których mowa w art. 133a ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może objąć banki zwiększonym nadzorem.
2. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:
- 1) zwiększenie częstotliwości lub zakresu czynności podejmowanych w ramach nadzoru bankowego, o których mowa w art. 133 ust. 2, w tym przeprowadzanie dodatkowych przeglądów planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych banku;
 - 2) nałożenie na bank dodatkowych obowiązków informacyjnych dotyczących przestrzegania przepisów ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013;
 - 3) delegowanie pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego do bieżącego wykonywania w banku czynności, o których mowa w art. 133 ust. 2.
3. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 3, są wykonywane na podstawie upoważnienia Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określającego w szczególności ich zakres, tryb wykonywania oraz okres, na jaki delegacja jest ustanawiana.
4. Pracownikom Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w ust. 2 pkt 3, przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów banku oraz prawo do uzyskiwania informacji niezbędnych do wykonywania ich zadań.
- Art. 138d. 1. Jeżeli w ramach przeglądu, o którym mowa w art. 133d, zostaną stwierdzone istotne nieprawidłowości w identyfikacji przez bank ryzyka z zastosowaniem metody wewnętrznej, Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, nakazuje bankowi przyjęcie wyższych mnożników niż przyjęte w stosowanej metodzie wewnętrznej, nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub podejmuje inne działania zmierzające do przywrócenia zgodności stosowanej metody z przepisami rozporządzenia nr 575/2013.
- ”

2. Jeżeli w odniesieniu do metody wewnętrznej dotyczącej ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia nr 575/2013, wskazują, że metoda ta nie jest wystarczająco dokładna, Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie na stosowanie metody wewnętrznej lub nakazuje bankowi jej niezwłoczną zmianę.

3. W przypadku gdy bank przestał spełniać wymogi dotyczące metody wewnętrznej, na stosowanie której uzyskał zezwolenie, informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego. Jeżeli naruszenie wymogów rozporządzenia nr 575/2013 jest istotne, bank przedstawia Komisji Nadzoru Finansowego plan przywrócenia w odpowiednim czasie zgodności z tymi wymogami wraz ze wskazaniem terminu realizacji tego planu. Jeżeli w ocenie Komisji Nadzoru Finansowego realizacja planu przedstawionego przez bank nie przywróci pełnej zgodności z wymogami rozporządzenia nr 575/2013 lub jeżeli wskazany termin realizacji planu jest nieodpowiedni, Komisja może wyznaczyć bankowi termin jego uzupełnienia albo opracowania nowego planu.

4. W przypadku gdy bank nie przywróci w terminie określonym w planie, o którym mowa w ust. 3, zgodności z wymogami rozporządzenia nr 575/2013, a brak zgodności z tymi wymogami stanowi ich istotne naruszenie, Komisja Nadzoru Finansowego uchyla zezwolenie na stosowanie danej metody wewnętrznej lub ogranicza zakres udzielonego zezwolenia do obszarów, w których spełniane są te wymogi, lub w których zgodność może zostać osiągnięta w odpowiednim terminie.

5. Komisja Nadzoru Finansowego współpracuje z właściwą władzą nadzorczą, która udzieliła bankowi zezwolenia na stosowanie metody wewnętrznej w zakresie podejmowania przez tę władzę działań, o których mowa w ust. 1–4.”;

58) w art. 140c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdym przypadku utraty mocy lub uchylecia zezwolenia na utworzenie banku krajowego lub oddziału banku zagranicznego.”;

59) w art. 141:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku niewykonywania zaleceń dotyczących prowadzenia działalności z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 138 ust. 3, statutu, odmowy udzielenia wyjaśnień, informacji, o których mowa w art. 139, lub w przypadku niewykonania obowiązków określonych w rozdziale 11b, Komisja Nadzoru Finansowego może nakładać na członków zarządu banku kary pieniężne do wysokości 20 000 000 zł.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględni w stosownych przypadkach w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- 6) gotowość członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie do współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego;
- 7) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez członka zarządu banku odpowiedzialnego za dane naruszenie;
- 8) potencjalne skutki systemowe naruszenia.”;

60) w art. 141a:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej narusza przepisy ustawy lub rozporządzenia nr 575/2013 albo w przypadku gdy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo ich naruszenia, Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego.

2. W przypadku uznania, że właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego w sytuacji określonej w ust. 1 nie podjęły odpowiednich środków, Komisja Nadzoru Finansowego może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uzasadnionych przypadkach, przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja Nadzoru Finansowego, mając na względzie potrzebę ochrony stabilności systemu finansowego, interesów deponentów, inwestorów i innych podmiotów, którym świadczone są usługi, może, bez konieczności uprzedniego pisemnego upomnienia, zastosować środki zgodnie z art. 138, do czasu podjęcia odpowiednich środków, w tym środków reorganizacyjnych równoważnych do środków określonych w rozdziale 12, przez właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich o zastosowaniu tych środków.”

c) dodaje się ust. 6–14 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy oddział instytucji kredytowej nie wypełnia obowiązków wynikających z art. 481 ust. 2 oraz art. 48m, Komisja Nadzoru Finansowego może zastosować środki zgodnie z art. 138 ust. 3 pkt 1–3a i ust. 3b.

7. W interesie dobra ogólnego, o którym mowa w art. 481 ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego może wobec oddziału instytucji kredytowej zastosować odpowiednio środki zgodnie z art. 138 i art. 141.

8. W celu zapewnienia równych warunków działania banków krajowych i oddziałów instytucji kredytowych, w interesie dobra ogólnego, o którym mowa w art. 481 ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego, wydając rekomendacje, o których mowa w art. 137, może określić, w jakim zakresie rekomendacje te dotyczą również oddziałów instytucji kredytowych.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, zastosowanie środków zgodnie z art. 138 nie może prowadzić do preferencyjnego traktowania wierzycieli instytucji kredytowej, o której mowa w ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do wierzycieli tej instytucji z innych państw członkowskich.

10. Środki podjęte zgodnie z ust. 3 mają zastosowanie do czasu podjęcia przez organy administracyjne lub sądowe państwa macierzystego środków reorganizacyjnych równoważnych do środków określonych w rozdziale 12.

11. Komisja Nadzoru Finansowego zaprzestaje stosowania środków zgodnie z ust. 3, w przypadku gdy uzna, że ustały przesłanki ich zastosowania określone w ust. 1 i 2.

12. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego lub innego zainteresowanego państwa członkowskiego zgłoszą sprzeciw wobec środków podjętych przez Komisję Nadzoru Finansowego zgodnie z ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.

13. Komisja Nadzoru Finansowego może zgłosić sprzeciw wobec środków równoważnych do środków, o których mowa w art. 138, podjętych przez właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego w stosunku do oddziału banku krajowego. W przypadku zgłoszenia sprzeciwu Komisja Nadzoru Finansowego może również skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.

14. Komisja Nadzoru Finansowego może zgłosić sprzeciw wobec środków równoważnych do środków, o których mowa w art. 138, podjętych przez właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego w stosunku do oddziału instytucji kredytowej prowadzącej działalność w tym państwie, które mają wpływ na prowadzoną przez tę instytucję działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej. W przypadku zgłoszenia sprzeciwu Komisja Nadzoru Finansowego może również skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010.”

61) w art. 141b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego poinformują Komisję Nadzoru Finansowego, że bank krajowy wykonujący czynności na jego terytorium poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej nie przestrzega przepisów prawa państwa goszczącego lub rozporządzenia nr 575/2013 lub istnieje prawdopodobieństwo, że nie będzie przestrzegać tych przepisów, Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje wobec banku krajowego odpowiednie środki w ramach nadzoru prowadzące do usunięcia nieprawidłowości przez ten bank. Komisja Nadzoru Finansowego informuje właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego o podjętych środkach.”

62) w art. 141c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nadzór nad działalnością instytucji kredytowej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej sprawują, z zastrzeżeniem art. 42c ust. 1, właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego.”,

b) uchyla się ust. 2;

63) w art. 141d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracownicy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego wykonują czynności kontrolne w oddziałach instytucji kredytowych w zakresie określonym w art. 42c ust. 1, a w pozostałym zakresie – na podstawie upoważnienia, o którym mowa w ust. 2.”;

64) w art. 141e dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Na żądanie właściwych władz nadzorczych państwa goszczącego, na którego terytorium bank krajowy prowadzi działalność poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informacje o sposobie uwzględnienia przekazanych przez te władze informacji dotyczących tego banku.

5. W przypadku gdy właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego poinformują Komisję Nadzoru Finansowego, że nie zastosowała odpowiednich środków wobec banku krajowego, oraz podejmą odpowiednie środki w ramach nadzoru, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i zwrócić się do niego o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010, jeżeli nie zgadza się z podjętymi przez te władze środkami.

6. Komisja Nadzoru Finansowego może wystąpić do właściwych władz nadzorczych państwa macierzystego instytucji kredytowej, prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, o udzielenie informacji o sposobie uwzględnienia przekazanych przez Komisję Nadzoru Finansowego informacji dotyczących tej instytucji kredytowej.

7. W przypadku gdy po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 6, Komisja Nadzoru Finansowego uzna, że właściwe władze nadzorcze państwa macierzystego nie zastosowały odpowiednich środków, podejmuje środki w ramach nadzoru w celu ochrony stabilności systemu finansowego, interesów deponentów, inwestorów i innych klientów, po poinformowaniu właściwych władz nadzorczych państwa macierzystego oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.”;

65) w art. 141f:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku udziałów kapitałowych lub powiązań kapitałowych innych niż określone w art. 18 ust. 1 i 4 rozporządzenia nr 575/2013, banki przeprowadzają konsolidację metodą praw własności.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego i właściwe władze nadzorcze nad instytucjami kredytowymi w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru skonsolidowanego, nadzoru nad istotnymi oddziałami banków krajowych i istotnymi oddziałami instytucji kredytowych oraz podejmują działania określone w art. 138 ust. 1 pkt 2a i art. 138b, z zachowaniem warunków określonych w art. 131 ust. 3 pkt 2 i 3.”,

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Komisja Nadzoru Finansowego sprawuje nadzór skonsolidowany nad bankiem krajowym działającym w holdingu, w przypadku gdy:

- 1) bank krajowy jest podmiotem zależnym innego banku krajowego;
- 2) bank krajowy jest podmiotem zależnym instytucji finansowej albo dominującego podmiotu nieregulowanego w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym;
- 3) podmiotem dominującym wobec banku krajowego i instytucji kredytowej jest ta sama instytucja finansowa albo dominujący podmiot nieregulowany w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym, o ile ta instytucja finansowa albo ten dominujący podmiot nieregulowany ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 4) podmiotami dominującymi wobec banku krajowego i instytucji kredytowej są dominujące podmioty nieregulowane w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym lub instytucje finansowe z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innych państwach członkowskich, w których wydano zezwolenie na działanie tych instytucji kredytowych, o ile bank krajowy ma większą sumę bilansową od każdej z tych instytucji kredytowych;
- 5) podmiotem dominującym wobec banku i instytucji kredytowej jest dominujący podmiot nieregulowany w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o nadzorze uzupełniającym lub instytucja finansowa z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska oraz państwa członkowskiego, w którym uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności którakolwiek z instytucji kredytowych będących podmiotem zależnym tej samej instytucji finansowej, o ile bank krajowy ma większą sumę bilansową od każdej z tych instytucji kredytowych.

7. W szczególnych przypadkach Komisja Nadzoru Finansowego może w drodze porozumienia uzgodnić z właściwymi władzami nadzorczymi, że kryteriów, o których mowa w ust. 6 pkt 3–5, nie stosuje się, jeżeli są one niewłaściwe z uwagi na specyfikę banku, instytucji kredytowej lub względną istotność ich działalności w Rzeczypospolitej Polskiej albo innych państwach członkowskich.”,

- d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W celu dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 8, właściwe władze nadzorcze mogą zasięgnąć opinii unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 29, 31 i 33 rozporządzenia nr 575/2013 albo instytucji kredytowej lub banku o najwyższej sumie bilansowej.”,

- e) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Komisja Nadzoru Finansowego informuje unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 29, 31 i 33 rozporządzenia nr 575/2013 albo bank o najwyższej sumie bilansowej o sprawowaniu przez siebie nadzoru skonsolidowanego.”,

- f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a–11d w brzmieniu:

„11a. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje zainteresowanym właściwym władzom nadzorczym oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego dane dotyczące struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej holdingu, nad którym sprawuje nadzór skonsolidowany, w tym:

- 1) informacje o istnieniu bliskich powiązań między podmiotami wchodzącymi w skład holdingu;
- 2) opis systemu zarządzania podmiotów wchodzących w skład holdingu, w tym systemu zarządzania ryzykiem i systemu kontroli wewnętrznej oraz polityki wynagrodzeń.

11b. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia nr 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażających płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tego samego holdingu co bank uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub państwa członkowskiego, w którym prowadzą działalność istotne oddziały banku, Komisja Nadzoru Finansowego, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań.

11c. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, inne właściwe władze nadzorcze, które sprawują nadzór skonsolidowany nad podmiotami należącymi do holdingu, oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

11d. Jeżeli do prawidłowego wykonywania nadzoru skonsolidowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego niezbędne są informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 11b, będące w posiadaniu innej właściwej władzy nadzorczej, Komisja zwraca się bezpośrednio do tej władzy o ich udostępnienie.”;

- 66) w art. 141i ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bank krajowy, o którym mowa w ust. 3, ustala politykę identyfikacji znaczących transakcji w rozumieniu ustawy o nadzorze uzupełniającym z podmiotami, o których mowa w ust. 3. Bank jest obowiązany informować Komisję Nadzoru Finansowego o każdej takiej transakcji, z wyłączeniem transakcji dotyczących ekspozycji w rozumieniu art. 389 rozporządzenia nr 575/2013.”;

- 67) uchyla się art. 141j;
- 68) w art. 141l ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia wykazu holdingów, tryb i terminy składania oraz aktualizacji zgłoszeń holdingów, a także wzór zgłoszenia holdingu, mając na względzie zapewnienie Komisji Nadzoru Finansowego dostępu do danych niezbędnych do prawidłowego sprawowania nadzoru oraz zapewnienie przejrzystości działania i stabilności rynku finansowego.”;
- 69) w art. 144:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Kurator może zaskarżyć uchwałę walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwałę walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku, odpowiednio zgodnie z art. 422 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 42 § 3 ustawy – Prawo spółdzielcze.”;
- b) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:
„10. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.^{h)}), w terminach uzgodnionych z Komisją Nadzoru Finansowego.
11. Okres pełnienia funkcji kuratora przez osobę fizyczną jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Do osób tych mają zastosowanie przepisy o ubezpieczeniach społecznych i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.”;
- 70) w art. 145 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie do właściwości władz i organów banku, w szczególności zarząd komisaryczny może zaskarżyć uchwałę walnego zgromadzenia akcjonariuszy lub uchwałę walnego zgromadzenia banku spółdzielczego, które naruszają interes banku, odpowiednio zgodnie z art. 422 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 42 § 3 ustawy – Prawo spółdzielcze.”;
- 71) w art. 146 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Członkowi zarządu komisarycznego, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji.
2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.”;
- 72) po rozdziale 13 dodaje się rozdział 13a w brzmieniu:

„Rozdział 13a

Wskaźniki w zakresie funduszy własnych banków

Art. 171a. 1. Wartości procentowe, o których mowa w art. 467 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą 100%.

2. Wartości procentowe, o których mowa w art. 468 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

- 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4, na potrzeby stosowania art. 468 ust. 4, art. 469 ust. 1 lit. a i c, art. 474 lit. a oraz art. 476 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą:

- 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 80% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

^{h)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

4. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. a oraz art. 474 lit. a rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 1 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą 100% dla pozycji, o których mowa w art. 36 ust. 1 lit. g oraz art. 56 lit. b i e tego rozporządzenia.

5. Na potrzeby stosowania art. 469 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 575/2013 wartości procentowe, o których mowa w art. 478 ust. 2 tego rozporządzenia, dla banków wynoszą:

- 1) 10% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 30% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- 5) 50% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- 6) 60% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 7) 70% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.;
- 8) 80% – od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;
- 9) 90% – od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

6. Wartości procentowe, o których mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

- 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

7. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynosi 1.

8. Wartości procentowe, o których mowa w art. 481 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

- 1) 60% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 40% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 20% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

9. Wartości procentowe, o których mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013, dla banków wynoszą:

- 1) 70% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 60% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 50% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- 4) 40% – od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.;
- 5) 30% – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.;
- 6) 20% – od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 7) 10% – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”.

Art. 69. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 oraz z 2015 r. poz. 1166) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 12;
- 2) uchyla się art. 20.

Art. 70. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 510 i 1146) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

„1a. BGK przestrzega:

 - 1) zasad oraz wymogów ostrożnościowych określonych w art. 1–24 oraz art. 456–521 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”, oraz w aktach przyjętych zgodnie z przepisami tego rozporządzenia,

- 2) wymogów ostrożnościowych określonych w następujących przepisach rozporządzenia nr 575/2013 w zakresie:
 - a) funduszy własnych – art. 25–91,
 - b) wymogów kapitałowych – art. 92–386,
 - c) dużych ekspozycji – art. 387–403,
 - d) ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego – art. 404–410,
 - e) płynności – art. 411–428,
 - f) dźwigni finansowej – art. 429–430,
 - g) ujawniania informacji – art. 431–455

– chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

1b. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych w wyniku udzielenia w ramach realizacji przez BGK programów rządowych poręczeń lub gwarancji, wynikających z poręczeń lub gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, a spełniających w banku udzielającym kredytu warunki kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych określone w art. 123 lit. a i b rozporządzenia nr 575/2013, BGK nie stosuje:

- 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie:
 - a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych.

1c. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych wskutek udzielanych w formie raporów BGK za zobowiązania funduszy poręczeniowych z tytułu udzielonych przez te fundusze poręczeń kredytów bankowych wynikających z poręczeń lub gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, a spełniających w banku udzielającym kredytu obejmowanego poręczeniem lub gwarancją warunki kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych określone w art. 123 lit. a i b rozporządzenia nr 575/2013, BGK nie stosuje:

- 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie:
 - a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych,
 - c) klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji przeterminowanych.

1d. W odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych BGK powstałych w wyniku udzielenia przez BGK gwarancji w ramach linii gwarancyjnych w związku z realizacją programu rządowego, wynikających z gwarancji portfela kredytowego, o którym mowa w art. 128b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, BGK nie stosuje:

- 1) wymogów, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) zasad wyznaczania wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, określonych w rozporządzeniu nr 575/2013, w zakresie:
 - a) weryfikacji spełniania przez ekspozycję warunków kwalifikacji do kategorii ekspozycji detalicznych, o których mowa w art. 123 rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) indywidualnego klasyfikowania ekspozycji do kategorii ekspozycji detalicznych.

1e. W zakresie nieobjętym przepisami ust. 1b–1d Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek BGK, zwolnić ten bank z obowiązku przestrzegania wymogów ostrożnościowych, o których mowa w ust. 1a, lub ograniczyć ich stosowanie, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa działalności BGK oraz zgromadzonych w nim środków, a także skuteczność realizacji zadań, o których mowa w art. 5.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje BGK środki na utrzymanie:
- 1) funduszy własnych na poziomie gwarantującym realizację zadań, o których mowa w art. 5,
 - 2) płynności, o której mowa w ust. 1a pkt 2 lit. e oraz w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe
- mając na względzie konieczność pokrycia ryzyka działalności bankowej ponoszonego przez BGK.”
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:
- „3a. Warunki oraz tryb przekazania środków, o których mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK.
- 3b. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 3, spełnia wymogi ochrony kredytowej w rozumieniu art. 213–215 rozporządzenia nr 575/2013, udzielonej przez Skarb Państwa. Ekspozycjom wobec BGK przypisuje się wagę ryzyka na zasadach określonych w art. 114 ust. 4 rozporządzenia nr 575/2013.
- 3c. Fundusz statutowy BGK stanowi instrument kapitałowy w rozumieniu art. 26 ust. 1 lit. a i art. 28 rozporządzenia nr 575/2013.
- 3d. Przy obliczaniu płynności niezbędnej do przestrzegania wymogów ostrożnościowych, o których mowa w ust. 1a pkt 2 lit. e, jako wpływy płynności określone w przepisach rozporządzenia nr 575/2013 BGK uwzględnia całość niewykorzystanych bezwarunkowych zobowiązań pozabilansowych otrzymywanych od Skarbu Państwa.”
- d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
- „5. BGK nie przyjmuje na siebie ekspozycji wobec:
- 1) grupy powiązanych klientów, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 39 rozporządzenia nr 575/2013, w tym z udziałem podmiotów, o których mowa w pkt 2 i 3,
 - 2) banku krajowego,
 - 3) funduszu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.¹⁾)
- których wartość po uwzględnieniu skutku ograniczenia ryzyka kredytowego, o którym mowa w art. 399–403 rozporządzenia nr 575/2013, przekracza 50% wartości uznanego kapitału BGK, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 71 tego rozporządzenia.
6. Do ekspozycji, o których mowa w ust. 5, BGK nie stosuje wymogów ostrożnościowych w zakresie dużych ekspozycji, o których mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013.”
- 2) w art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W celu utrzymania przez BGK płynności, o której mowa w art. 3 ust. 1a pkt 2 lit. e, minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych przyznanych BGK przez bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową oraz spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wyemitowanych przez BGK dłużnych papierów wartościowych, w szczególności obligacji lub bankowych papierów wartościowych.”
- 3) w art. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Do podstawowych celów działalności BGK, w zakresie określonym ustawą oraz odrębnymi przepisami, należy wspieranie polityki gospodarczej Rady Ministrów, rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, obejmujących w szczególności projekty.”
- 4) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:
- „Art. 4a. 1. W przypadku gdy inwestycja jest zgodna z podstawowymi celami działalności BGK, o których mowa w art. 4, BGK może dokonywać inwestycji w:
- 1) podmioty pozyskujące od inwestorów środki w celu inwestowania zgodnie z określoną przez te podmioty polityką inwestycyjną, z korzyścią dla tych inwestorów, które:
 - a) mają charakter ponadnarodowy, w szczególności Europejski Bank Centralny, Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Fundusz Inwestycyjny, europejskie finansowe instytucje rozwoju i bilateralne banki rozwoju, Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy i inne instytucje ponadnarodowe oraz podobne organizacje międzynarodowe, lub

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260 i 1357.

- b) zostały utworzone przez banki krajowe, banki zagraniczne, instytucje kredytowe, instytucje finansowe, międzynarodowe instytucje finansowe, krajowe lub zagraniczne podmioty sektora finansów publicznych, lub
 - c) zostały utworzone przez podmioty z udziałem instytucji, banków lub podmiotów, o których mowa w lit. a i b, lub
 - d) zostały utworzone przez BGK wspólnie z instytucjami, bankami lub podmiotami, o których mowa w lit. a i b, lub podmiotami, o których mowa w lit. c, lub
 - e) prowadzą działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- 2) instrumenty zbywane lub emitowane przez podmioty, o których mowa w pkt 1.
2. Przez inwestycje, o których mowa w ust. 1, rozumie się w szczególności nabycie lub objęcie akcji, udziałów, jednostek uczestnictwa, certyfikatów inwestycyjnych, innych instrumentów finansowych emitowanych lub oferowanych przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub powierzenie środków pieniężnych w zarządzanie tym podmiotom.”;
- 5) w art. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. W przypadku gdy BGK, na podstawie odrębnych przepisów lub programów rządowych, jest obowiązany do realizacji zadań polegających na świadczeniu usług wypłat gotówkowych, przez świadczenie takich usług rozumie się również wypłaty gotówkowe realizowane przez inne banki krajowe na podstawie umowy zawartej przez BGK z tymi bankami.”;
- 6) w art. 5b ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić BGK pożyczki ze środków budżetu państwa na zwiększenie funduszy własnych.”;
- 7) w art. 5c ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku gdy BGK posiada fundusze własne na poziomie wyższym niż poziom, który BGK jest zobowiązany utrzymywać zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz wymogami ostrożnościowymi, których zgodnie z art. 3 ust. 1a przestrzega BGK, Rada Nadzorcza, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może, w drodze uchwały, obniżyć fundusz statutowy. Wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia nr 575/2013, nie stosuje się.”;
- 8) po art. 5c dodaje się art. 5d w brzmieniu:
- „Art. 5d. Zysk netto BGK może zostać przeznaczony na:
- 1) zwiększenie funduszy własnych BGK;
 - 2) wpłatę do budżetu państwa;
 - 3) inne cele określone przez Radę Nadzorczą.”.
- Art. 71. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.^{j)}) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 2:
- a) po pkt 5c dodaje się pkt 5d i 5e w brzmieniu:
 - „5d) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);
 - 5e) rozporządzeniu 909/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1);”;
 - b) w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
 - „15) systemie rozrachunku papierów wartościowych – rozumie się przez to system, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246 i 1036 oraz z 2015 r. poz. 978).”;

^{j)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 1223, 1260 i 1357.

- 2) w art. 3:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia 236/2012, rozporządzenia 648/2012, rozporządzenia 1031/2010, z wyłączeniem art. 55 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz rozporządzenia 909/2014.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Odpowiednim organem, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a rozporządzenia 909/2014, jest Prezes Narodowego Banku Polskiego.”;
- 3) w art. 5:
 - a) po pkt 6c dodaje się pkt 6d w brzmieniu:

„6d) centralny depozyt papierów wartościowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 909/2014,”;
 - b) w pkt 17 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 18–20 w brzmieniu:

„18) finansowe spółki holdingowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

19) finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

20) spółki holdingowe o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 4) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prawidłowego wykonywania określonych zadań w zakresie nadzoru, w tym zadań określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym, a także rozporządzeniem 575/2013, lub”;
- 5) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisja może przekazywać organowi nadzoru w tym państwie członkowskim informacje, które mogą ułatwić temu organowi nadzór nad domem maklerskim, w zakresie:

 - 1) zarządzania i struktury własnościowej domu maklerskiego;
 - 2) płynności, wypłacalności i ograniczania dużych ekspozycji;
 - 3) czynników, które mogą wywierać wpływ na ryzyko systemowe stwarzane przez dom maklerski;
 - 4) procedur zarządzania i procedur księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej w domu maklerskim;
 - 5) nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim zgodnie z częścią szóstą rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim takie informacje są niezbędne do zapewnienia ochrony inwestorów w państwie członkowskim, w którym dom maklerski prowadzi działalność maklerską;
 - 6) wystąpienia zaburzenia płynności domu maklerskiego lub uzasadnionego prawdopodobieństwa, że takie zaburzenie płynności wystąpi, obejmujące również informacje na temat programu postępowania naprawczego oraz na temat środków nadzorczych podjętych w zakresie nadzoru nad płynnością domu maklerskiego;
 - 7) sposobu uwzględnienia informacji przekazanych przez organ nadzoru w państwie członkowskim, w którym dom maklerski prowadzi działalność maklerską, w zakresie działalności domu maklerskiego.”;
- 6) po rozdziale 3a dodaje się rozdział 3b w brzmieniu:

„Rozdział 3b

Współpraca w zakresie nadzoru nad podmiotami prowadzącymi systemy rozrachunku papierów wartościowych oraz nadzoru nad tymi systemami

Art. 23g. 1. Komisja oraz Prezes Narodowego Banku Polskiego współpracują w ramach wykonywania swoich zadań w zakresie nadzoru nad podmiotami prowadzącymi systemy rozrachunku papierów wartościowych oraz nadzoru nad tymi systemami, w szczególności wynikających z rozporządzenia 648/2012 oraz rozporządzenia 909/2014.

2. W związku z wykonywaniem przez Komisję nadzoru nad podmiotami prowadzącymi systemy rozrachunku papierów wartościowych, Przewodniczący Komisji może wystąpić do Prezesa Narodowego Banku Polskiego o stanowisko w sprawach związanych z nadzorem, o którym mowa w ust. 1.
3. W związku z wykonywaniem przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego nadzoru nad systemami rozrachunku papierów wartościowych, Prezes Narodowego Banku Polskiego może wystąpić do Przewodniczącego Komisji o stanowisko w sprawach związanych z nadzorem, o którym mowa w ust. 1.”;
- 7) w art. 25 po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2d w brzmieniu:
- „2b. W przypadku naruszenia przez dom maklerski, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub rozporządzenia 575/2013 Komisja, w drodze uchwały, decyduje o przekazaniu do publicznej wiadomości informacji o naruszeniu, wraz ze wskazaniem imienia i nazwiska osoby lub nazwy (firmy) podmiotu, odpowiedzialnych za dane naruszenie.
- 2c. W informacji, o której mowa w ust. 2b, Komisja nie podaje imienia i nazwiska osoby fizycznej, w przypadku gdy opublikowanie tych danych:
- 1) byłoby środkiem niewspółmiernym do wagi dokonanego naruszenia;
 - 2) stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych;
 - 3) zagraziłoby prowadzonemu postępowaniu karnemu lub postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe;
 - 4) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę tej osobie lub domowi maklerskiemu.
- 2d. Informacje, o których mowa w ust. 2b i 2c, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez 5 lat, licząc od dnia ich zamieszczenia, z tym że wskazanie imienia i nazwiska osoby, na którą nałożono sankcję, jest zamieszczane na okres nie dłuższy niż rok.”;
- 8) w art. 26:
- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 4–6c i 8–20,”,
 - w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) podmiotu zależnego od podmiotu, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20”,
- b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
- „3b. W zakresie niezbędnym do zweryfikowania informacji przekazanych Komisji na podstawie art. 110m ust. 1–3 lub art. 110z ust. 1 i 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą przeprowadzić kontrolę, o której mowa w ust. 1, w podmiotach, które przekazały informacje, także w przypadku gdy podmioty te mają siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku przeprowadzenie kontroli następuje po poinformowaniu organu nadzoru w państwie, na którego terytorium dany podmiot ma siedzibę.”;
- 9) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi kontrolowanego lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się kontrolowanemu niezwłocznie, nie później jednak niż trzeciego dnia od wszczęcia kontroli.”;
- 10) w art. 32 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Na żądanie kontrolera osoby wchodzące w skład statutowych organów kontrolowanego lub osoby pozostające z kontrolowanym w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt kontrolowanego, kopii dokumentów, korespondencji elektronicznej, rejestrów połączeń telefonicznych i rejestru przesyłu danych lub innych nośników informacji oraz udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień, dotyczących przedmiotu kontroli w terminie określonym w żądaniu.”;
- 11) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:
- „Art. 32a. W przypadku gdy kontrolowany utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie kontroli, kontroler może korzystać z pomocy funkcjonariuszy Policji. Funkcjonariusze Policji wykonują na polecenie kontrolera czynności umożliwiające sprawne i niezakłócone przeprowadzenie kontroli.”;

- 12) w art. 34:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) dokumentów, innych nośników informacji i rejestrów;”;
 - b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) zapisów obrazu;”;
- 13) w art. 34b dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Kontroler przekazuje kontrolowanemu na nośniku elektronicznym kopię wyjaśnień ustnych utrwalonych za pomocą urządzenia rejestrującego. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona poświadczają pisemnie otrzymanie takiej kopii.”;
- 14) w art. 36:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wyniki kontroli zamieszcza się w protokole kontroli sporządzonym w trzech egzemplarzach, z których dwa otrzymuje kontrolowany w terminie 30 dni od dnia przekazania mu informacji, o której mowa w art. 29 ust. 4. Protokoły doręcza się kontrolowanemu bezpośrednio lub za pokwitowaniem przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), przekazywanym następnie nadawcy przez tego operatora.”;
 - b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„2a. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona parafuje również każdą stronę jednego z otrzymanych egzemplarzy protokołu, a następnie przekazuje ten egzemplarz Komisji, na zasadach i w trybie określonych w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, z zastrzeżeniem ust. 2b–2d.”;
 - c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Kontroler, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń do protokołu kontroli, może dokonywać sprostowania oczywistych omyłek pisarskich w protokole kontroli. Zarządzający kontrolę informuje kontrolowanego pisemnie o dokonanych sprostowaniach.”;
- 15) w art. 37a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Upoważnieni pracownicy urzędu Komisji mogą przeprowadzić w domu maklerskim lub podmiocie, o którym mowa w art. 5 pkt 18–20, wizytę nadzorczą w zakresie niezbędnym do realizacji programu nadzorczego, o którym mowa w art. 110s ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
2. Wizyta nadzorcza może być także przeprowadzona w przypadku postępowań dotyczących wydania przez Komisję zezwolenia, pozwolenia lub zgody, o których mowa w przepisach rozporządzenia 575/2013.”.
- Art. 72. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.^{k)}) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 3:
- a) po pkt 4c dodaje się pkt 4d w brzmieniu:
„4d) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);”;
 - b) pkt 31 otrzymuje brzmienie:
„31) zagranicznej instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego działalność maklerską, lub prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego rachunki, na których rejestrowane są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym;”;

^{k)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348 i 1505.

- 2) po art. 13a dodaje się art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13b. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy oraz rozporządzenia 575/2013.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione tylko:

- 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
 - 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe.”;
- 3) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Transakcja, której przedmiotem jest nabycie lub zbycie instrumentów finansowych lub która prowadzi do powstania takich instrumentów, nie stanowi gry ani zakładu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ani gry losowej lub zakładu wzajemnego w rozumieniu przepisów o grach hazardowych, nawet jeżeli według wyraźnej lub dorozumianej woli stron rzeczywiste spełnienie wzajemnych świadczeń jest wyłączone, a tylko jedna ze stron jest obowiązana zapłacić różnicę między umówioną ceną sprzedaży a ceną rynkową w czasie wykonania umowy.”;

- 4) w art. 24 w ust. 7 dodaje się zdanie drugie i trzecie w brzmieniu:

„Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

- 5) w art. 40 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7.”;

- 6) w art. 45a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o uczestniku, rozumie się przez to podmiot będący uczestnikiem odpowiednio Krajowego Depozytu, spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, CCP, izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej.”;

- 7) w art. 45b w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, izba rozliczeniowa lub CCP (podmiot rozliczający)”;

- 8) w art. 47 w ust. 7 dodaje się zdanie drugie i trzecie w brzmieniu:

„Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

- 9) w art. 70:

- a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) art. 69 ust. 2 pkt 3 – o ile przedmiotem tych czynności są dopuszczone do obrotu zorganizowanego obligacje, listy zastawne oraz inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z zaciągniętego długu, inne niż określone w pkt 1, lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są obligacje, listy zastawne, inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z zaciągniętego długu, stopa procentowa lub waluta.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 72, art. 73 ust. 1 i 2, art. 74b–76, art. 79–81g, art. 83a, art. 86 ust. 2, art. 90 i art. 93a, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;

- 10) w art. 73 po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:
„2d. Przepisów ust. 2a–2c nie stosuje się do świadczenia usług maklerskich przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 104.”;
- 11) po art. 74b dodaje się art. 74c w brzmieniu:
„Art. 74c. Nie stanowi działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, przeniesienie przez firmę inwestycyjną instrumentów finansowych:
- 1) na rzecz pożyczkobiorcy, w wykonaniu umowy pożyczki instrumentów finansowych zawartej w imieniu własnym przez firmę inwestycyjną działającą na rachunek pożyczkobiorcy lub pożyczkodawcy;
 - 2) na rzecz pożyczkodawcy, w wyniku zwrotu instrumentów finansowych będących przedmiotem pożyczki instrumentów finansowych lub w wyniku ustanowienia zabezpieczenia pożyczki instrumentów finansowych przez pożyczkobiorcę;
 - 3) na rzecz pożyczkobiorcy, w wyniku zwrotu instrumentów finansowych będących przedmiotem zabezpieczenia pożyczki instrumentów finansowych.”;
- 12) w art. 82:
- a) w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) oświadczenia osób wymienionych w pkt 1, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz że w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.) lub przepisów rozporządzenia 575/2013;”;
 - b) w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) złożone przez akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy, oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały wnioskodawcy;”;
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 10 oraz ust. 2 pkt 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;
- 13) w art. 83a:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:
„1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa oraz obowiązujących w firmie inwestycyjnej procedur i standardów etycznych.
1b. W ramach procedur, o których mowa w ust. 1a, firma inwestycyjna zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.
1c. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi, o których mowa w ust. 1a, mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”;

- b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
- „5. Firma inwestycyjna jest obowiązana zarządzać ryzykiem w swojej działalności, przy czym dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, oraz dom maklerski będący firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosują system zarządzania ryzykiem, o którym mowa w oddziale 2a.
6. Do domu maklerskiego będącego firmą inwestycyjną, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013 i który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosuje się przepisy art. 110a–110d, art. 110g–110q i art. 110v–110za.”;
- 14) po art. 93a dodaje się art. 93b w brzmieniu:
- „Art. 93b. W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych lub rozporządzenia 575/2013 Komisja może zalecić tej firmie zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.”;
- 15) w art. 94 w ust. 1:
- a) uchyla się pkt 2,
- b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy oraz szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w firmie inwestycyjnej niebędącej firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, lub domem maklerskim, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres.”;
- c) uchyla się pkt 5a i 6;
- 16) w art. 98:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Kapitał założycielski domu maklerskiego, który nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i który prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, będąc jednocześnie agentem ubezpieczeniowym albo brokerem ubezpieczeniowym w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 oraz art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1450), wynosi co najmniej równowartość w złotych 25 000 euro.”;
- b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz nie spełnia wymogu posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 4, jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej.”;
- c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana na każdy dzień bilansowy przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski obowiązującego w dniu poprzedzającym ten dzień, przy czym na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.”;
- 17) uchyla się art. 98a–98j;
- 18) w art. 100:
- a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Biegły rewident lub podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 są obowiązane niezwłocznie przekazać Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 informacje, w posiadanie których weszły w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:”;

- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a. Biegły rewident lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 3, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.
- 3b. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela biegły rewident oraz osoby wchodzące w skład organów zarządzających podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy, badający sprawozdanie finansowe domu maklerskiego, są obowiązani niezwłocznie udzielać pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzać i przekazywać kopie dokumentów i innych nośników informacji, na koszt podmiotu badanego, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów oddziału 2a oraz rozporządzenia 575/2013.”
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i 3b, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 59 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.”;
- 19) w art. 103:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1h w brzmieniu:
- „1a. W skład zarządu domu maklerskiego powinny wchodzić osoby posiadające wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski jest obowiązany zapewnić podnoszenie przez członków organów domu maklerskiego kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.
- 1b. W skład organów domu maklerskiego nie mogą wchodzić osoby, które zostały uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich.
- 1c. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności domu maklerskiego.
- 1d. Członek zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, spełniającego co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 1h, może sprawować jednocześnie nie więcej niż:
- 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo
 - 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.
- 1e. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 1d, uznaje się:
- 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej;
 - 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach:
 - a) objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013,
 - b) w których dom maklerski posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 575/2013.
- 1f. Przepisu ust. 1d nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.
- 1g. Na wniosek rady nadzorczej Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej, o których mowa w ust. 1d, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 1d i 1e, jeżeli nie zagrazi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w domu maklerskim. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydanych zgodach.

1h. Przepis ust. 1d ma zastosowanie do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, spełniającego co najmniej jeden z warunków:

- 1) instrumenty finansowe wyemitowane przez dom maklerski zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 1;
- 2) udział domu maklerskiego w aktywach sektora domów maklerskich jest nie mniejszy niż 2%;
- 3) udział domu maklerskiego w funduszach własnych sektora domów maklerskich jest nie mniejszy niż 2%.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi określone w ust. 1–1c mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

3. Przepisy ust. 1–1h stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, o ile spółka ta jest podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.”,

c) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Komisja gromadzi informacje ujawniane przez domy maklerskie zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia 575/2013 i wykorzystuje je do analizy praktyk zapewniających różnorodność w składzie organów domów maklerskich.

5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.”;

20) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu:

„Art. 103a. Dom maklerski jest obowiązany utrzymywać przez cały okres swojej działalności poziom sumy kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszonej o niepokrytą stratę z lat ubiegłych oraz o stratę netto bieżącego okresu w wysokości nie niższej niż poziom kapitału założycielskiego domu maklerskiego.”;

21) uchyla się art. 105–105g;

22) po art. 110 dodaje się oddziały 2a i 2b w brzmieniu:

„Oddział 2a

Szczególne zasady prowadzenia działalności przez niektóre domy maklerskie

Art. 110a. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

- 1) dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 2) dominującej finansowej spółce holdingowej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 3) dominującej instytucji z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013;
- 4) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, którego zezwolenie na działalność maklerską obejmuje co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–8 lub ust. 4 pkt 1;
- 5) finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;
- 6) finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 7) instytucji – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 575/2013;
- 8) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;

- 9) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013;
- 10) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, jak również podmiot uznany przez Komisję za dominujący zgodnie z ust. 2;
- 11) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;
- 12) spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013;
- 13) udziale kapitałowym – rozumie się przez to posiadany bezpośrednio lub pośrednio udział dający prawo do co najmniej 20% kapitału innego podmiotu lub prawo do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu;
- 14) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 15) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 16) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;
- 17) zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w innym państwie członkowskim.

2. Komisja może, w drodze decyzji, uznać za podmiot dominujący wobec domu maklerskiego osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli wywiera ona znaczący wpływ na ten dom maklerski zgodnie z art. 96 ust. 3.

Art. 110b. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiedni i kompleksowy system zarządzania ryzykiem, w zakresie którego określa:

- 1) dokładny, przejrzysty i spójny podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej;
- 2) skuteczne procedury w celu identyfikacji ryzyka, na które jest lub może być narażony, jego szacowania i monitorowania, a także zarządzania tym ryzykiem;
- 3) zasady i procedury sporządzania raportów w zakresie ryzyka, o którym mowa w pkt 2.

2. Dom maklerski wdraża system zarządzania ryzykiem, z zachowaniem proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka związanych z modelem biznesowym i działalnością prowadzoną przez dom maklerski.

3. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw ryzyka. Zadaniem komitetu jest wspieranie zarządu domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem.

Art. 110c. 1. Zarząd domu maklerskiego zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także prawidłowe funkcjonowanie systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim.

2. Zarząd domu maklerskiego w szczególności:

- 1) określa cele strategiczne domu maklerskiego;
- 2) określa strategię domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem i zapewnia jej wykonanie;
- 3) zapewnia integralność systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej oraz ich zgodność z prawem i stosowanymi standardami.

3. Rada nadzorcza domu maklerskiego sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań, w tym zatwierdza system zarządzania ryzykiem.

4. Rada nadzorcza domu maklerskiego ma prawo dostępu do informacji dotyczących ryzyka związanego z działalnością domu maklerskiego, w szczególności ma prawo żądać informacji od osób wykonujących w domu maklerskim funkcje w zakresie zarządzania ryzykiem oraz żądać wyjaśnień od ekspertów zewnętrznych świadczących usługi w zakresie zarządzania ryzykiem na rzecz domu maklerskiego.

Art. 110d. Na potrzeby stosowania rozporządzenia 575/2013 zarząd domu maklerskiego uznaje się za organ zarządzający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 9 tego rozporządzenia, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 110e. 1. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego. Kapitał wewnętrzny powinien zostać oszacowany w wysokości zapewniającej pokrycie istotnych zidentyfikowanych rodzajów i skali ryzyka występujących w ramach prowadzonej przez ten dom działalności oraz innych istotnych rodzajów ryzyka mogących wystąpić w przyszłości. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiednie, skuteczne i kompletne strategie i procedury służące do oszacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego.

2. Dom maklerski utrzymuje w każdym czasie poziom funduszy własnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia 575/2013, na poziomie nie niższym niż poziom kapitału wewnętrznego.

3. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na poziomie jednostkowym. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego, dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 18–24 tego rozporządzenia.

4. Dom maklerski będący podmiotem zależnym od dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego szacuje kapitał wewnętrzny na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowej tej spółki zgodnie z art. 18–24 rozporządzenia 575/2013.

5. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem zależnym od finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa, lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada w państwie niebędącym państwem członkowskim:

- 1) podmiot zależny będący instytucją, instytucją finansową albo spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013 lub
- 2) udział kapitałowy w podmiocie, o którym mowa w pkt 1

– dom maklerski szacuje kapitał wewnętrzny na zasadzie subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013.

Art. 110f. 1. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w formie oddziału, Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił tej firmie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany nad podmiotem dominującym, którego podmiotem zależnym jest ta zagraniczna firma inwestycyjna, z wnioskiem o uznanie oddziału tej firmy za istotny.

2. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja i właściwy organ nadzoru nie osiągną wspólnego stanowiska w sprawie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, Komisja, w terminie 2 miesięcy od dnia upływu tego terminu, wydaje decyzję w przedmiocie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełnia co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wyższy niż 2%;
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zawieszenie albo zakończenie działalności zagranicznej firmy inwestycyjnej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia znane jej opinie i zastrzeżenia właściwego organu nadzoru.

4. Informację o decyzji, o której mowa w ust. 2, Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru.

5. Na wniosek organu nadzoru z państwa członkowskiego, na którego terytorium dom maklerski prowadzi działalność w formie oddziału lub na którego terytorium działalność prowadzi oddział instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego, nad którym Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, Komisja oraz organ nadzoru z państwa członkowskiego mogą osiągnąć wspólne stanowisko w sprawie uznania oddziału domu maklerskiego lub instytucji za istotny w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.

6. W przypadku osiągnięcia wspólnego stanowiska albo wydania decyzji, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru. W ramach współpracy Komisja:

- 1) udostępnia właściwemu organowi nadzoru informacje dotyczące nadzoru płynnościowego, sprawowanego nad działalnością prowadzoną przez dom maklerski w formie oddziału;
- 2) informuje właściwy organ nadzoru o wystąpieniu zaburzenia płynności oraz działaniach podjętych w związku z tym zaburzeniem;
- 3) w przypadku zaistnienia sytuacji, która zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich (sytuacja nadzwyczajna), koordynuje i planuje działania nadzorcze wobec domu maklerskiego, prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim w formie oddziału, we współpracy z właściwym organem nadzoru oraz przekazuje Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego i Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), informacje istotne dla wykonywania ich zadań;
- 4) konsultuje działania nadzorcze nad domem maklerskim z właściwym organem nadzoru;
- 5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru informacje o zmianach sytuacji finansowej domu maklerskiego, które mogą zagrozić jego działalności, oraz o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych nałożonych przez Komisję na dom maklerski w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego, a także o wynikach badania i oceny nadzorczej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja może również ustanowić kolegium, w skład którego wchodzi właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5. Przepis art. 110j stosuje się odpowiednio.

Art. 110g. 1. Dom maklerski wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110q i art. 110v oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie indywidualnej, o której mowa w art. 6–10 rozporządzenia 575/2013, chyba że zgodnie z art. 7 rozporządzenia 575/2013 podlega wyłączenie nadzorowi skonsolidowanemu.

2. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym, wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110q, art. 110v oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 48 lub 49 rozporządzenia 575/2013. Mechanizmy i procedury stosowane przez dom maklerski zapewniamy spójność i integralność przyjętych rozwiązań oraz dostarczenie informacji i danych niezbędnych Komisji do wykonywania nadzoru, także w stosunku do podmiotów zależnych, które nie podlegają nadzorowi na podstawie niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.

3. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego lub unijną instytucją dominującą, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.

4. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, z zastrzeżeniem ust. 5–7.

5. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama: dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli podmiot dominujący ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadku gdy podmioty dominujące wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, obejmują co najmniej dwie finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, których siedziby znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innym państwie członkowskim, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się instytucja kredytowa, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli instytucja kredytowa, która ma największą sumę bilansową, uzyskała zezwolenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska albo państwo członkowskie, w którym instytucja uzyskała zezwolenie, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli dom maklerski ma największą sumę bilansową. W takim przypadku dom maklerski jest uznawany za instytucję zależną od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

8. Komisja i właściwy organ nadzoru nad instytucją mogą uzgodnić, w drodze porozumienia, odstąpienie od kryteriów określonych w ust. 5–7, gdyby zastosowanie tych kryteriów okazało się niewłaściwe ze względu na specyfikę domu maklerskiego lub instytucji i istotność ich działalności w poszczególnych państwach członkowskich oraz ustalić, że Komisja albo właściwy organ nadzoru będzie sprawować nadzór skonsolidowany. W takim przypadku Komisja przed zawarciem porozumienia umożliwi wyrażenie opinii odpowiedniej unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej lub domowi maklerskiemu albo instytucji o większej sumie bilansowej, chyba że opinia została wyrażona wobec właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego.

9. O zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 8, Komisja powiadamia Komisję Europejską i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

10. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany:

- 1) koordynuje gromadzenie i wymianę informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru;
- 2) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru, których to dotyczy, a także, w uzasadnionych przypadkach, z Narodowym Bankiem Polskim.

11. W przypadku gdy właściwe organy nadzoru nie współpracują z Komisją sprawującą nadzór skonsolidowany w stopniu wymaganym do wykonania działań, o których mowa w ust. 10, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”.

12. Działania nadzorcze, o których mowa w ust. 10 pkt 2, obejmują również nałożenie sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, nałożenie środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9, lub nałożenie ograniczeń w stosowaniu metody zaawansowanego pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, a także przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do publicznej wiadomości.

Art. 110h. 1. Komisja, podejmując decyzję w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru w zakresie:

- 1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110r, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy kapitałowej do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy kapitałowej oraz na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;
- 2) środków dotyczących istotnych kwestii i ustaleń w zakresie sprawowania nadzoru nad spełnianiem wymogów dotyczących płynności, w tym związanych z prawidłowością zarządzania ryzykiem płynności oraz potrzebą określenia dostosowanych do domu maklerskiego wymogów dotyczących płynności.

2. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie:

- 1) 4 miesiące od dnia przekazania przez Komisję pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1;
- 2) miesiąca od dnia sporządzenia oceny profilu ryzyka płynności grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2.

3. Komisja w decyzji, o której mowa w ust. 1, uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

4. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, z własnej inicjatywy lub na wniosek każdego z zainteresowanych właściwych organów nadzoru może skonsultować się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz z innymi właściwymi organami nadzoru. Komisja przedstawia tym organom ocenę ryzyka domu maklerskiego. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja może zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z wnioskiem o skonsultowanie się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

6. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 na zasadzie skonsolidowanej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

7. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 na zasadzie indywidualnej w rozumieniu art. 6–10 rozporządzenia 575/2013 albo subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany.

8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów nadzoru skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydaje decyzję po otrzymaniu decyzji wydanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na podstawie art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, uwzględniając stanowisko przedstawione w decyzji tego Urzędu lub uzasadniając istotne odstępstwa. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia 1093/2010.

9. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, wydała decyzję po osiągnięciu wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji zainteresowanym właściwym organom nadzoru.

10. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, przy braku wspólnego stanowiska wydała decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie przekazuje zainteresowanym właściwym organom nadzoru informację o tej decyzji wraz z informacją o decyzjach przekazanych Komisji przez inne właściwe organy nadzoru.

11. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydała decyzję, o której mowa w ust. 8, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim.

12. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, 7 i 8, podlegają weryfikacji co najmniej raz w roku. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, weryfikacja przesłanek wydania decyzji może zostać przeprowadzona częściej na uzasadniony wniosek właściwego organu nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową.

13. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja weryfikuje raz w roku również na wniosek właściwego organu nadzoru, mając na względzie konieczność dalszego stosowania środka nadzorczego. W przypadku zmiany okoliczności Komisja może uchylić lub zmienić decyzję.

14. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany i właściwy organ nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego wystąpi do Komisji z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9 lub ust. 3, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, dokonać wcześniejszej weryfikacji, o ile wnioskujący organ dokona tożsamej weryfikacji w odniesieniu do instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową, o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego w postaci nałożenia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych.

Art. 110i. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażających płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, co dom maklerski uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub państwa członkowskiego, w którym prowadzą działalność istotne oddziały, o których mowa w art. 110f, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań.

2. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję i właściwe organy nadzoru, które sprawują nadzór nad podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

3. Jeżeli do prawidłowego wykonywania nadzoru skonsolidowanego przez Komisję niezbędne są informacje będące w posiadaniu właściwego organu nadzoru, Komisja zwraca się bezpośrednio do tego organu o ich udostępnienie.

4. W przypadku gdy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu, Komisja może zawrzeć z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, a jeżeli Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany – z właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, porozumienie dotyczące współpracy i koordynacji działań nadzorczych, które określa dodatkowe zadania powierzone organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, procedury podejmowania decyzji oraz tryb współpracy nadzorczej.

5. Komisja może zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem art. 28 rozporządzenia 1093/2010, delegować swoje zadania właściwemu organowi nadzoru tak, aby organ ten mógł skutecznie wykonywać zadania z zakresu nadzoru albo przyjmować zadania właściwego organu nadzoru. Porozumienie powinno określać w szczególności:

- 1) zakres delegowanych zadań;
- 2) zakres stosowania do delegowanych zadań przepisów prawa polskiego oraz prawa innego państwa członkowskiego;
- 3) obowiązek właściwego organu nadzoru informowania Komisji o podejmowanych działaniach nadzorczych oraz o ich skutkach;
- 4) warunki i tryb zmiany zakresu oraz odwołania delegowania zadań.

6. O zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz dom maklerski.

7. Odwołanie delegowania zadań następuje w szczególności w przypadku zmiany stanu faktycznego, wskutek której podmiot wskazany w porozumieniu, o którym mowa w ust. 4, przestaje być podmiotem zależnym podmiotu dominującego, nad którym nadzór sprawuje właściwy organ nadzoru.

8. Na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja może przyjmować jedynie takie zadania, jakie odpowiadają celom i zadaniom nadzoru.

9. Komisja zamieszcza porozumienie, o którym mowa w ust. 4, na swojej stronie internetowej niezwłocznie po jego zawarciu, ze wskazaniem podmiotu, o którym mowa w tym porozumieniu.

10. Jeżeli wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia właściwego organu nadzoru mogłoby zagrażać ostrożnemu i stabilnemu zarządzaniu domem maklerskim, Komisja może wypowiedzieć porozumienie, o którym mowa w ust. 4, i zawiesić wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia.

11. Jeżeli inny organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 4, albo pomimo zawarcia porozumienia nie stosuje się do jego postanowień, w tym nie udziela w wyznaczonym terminie informacji, o których udzielenie wnioskuje Komisja, Komisja może powiadomić o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz wypowiedzieć porozumienie.

Art. 110j. 1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, może ustanowić kolegium złożone z właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegium”. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

2. W skład kolegium mogą wchodzić właściwe organy nadzoru sprawujące nadzór nad podmiotami zależnymi od domu maklerskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy nadzoru w państwie, na którego terytorium prowadzą działalność istotne oddziały instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego. W uzasadnionych przypadkach w skład kolegium mogą wchodzić także banki centralne z państw członkowskich. Właściwe organy nadzoru z państw trzecich mogą uczestniczyć w kolegium, jeżeli podmiot z państwa trzeciego wchodzi w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego, a w tym państwie trzecim obowiązują przepisy dotyczące zachowania tajemnicy zawodowej w opinii Komisji równoważne zasadom określonym w ustawie, a w opinii wszystkich właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich – zasadom wynikającym z ich równoważnych przepisów prawa.

3. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegium odbywa się na podstawie porozumienia zawartego z właściwymi organami nadzoru. Jeżeli właściwy organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia albo pomimo jego zawarcia nie stosuje się do jego postanowień, Komisja może zwrócić się o pomoc do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.

4. Do zadań kolegium należy:

- 1) wymiana informacji między organami nadzoru;
- 2) wyrażanie opinii na temat delegowania zadań;
- 3) konsultowanie działań planowanych w ramach programów oceny nadzorczej wobec podmiotów z grupy kapitałowej objętych nadzorem skonsolidowanym;
- 4) zwiększanie efektywności nadzoru;
- 5) zapewnianie jednolitego stosowania wymogów, o których mowa w niniejszym oddziale lub w rozporządzeniu 575/2013, we wszystkich podmiotach należących do grupy kapitałowej objętej nadzorem skonsolidowanym;
- 6) planowanie i koordynowanie działań nadzorczych w sytuacji nadzwyczajnej.

5. W przypadku ustanowienia przez Komisję kolegium Komisja:

- 1) przewodniczy pracom kolegium;
- 2) zapewnia współpracę kolegium z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich;
- 3) podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium;
- 4) organizuje i koordynuje posiedzenia kolegium;
- 5) informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są istotne dla ujednoczenia praktyk nadzorczych;
- 6) koordynuje gromadzenie i rozpowszechnianie informacji niezbędnych do zapewnienia jednolitości praktyk nadzorczych oraz niezbędnych do oceny stabilności finansowej poszczególnych podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego;
- 7) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru;
- 8) planuje i koordynuje stosowanie środków nadzorczych, przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do wiadomości publicznej.

6. Komisja, podejmując działania w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia skutki takich działań dla właściwych organów nadzoru wchodzących w skład kolegium, a także wpływ takich działań na stabilność systemów finansowych w państwach członkowskich, w których działają właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium.

Art. 110k. 1. Komisja współpracuje z innymi właściwymi organami nadzoru w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, w szczególności przekazuje im lub zwraca się do nich o informacje niezbędne do oceny stabilności finansowej instytucji lub instytucji finansowej w innym państwie członkowskim lub istotne dla wykonywania zadań nadzorczych.

2. Przekazywane informacje mogą obejmować w szczególności:

- 1) określenie struktury prawnej grupy kapitałowej oraz jej struktury zarządzania, w tym struktury organizacyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów zależnych nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim i istotnych oddziałów należących do grupy kapitałowej, podmiotów dominujących oraz określenie właściwych organów dla podmiotów objętych nadzorem, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, wchodzących w skład grupy;
- 2) procedury gromadzenia informacji od instytucji wchodzących w skład danej grupy kapitałowej oraz weryfikacji tych informacji;
- 3) informacje dotyczące niekorzystnych sytuacji w instytucjach lub w innych podmiotach wchodzących w skład grupy kapitałowej, mogących mieć poważny wpływ na te instytucje lub podmioty;
- 4) sankcje nałożone zgodnie z art. 167 w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 oraz środki nadzorcze podjęte przez Komisję zgodnie z przepisami niniejszego oddziału, jeżeli jest to istotne dla zadań nadzorczych sprawowanych przez właściwe organy nadzoru, oraz nałożone ograniczenia w stosowaniu metody zaawansowanego pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013.

3. Komisja może powiadomić Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdym przypadku, w którym:

- 1) właściwy organ nadzoru nie przekazał niezbędnych informacji;
- 2) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie.

4. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim zależnym od unijnej instytucji dominującej, może zwrócić się do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany o informacje dotyczące praktyki nadzorczej przyjętej wobec instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej, do której należy dom maklerski.

5. Komisja, podejmując decyzję w przedmiocie nałożenia na dom maklerski będący podmiotem zależnym od instytucji sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, lub nałożenia środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9, lub nałożenia ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, zwraca się o opinię do organu sprawującego nadzór skonsolidowany nad tą instytucją, jeżeli nałożenie sankcji, środka nadzorczego lub ograniczeń może mieć wpływ na prawidłowe wykonywanie zadań nadzorczych przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad instytucją, której podmiotem zależnym jest dom maklerski.

6. Komisja może odstąpić od przeprowadzenia konsultacji z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia wykonania decyzji, o której mowa w ust. 5. W takim przypadku Komisja niezwłocznie informuje inne właściwe organy o wydaniu decyzji.

7. Komisja, dla celów stosowania przepisów niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013, może zwrócić się do właściwych organów o przeprowadzenie weryfikacji informacji dotyczących instytucji, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, instytucji finansowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego, mających siedzibę w danym państwie członkowskim.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Komisja może zwrócić się o umożliwienie Komisji lub jej upoważnionym przedstawicielom przeprowadzenia takiej weryfikacji.

9. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek o przeprowadzenie weryfikacji od właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, przeprowadza weryfikację we własnym zakresie lub umożliwia jej przeprowadzenie przez właściwy organ nadzoru składający wniosek albo umożliwia jej przeprowadzenie przez biegłego rewidenta lub podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych lub inny podmiot posiadający wiedzę specjalistyczną. Przepisy art. 25 ust. 3–7 ustawy o nadzorze stosuje się odpowiednio.

Art. 110l. 1. W przypadku gdy dom maklerski, będąc podmiotem zależnym, nie jest objęty nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 19 rozporządzenia 575/2013, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może żądać od podmiotu dominującego przekazania informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru nad tym domem maklerskim.

2. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać od podmiotu zależnego od domu maklerskiego, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, który nie jest objęty zakresem nadzoru skonsolidowanego, niezwłocznego udzielenia, na koszt tego podmiotu, określonych informacji, niezbędnych do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim.

3. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega przepisom ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1406), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, Komisja, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, może, po zasięgnięciu opinii pozostałych właściwych organów nadzoru odpowiedzialnych za nadzór nad podmiotami zależnymi, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej wyłącznie przepisy ustawy o nadzorze uzupełniającym.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o wyłącznym stosowaniu przepisów ustawy o nadzorze uzupełniającym.

Art. 110m. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, skierowane bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego, spółka holdingowa o działalności mieszanej, będąca podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego, oraz podmioty zależne tej spółki, są obowiązane przekazywać, na własny koszt, określone w żądaniu informacje, niezbędne do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w ust. 1, lub podmiotu zależnego od tej spółki lub osoby wchodzące w skład statutowych organów tej spółki lub podmiotu zależnego od niej, są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego od niej, kopii określonych dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia wyjaśnień w celu umożliwienia Komisji sprawowania nadzoru nad domem maklerskim, będącym podmiotem zależnym od tej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Komisja, w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim, może żądać przekazania określonych informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru przez nieobjęte tym nadzorem podmioty zależne w grupie kapitałowej, do której należy ten dom maklerski.

4. Z zastrzeżeniem art. 387–403 rozporządzenia 575/2013, w przypadku gdy podmiot dominujący domu maklerskiego jest spółką holdingową o działalności mieszanej, Komisja jest uprawniona w ramach sprawowanego nadzoru do monitorowania transakcji dokonywanych pomiędzy domem maklerskim a spółką holdingową o działalności mieszanej lub jej podmiotami zależnymi.

5. Dom maklerski wprowadza procedury zarządzania ryzykiem, w tym odpowiednie procedury sprawozdawcze i księgowe, w celu identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontrolowania transakcji dokonywanych z jego podmiotem dominującym będącym spółką holdingową o działalności mieszanej i podmiotami zależnymi tej spółki.

6. Dom maklerski zgłasza Komisji każdą istotną transakcję z podmiotami, o których mowa w ust. 4, inną niż transakcja, o której mowa w art. 394 ust. 1 i 2 rozporządzenia 575/2013. Procedury, o których mowa w ust. 5, oraz istotne transakcje podlegają kontroli Komisji.

Art. 110n. 1. Komisja prowadzi rejestr finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, wobec którego podmiotem dominującym jest finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera firmę lub nazwę oraz adres siedziby finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Komisja udostępnia Komisji Europejskiej, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i właściwym organom nadzoru.

4. Dom maklerski jest obowiązany co najmniej raz w roku weryfikować, czy podmiot dominujący wobec domu maklerskiego jest finansową spółką holdingową, finansową spółką holdingową o działalności mieszanej lub spółką holdingową o działalności mieszanej. Dom maklerski przekazuje Komisji wyniki przeprowadzonej weryfikacji najpóźniej w terminie 15 dni po zatwierdzeniu skonsolidowanego sprawozdania podmiotu dominującego. W sytuacji gdy do końca pierwszego kwartału danego roku kalendarzowego nie jest dostępne zbadane i zatwierdzone skonsolidowane sprawozdanie finansowe podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego, dom maklerski przeprowadza weryfikację według informacji dostępnych na koniec kwartału, a następnie przeprowadza weryfikację na podstawie zatwierdzonego sprawozdania podmiotu dominującego.

Art. 110o. 1. W przypadku domu maklerskiego, którego podmiot dominujący jest instytucją, finansową spółką holdingową albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie trzecim, niepodlegającą nadzorowi skonsolidowanemu zgodnie z art. 110g ust. 3–9, Komisja z urzędu, na wniosek tego podmiotu dominującego lub na wniosek instytucji będącej podmiotem zależnym od tego podmiotu dominującego, dokonuje oceny, czy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez organ nadzoru państwa trzeciego na podstawie zasad równoważnych w stosunku do ustanowionych w przepisach niniejszego oddziału i wymogów określonych w art. 11–24 rozporządzenia 575/2013.

2. Komisja dokonuje oceny, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest organem właściwym do sprawowania nadzoru skonsolidowanego w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

3. Komisja, badając równoważność zasad, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad instytucjami, które są podmiotami zależnymi od podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy ocena równoważności zasad, o której mowa w ust. 1, nie wykaże pełnej równoważności, do nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim Komisja stosuje przepisy niniejszego oddziału dotyczące sprawowania nadzoru skonsolidowanego lub podejmuje inne działania określone w przepisach niniejszego oddziału, które pozwalają osiągnąć cele nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim. Komisja informuje właściwe organy nadzoru w innych państwach członkowskich, które nadzorują instytucje będące podmiotami zależnymi od podmiotów dominujących, o których mowa w ust. 1, o wyniku badania równoważności zasad i uzgadnia odpowiednie działania nadzorcze. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Komisję Europejską o podjętych działaniach nadzorczych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu podjęcie działań w celu zmiany struktury grupy kapitałowej w taki sposób, aby podmiotem dominującym wobec tego domu maklerskiego stała się finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie członkowskim, lub zastosować przepisy dotyczące nadzoru skonsolidowanego do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej lub tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Art. 110p. Dom maklerski dokumentuje systemy oraz procesy, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, oraz rejestruje transakcje, w sposób umożliwiający Komisji nadzór nad zgodnością działalności domu maklerskiego z tymi przepisami.

Art. 110q. Dom maklerski zarządza ryzykiem płynności w sposób dostosowany do charakteru, zakresu i złożoności prowadzonej przez siebie działalności.

2. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych podjętych wobec domu maklerskiego w związku z zagrożeniem utraty przez niego płynności.

Art. 110r. 1. Komisja dokonuje badania i oceny nadzorczej regulacji, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ust. 1, w zakresie zarządzania ryzykiem, w tym w celu realizacji przepisów niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.

2. W zakresie badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia rodzaje ryzyka:

- 1) na które jest lub może być narażony dom maklerski;
- 2) jakie działalność domu maklerskiego stwarza dla rynku kapitałowego;
- 3) ujawnione w ramach testów warunków skrajnych.

3. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że dom maklerski może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1093/2010, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje w zakresie funkcjonowania jej procedur badania i oceny nadzorczej.

5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.

Art. 110s. 1. Komisja co roku sporządza i realizuje program oceny nadzorczej, którym objęte są domy maklerskie, o których mowa w art. 95 ust. 1.

2. Program oceny nadzorczej określa w szczególności:

- 1) sposób wykonania przez Komisję planowanych działań nadzorczych, w tym alokacji dostępnych Komisji zasobów;
- 2) domy maklerskie, które mają podlegać zwiększonemu nadzorowi, oraz środki podjęte w celu zapewnienia takiego nadzoru;
- 3) plan wizyt nadzorczych lub kontroli w domu maklerskim, w tym w jego oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

3. Zwiększony nadzór, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może obejmować w szczególności:

- 1) zwiększenie częstotliwości lub zakresu czynności nadzorczych w domu maklerskim;
- 2) zwiększenie obowiązków informacyjnych domu maklerskiego;
- 3) dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych domu maklerskiego oraz tematyczne weryfikacje monitorujące szczególne rodzaje ryzyka, które mogą zaistnieć.

Art. 110t. Komisja co najmniej raz w roku przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych w domach maklerskich.

Art. 110u. 1. W przypadku gdy dom maklerski stosuje do obliczania funduszy własnych metody, których zastosowanie wymaga zezwolenia Komisji zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia 575/2013, Komisja co najmniej raz na 3 lata weryfikuje wypełnianie przez dom maklerski warunków określonych w rozporządzeniu 575/2013.

2. Jeżeli w ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone istotne nieprawidłowości w zakresie identyfikacji ryzyka w stosowanej metodzie, w celu ich usunięcia oraz skorygowania ich negatywnych skutków Komisja, w drodze decyzji, nakazuje domowi maklerskiemu przyjęcie wyższych mnożników, nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub podejmuje inne działania zmierzające do przywrócenia zgodności stosowanej metody z przepisami rozporządzenia 575/2013.

3. Jeżeli w odniesieniu do modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia 575/2013, wskazują, że model ten nie jest wystarczająco dokładny, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego przez dom maklerski lub nakazuje domowi maklerskiemu jego niezwłoczną zmianę.

4. W przypadku gdy dom maklerski przestał spełniać w istotnym zakresie wymogi określone w rozporządzeniu 575/2013 dotyczące metody, na stosowanie której uzyskał zezwolenie, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu przedstawienie planu przywrócenia zgodności z tymi wymogami wraz ze wskazaniem terminu jego realizacji. W przypadku gdy w ocenie Komisji realizacja planu nie przywróci pełnej zgodności lub jeżeli wskazany przez dom maklerski termin jest nieodpowiedni, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu zmianę tego planu. W przypadku gdy dom maklerski nie przywróci w terminie zgodności z wymogami, a brak zgodności z tymi wymogami stanowi ich istotne naruszenie, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie danej metody lub ogranicza zakres udzielonego zezwolenia do obszarów, w których spełniane są te wymogi.

Art. 110v. 1. Dom maklerski jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”.

2. Zarząd domu maklerskiego opracowuje i wdraża politykę wynagrodzeń zatwierdzoną przez radę nadzorczą.

3. Stosowana przez dom maklerski polityka wynagrodzeń obejmuje także jego podmioty zależne oraz uwzględnia politykę wynagrodzeń stosowaną przez podmiot dominujący wobec tego domu maklerskiego.

4. Komisja gromadzi i analizuje informacje publikowane przez domy maklerskie zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i rozporządzenia 575/2013 w celu monitorowania tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez domy maklerskie.

5. Dom maklerski raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych.

6. Komisja przekazuje informacje i dane, o których mowa w ust. 4 i 5, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

7. Równowartość w euro wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wypłaty danej kwoty.

8. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw wynagrodzeń, w skład którego wchodzi co najmniej jeden członek rady nadzorczej domu maklerskiego. Zadaniem komitetu jest wspieranie organów domu maklerskiego w zakresie kształtowania i realizacji polityki wynagrodzeń.

Art. 110w. 1. Dom maklerski podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dodatkowo:

- 1) informacje o jego działalności poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013, za dany rok obrotowy;
- 2) informację o stopie zwrotu z aktywów, obliczonej jako iloraz zysku netto i sumy bilansowej.
 2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zawierają:
 - 1) nazwę, charakter i lokalizację geograficzną działalności;
 - 2) przychody w danym roku wykazywane w sprawozdaniu finansowym;
 - 3) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;
 - 4) zysk lub stratę przed opodatkowaniem;
 - 5) podatek dochodowy;
 - 6) otrzymane finansowe wsparcie pochodzące ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 158).

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podlega badaniu zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości i jest ogłaszane jako załącznik do rocznego jednostkowego lub skonsolidowanego sprawozdania finansowego domu maklerskiego.

4. Dom maklerski ogłasza, w sposób ogólnie dostępny, opis systemu zarządzania ryzykiem oraz polityki wynagrodzeń, informację o powołaniu komitetu do spraw wynagrodzeń, o którym mowa w art. 110v ust. 8, a także informację o spełnianiu przez członków organów domu maklerskiego wymogów określonych w art. 103 ust. 1–1h.

5. Dom maklerski prowadzący stronę internetową ogłasza na niej informacje, o których mowa w ust. 1 i 4.

6. Komisja może nakazać, w drodze decyzji, domowi maklerskiemu ogłaszanie:

- 1) częściej niż raz do roku informacji, o których mowa w części ósmej rozporządzenia 575/2013, wraz z określeniem terminów ich ogłaszania;
- 2) w sposób określony przez Komisję – informacji innych niż zamieszczone w sprawozdaniu finansowym.

7. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi dominującemu wobec domu maklerskiego co-roczone ogłaszanie, w sposób określony w art. 434 rozporządzenia 575/2013 albo w inny sposób, w pełnym zakresie lub poprzez zamieszczenie odesłań do odpowiednich dostępnych publicznie dokumentów, informacji w zakresie opisu formy prawnej tego podmiotu oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy kapitałowej.

Art. 110x. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału,
- 2) szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, w tym skład, szczegółowe zadania i sposób funkcjonowania komitetu do spraw ryzyka,
- 3) kryteria techniczne opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej,
- 4) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń i sposób jej ustalania

– mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów domu maklerskiego i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, właściwego funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, szacowania kapitału wewnętrznego, realizacji celów programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także sprawnego ich przebiegu, jak również zapewnienia właściwego funkcjonowania w domu maklerskim polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na należyte zarządzanie ryzykiem oraz uwzględniając rozwiązania umożliwiające Komisji monitorowanie prawidłowości stosowanych w domach maklerskich wewnętrznych rozwiązań w zakresie zarządzania.

Art. 110y. 1. W przypadku naruszenia przez dom maklerski przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 oraz gdy zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo naruszenia tych przepisów przez dom maklerski w okresie kolejnych 12 miesięcy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć następujące środki nadzorcze:

- 1) nakazać zmianę stosowanych rozwiązań, procedur, mechanizmów i strategii w zakresie systemu zarządzania ryzykiem oraz szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego;
- 2) nakazać sporządzenie planu przywrócenia stanu zgodnego z przepisami prawa; w decyzji tej Komisja może wskazać termin realizacji tego planu;
- 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad polityki w zakresie wyceny aktywów lub szczególnego kwalifikowania aktywów w zakresie wymogów dotyczących funduszy własnych określonych w rozporządzeniu 575/2013;
- 4) nakazać ograniczenie zakresu lub rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności, w tym nakazać domowi maklerskiemu zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa, która stanowi zagrożenie dla stabilności finansowej domu maklerskiego;
- 5) nakazać ograniczenie ryzyka w prowadzonej działalności;
- 6) nakazać ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia, jako wyznaczonego procentu przychodów netto domu maklerskiego, w przypadku gdy jego utrzymanie w tej wysokości zagraża spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej;
- 7) nakazać domowi maklerskiemu zatrzymanie zysku netto i przeznaczenie go na zwiększenie funduszy własnych;

- 8) ograniczyć wypłatę zysków lub zakazać wypłaty zysków akcjonariuszom, udziałowcom lub posiadaczom instrumentów dodatkowych zaliczonych zgodnie z przepisami części drugiej tytułu pierwszego rozdziału 3 rozporządzenia 575/2013 do kapitału dodatkowego Tier I domu maklerskiego;
- 9) nałożyć na dom maklerski dodatkowe wymogi w zakresie płynności.
 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Komisja uwzględni:
 - 1) specyfikę działalności domu maklerskiego;
 - 2) stosowane przez dom maklerski rozwiązania w zakresie realizacji przepisów niniejszego oddziału i przepisów rozporządzenia 575/2013;
 - 3) wyniki badania i oceny nadzorczej domu maklerskiego;
 - 4) ryzyko płynności krajowego systemu finansowego.
 3. W przypadku gdy:
 - 1) dom maklerski nie spełnia wymogów określonych w art. 110b, art. 110c, art. 110e i art. 110g,
 - 2) niektóre rodzaje ryzyka lub ich elementy nie są objęte funduszami własnymi, zgodnie z przepisami rozporządzenia 575/2013,
 - 3) zastosowanie innych środków nadzorczych może nie zapewnić we właściwym stopniu i czasie przestrzegania wymogów, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału i przepisach rozporządzenia 575/2013,
 - 4) z badania i oceny nadzorczej lub weryfikacji, o której mowa w art. 110u, wynika, że działalność domu maklerskiego doprowadzi do naruszenia wymogów w zakresie funduszy własnych,
 - 5) pomimo zastosowania przez dom maklerski wymogów określonych w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 istnieje ryzyko niedoszacowania ryzyka w działalności domu maklerskiego lub
 - 6) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych przez dom maklerski zgodnie z art. 377 rozporządzenia 575/2013 wskazują na istotne przekroczenie wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela handlowego w rozumieniu rozporządzenia 575/2013

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na dom maklerski środek nadzorczy w postaci dodatkowych wymogów w zakresie posiadania wyższych funduszy własnych niż określone w rozporządzeniu 575/2013.

4. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, uwzględni:

- 1) ilościowe i jakościowe aspekty stosowanej przez dom maklerski procedury szacowania kapitału wewnętrznego, o której mowa w art. 110e;
- 2) obowiązujący w domu maklerskim system zarządzania ryzykiem;
- 3) wyniki badania i oceny nadzorczej w domu maklerskim;
- 4) ocenę ryzyka systemowego.

5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.

Art. 110z. 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać przekazania jednorazowo lub z określoną częstotliwością informacji dotyczących spełniania obowiązków określonych przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, jeżeli są one niezbędne do wykonywania nadzoru, od:

- 1) domu maklerskiego;
- 2) finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub spółki holdingowej o działalności mieszanej, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) osób uprawnionych do reprezentowania podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2, osób wchodzących w skład organów tych podmiotów lub pozostających z tymi podmiotami w stosunku pracy;
- 4) przedsiębiorców, którym podmioty wymienione w pkt 1 i 2 zleciły wykonywanie swoich czynności.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez Komisję.

3. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego lub wchodzące w skład jego organów albo pozostające z domem maklerskim w stosunku pracy są obowiązane do sporządzania i przekazywania, na koszt tego domu, dodatkowych informacji sprawozdaw-

czych, niezwłocznie lub z określoną częstotliwością, w tym w zakresie sprawozdawczości dotyczącej sytuacji kapitałowej lub poziomu płynności, lub ujawniania innych informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru w zakresie określonym przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.

Art. 110za. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013,
- 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
- 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
- 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013,
- 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013,
- 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013

– w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, wobec których nie stosuje się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych domu maklerskiego ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.

Art. 110zb. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%.

2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%.

3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1.

4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi:

- 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

Oddział 2b

Postępowanie naprawcze

Art. 110zc. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji zagrażającej stabilności finansowej lub powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności domu maklerskiego na poziomie jednostkowym lub skonsolidowanym dom maklerski niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję oraz przedstawia jej program postępowania naprawczego.

2. Za realizację programu postępowania naprawczego przez dom maklerski odpowiada zarząd domu maklerskiego.

3. Program postępowania naprawczego uwzględnia wielkość domu maklerskiego, a także skalę i stopień złożoności jego działalności.

4. Program postępowania naprawczego obejmuje w szczególności:

- 1) wskazanie sposobu przywrócenia stabilności finansowej, wypłacalności lub płynności;
- 2) założenia do programu i wskazanie istotnych etapów jego realizacji;
- 3) wskazanie zagrożeń dla realizacji programu i sposobu ich eliminacji.

5. Komisja może wyznaczyć domowi maklerskiemu termin na opracowanie programu postępowania naprawczego, o którym mowa w ust. 1, oraz zalecić jego uzupełnienie lub ponowne opracowanie.

6. W razie zaniechania działań określonych w ust. 1 lub 5 Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu wszczęcie postępowania naprawczego.

7. W okresie realizacji przez dom maklerski programu postępowania naprawczego zysk osiągnięty przez dom maklerski jest przeznaczany w pierwszej kolejności na pokrycie strat, a następnie na zwiększenie funduszy własnych.

Art. 110zd. 1. Jeżeli program postępowania naprawczego nie jest wystarczający lub jego realizacja nie jest należyta, Komisja może:

- 1) wystąpić do zarządu domu maklerskiego z żądaniem zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego, powzięcia decyzji o pokryciu straty bilansowej oraz podjęcia innych uchwał, w tym zwiększenia, w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy, funduszy własnych;
- 2) nakazać obniżenie lub wstrzymanie wypłaty niektórych zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w domu maklerskim, w tym przypadających za czas zajmowania stanowiska kierowniczego w domu maklerskim, nie dłużej niż za ostatnie 3 lata.

2. Zarząd domu maklerskiego powinien zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji Komisji w przedmiocie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Komisja może zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników, jeżeli zarząd domu maklerskiego nie zwołał tego zgromadzenia w tym terminie. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników obciążają dom maklerski.

3. Przerwy w walnym zgromadzeniu albo w zgromadzeniu wspólników nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.

Art. 110ze. 1. Komisja może wydać decyzję o ustanowieniu kuratora nadzorującego wykonanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania naprawczego.

2. Kuratorowi przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów domu maklerskiego oraz prawo żądania informacji niezbędnych do wykonywania jego funkcji. Organy z odpowiednim wyprzedzeniem informują kuratora o posiedzeniach organów.

3. Organy domu maklerskiego niezwłocznie informują kuratora o powziętych uchwałach i decyzjach.

4. Kuratorowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu wobec uchwał i decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej domu maklerskiego. Oświadczenie o zamiarze wniesienia sprzeciwu zgłoszone na posiedzeniu rady nadzorczej, komisji rewizyjnej lub zarządu wstrzymuje wykonanie uchwały lub decyzji.

5. Sprzeciw, o którym mowa w ust. 4, kurator wnosi do sądu właściwego w sprawach gospodarczych w terminie 14 dni od daty powzięcia uchwały lub decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.

6. W przypadku braku wniesienia sprzeciwu do sądu w terminie, o którym mowa w ust. 5, lub w przypadku oświadczenia kuratora, że nie będzie zgłaszał sprzeciwu, uchwała lub decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega wykonaniu.

7. Kurator może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

8. Od decyzji o ustanowieniu kuratora dom maklerski może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się.

9. Funkcję kuratora może pełnić osoba posiadająca kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie organizacji i zasad działalności domu maklerskiego. Kuratorem może być również osoba prawna.

10. Komisja może żądać od kuratora wyjaśnień i informacji związanych z pełnieniem funkcji.

11. Kurator niezwłocznie zawiadamia Komisję o wszelkich zagrożeniach prawidłowej i terminowej realizacji programu postępowania naprawczego.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211, 702 i 1274.

12. Kurator składa Komisji kwartalne sprawozdania ze swojej działalności zawierające ocenę realizacji przez zarząd domu maklerskiego programu postępowania naprawczego.

13. Wynagrodzenie kuratora ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie prezesa domu maklerskiego, w którym ustanowiono kuratora. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie kuratora nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty związane z pełnieniem funkcji kuratora obciążają dom maklerski.

14. Komisja może odwołać kuratora nadzorującego wykonywanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski w przypadku jego rezygnacji, niewłaściwego pełnienia funkcji lub innych względów uniemożliwiających mu należyte pełnienie tej funkcji.

15. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.^{m)}) w terminach uzgodnionych z Komisją.

16. Okres pełnienia funkcji kuratora jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Do osób tych mają zastosowanie przepisy o ubezpieczeniach społecznych i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.

Art. 110zf. 1. Jeżeli dom maklerski nie przekaże programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 110zc ust. 1 albo gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna, Komisja może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego na czas realizacji programu postępowania naprawczego. W decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego Komisja określa jego zadania.

2. Ustanowienie zarządu komisarycznego nie wpływa na organizację i sposób działania domu maklerskiego.

3. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania, w szczególności zarząd komisaryczny może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza lub komisja rewizyjna zostają zawieszane, mandaty członków zarządu domu maklerskiego, a także prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych organów domu maklerskiego zostają zawieszane.

4. Zarząd komisaryczny może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych domu maklerskiego i sporządzić sprawozdanie finansowe domu maklerskiego na dzień wyznaczony przez Komisję oraz podjąć uchwałę o pokryciu straty za okres kończący się w tym dniu oraz straty za lata ubiegłe.

5. Zarząd komisaryczny wykonuje również zadania określone w decyzji o jego ustanowieniu.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

7. Zarząd komisaryczny opracowuje i uzgadnia z Komisją program postępowania naprawczego, kieruje jego realizacją oraz nie rzadziej niż co 3 miesiące informuje Komisję, radę nadzorczą lub komisję rewizyjną o wynikach realizacji programu.

8. Ustanowienie zarządu komisarycznego podlega zgłoszeniu do rejestru właściwego dla domu maklerskiego.

9. Wniosek o wpis do rejestru zarządu komisarycznego, wykreślenia członków zarządu i prokurentów oraz zawieszenia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej składa zarząd komisaryczny w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji o jego ustanowieniu. Do uiszczenia opłaty sądowej od wniosku oraz opłaty za ogłoszenie wpisu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest obowiązany dom maklerski.

10. Komisja może żądać od zarządu komisarycznego wyjaśnień i informacji związanych z wykonywaniem jego zadań.

Art. 110zg. 1. Członkowi zarządu komisarycznego, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy, udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji.

^{m)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie członków dotychczasowego zarządu. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty działalności zarządu komisarycznego obciążają dom maklerski.

Art. 110zh. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej przepisy niniejszego oddziału dotyczące organów mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.”;

23) w art. 115 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej równoważnym z wymogami określonymi w przepisach oddziału 2a i rozporządzenia 575/2013, oraz”;

24) w art. 119:

a) w ust. 4 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz że w okresie trzech lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub przepisów rozporządzenia 575/2013.”,

b) ust. 5a otrzymuje brzmienie:

„5a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 7 oraz w ust. 5 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

25) w art. 132 w ust. 1 w pkt 1 po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:

„ba) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i zarządzanych przez niego funduszy tworzących lub wspierających system zabezpieczenia społecznego.”;

26) w art. 133 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty prowadzenia przez Krajowy Depozyt systemu rekompensat, opłaty należne z tytułu zarządzania systemem rekompensat oraz koszty wypłaty rekompensat, w przypadku, o którym mowa w art. 145 ust. 1a, są pokrywane z aktywów tego systemu.”;

27) art. 142 otrzymuje brzmienie:

„Art. 142. Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy lub wypłaty rekompensat, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do domu maklerskiego lub do masy upadłości o zwrot do systemu rekompensat przekazanych lub wypłaconych kwot. W postępowaniu upadłościowym roszczenia te podlegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, bezpośrednio po kosztach postępowania oraz po zaspokojeniu należności za pracę. Art. 343 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy stosuje się odpowiednio. Roszczenie o zwrot nie obejmuje jednak tej części przekazanej lub wypłaconej kwoty, jaka odpowiada udziałowi w systemie rekompensat domu maklerskiego w stanie upadłości.”;

28) w art. 145:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) czynności, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1–3, ust. 1a–1b i ust. 5, dokonywane przez syndyka lub zarządcę, wykonuje zarząd uczestnika systemu rekompensat, komplementariusze uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6, albo inne osoby upoważnione do reprezentowania uczestnika systemu, z wyłączeniem pełnomocników;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) czynności, o których mowa w art. 143 ust. 1, wykonuje Krajowy Depozyt;

1b) przepisów art. 140 ust. 1 pkt 4, art. 141 ust. 1, 2 i 4 oraz ust. 4 oraz art. 143 ust. 2–4 nie stosuje się;”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przepisy art. 139 ust. 6, art. 140 ust. 2 i 4–7, art. 141 ust. 3, art. 143 ust. 1–1c oraz art. 144 stosuje się odpowiednio;”;

– uchyla się pkt 4,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1, podejmuje uchwałę dotyczącą wypłaty rekompensat i podaje ją do publicznej wiadomości w drodze publikacji w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim. Uchwała określa kwotę przeznaczoną na wypłatę rekompensat, sposób dokonywania wypłat, terminarz oraz miejsce dokonywania wypłat rekompensat.

1b. Po zakończeniu wypłat Krajowy Depozyt dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Komisji w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat.”;

29) w art. 148 w ust. 1 w pkt 2 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) agenta firmy inwestycyjnej;”;

30) w art. 150 w ust. 1:

a) pkt 7a otrzymuje brzmienie:

„7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub w rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;”;

b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 110b i art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110q, art. 110v lub art. 110w;”;

c) w pkt 14:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2b ustawy o nadzorze;”;

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz art. 21 ust. 1, art. 21a i art. 22 ustawy o nadzorze, a także w art. 96 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;”;

– dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) do publicznej wiadomości w zakresie wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 110t;”;

- d) w pkt 15:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela”;
 - w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) Komitetowi Stabilności Finansowej oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych, Europejskiemu Bankowi Centralnemu, bankom centralnym w innych państwach członkowskich oraz właściwemu organowi nadzoru, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych”;
- 31) w art. 161:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 i 13 ustawy o nadzorze, są obowiązane do niezwłocznego informowania Komisji o każdym uzasadnionym podejrzeniu bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji poufnej w zakresie, trybie i na warunkach określonych w art. 40.”;
 - b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, o których mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2;”;
- 32) art. 162 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 162. Udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych niniejszą ustawą, rozporządzeniem 575/2013 – w zakresie zezwoleń, pozwoleń lub zgód udzielanych domom maklerskim, lub rozporządzeniem 648/2012 podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.”;
- 33) w art. 167:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013 oraz inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;”;
 - b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, albo”;
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:
„2a. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest pomiotem zależnym, właściwy przychód stanowi przychód wykazany w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy podmiotu dominującego.
2b. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2a.
2c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, zamiast kary, o której mowa w ust. 2 pkt 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.
2d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 i 2c, uwzględni w szczególności wagę naruszenia i czas jego trwania, przyczyny naruszenia przepisów, sytuację finansową firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara oraz uprzednie naruszenia przez tę firmę przepisów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.”;

- d) uchyla się ust. 7 i 8,
- e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu przez dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium tego państwa. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru tego państwa członkowskiego.”;
- 34) w art. 167a:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub spółka holdingowa o działalności mieszanej naruszają przepisy ustawy, przepisy wydane na jej podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a jeżeli ostatnie zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie jest dostępne – do wysokości 20 000 000 zł, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów oraz sytuację finansową tych podmiotów.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:
- „2a. Kara, o której mowa w ust. 2, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym w ust. 1 upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.
- 2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. Do ustalenia wysokości kary pieniężnej przepis ust. 1 stosuje się.
- 2c. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.”;
- c) uchyla się ust. 3 i 4;
- 35) w art. 169:
- a) uchyla się ust. 4 i 5,
- b) w ust. 11 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Jeżeli mimo środków podjętych przez organ nadzoru, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej, działalność tej firmy stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może, po poinformowaniu tego organu, a w przypadku naruszenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013 także po poinformowaniu Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.”;
- c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:
- „12. W przypadku, o którym mowa w ust. 11, przepisy ust. 6–8 stosuje się odpowiednio.”;
- 36) w art. 169a:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł na członków zarządu albo współników lub komplementariuszy w spółce osobowej, uwzględniając w stosownych przypadkach w szczególności:
- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;

- 2) stopień przyczynienia się członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie, o ile można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
- 6) gotowość członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie do współpracy z Komisją;
- 7) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez członka zarządu albo wspólnika lub komplementariusza w spółce osobowej odpowiedzialnego za dane naruszenie;
- 8) potencjalne skutki systemowe naruszenia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące organizowanie rynku regulowanego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, uwzględniając przesłanki, o których mowa w ust. 1.

1b. W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, uwzględniając przesłanki, o których mowa w ust. 1.

1c. Kara, o której mowa w ust. 1–1b, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym odpowiednio w ust. 1–1b upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.”,

c) uchyla się ust. 2;

37) art. 169b otrzymuje brzmienie:

„Art. 169b. 1. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a, art. 166 ust. 1a i art. 169a ust. 1–1b, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

2. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących ochrony tajemnicy zawodowej, o których mowa w art. 147, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach nałożonych w związku z naruszeniem przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, a także o wniesionych środkach odwoławczych oraz o sposobie ich rozpatrzenia.”;

38) po art. 176a dodaje się art. 176b w brzmieniu:

„Art. 176b. Na każdego, kto nie przekazał Komisji zgodnie z art. 110m ust. 1–3 i art. 110z ust. 1 i 3 informacji na żądanie skierowane przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł. Komisja, ustalając karę pieniężną, uwzględnia w szczególności wagę żądanej informacji dla sprawowanego nadzoru oraz sytuację finansową podmiotu lub osoby, na które jest nakładana kara.”.

Art. 73. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614, z późn. zm.ⁿ⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nadzór bankowy, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.^{o)}), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”, ustawy

ⁿ⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1260, 1348 i 1357.

^{o)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357 i 1513.

z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908, z późn. zm.^{p)}), ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 oraz z 2015 r. poz. 1166 i 1513) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nadzór nad rynkiem kapitałowym, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.^{q)}), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1260), ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.^{r)}), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”, ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.^{s)}), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.^{b)}) oraz rozporządzenia nr 575/2013”;

2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Komisja jest właściwym organem w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia nr 575/2013, z wyłączeniem:

- 1) wydawania aktów, o których mowa w art. 89 ust. 3, art. 124 ust. 2, art. 327 ust. 2, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2 i 3, art. 412 ust. 5 zdanie drugie i art. 416 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) spraw, o których mowa w art. 458 rozporządzenia nr 575/2013.”

3) w art. 4 dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące dane:

- 1) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu sprawdzenia przestrzegania przez bank przepisów art. 405–409 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) raz do roku, z zastrzeżeniem przepisów o tajemnicy zawodowej – podsumowanie wyniku sprawdzenia, o którym mowa w pkt 1, oraz informację o zastosowanych środkach w przypadku stwierdzenia naruszenia przez bank przepisów wymienionych w pkt 1.

5. Komisja, w przypadku wydania decyzji na podstawie art. 7 ust. 3 lub art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, zamieszcza na swojej stronie internetowej następujące informacje:

- 1) kryteria uwzględnione przy ocenie spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 7 ust. 3 lit. a lub art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia;
- 2) liczbę wydanych decyzji;
- 3) w formie zbiorczego zestawienia dla danego państwa członkowskiego:
 - a) łączną kwotę, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013, funduszy własnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 118 tego rozporządzenia dominującej instytucji z państwa członkowskiego, dla której została wydana decyzja, ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013,
 - b) odsetki w łącznych funduszach własnych na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013 funduszy ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim, dominujących instytucji z państwa członkowskiego, dla których zostały wydane decyzje,

^{p)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2015 r. poz. 855 i 1513.

^{q)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505 i 1513.

^{r)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260 i 1357.

^{s)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 478, 1223, 1260 i 1505.

^{b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 1223, 1260, 1357 i 1513.

- c) odsetki w łącznych funduszach własnych na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia nr 575/2013 funduszy ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim wymaganych na podstawie art. 92 rozporządzenia nr 575/2013, dominujących instytucji z państwa członkowskiego, dla których zostały wydane decyzje.
6. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej informacje o aktach prawnych regulujących wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 4.”;
- 4) w art. 5:
- a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) Prezes Narodowego Banku Polskiego albo delegowany przez niego członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego;”,
- b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. W posiedzeniach Komisji w sprawach rekomendacji, o których mowa w art. 137 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo bankowe, mogą uczestniczyć z głosem doradczym wskazani Komisji przedstawiciele izb gospodarczych zrzeszających banki.
4. Każda z izb gospodarczych, o których mowa w ust. 3, jest uprawniona do wskazania Komisji jednego przedstawiciela.”.

Art. 74. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.^{u)}) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) daniny publiczne, do których zalicza się: podatki, składki, opłaty, wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także inne świadczenia pieniężne, których obowiązek ponoszenia na rzecz państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych funduszy celowych oraz innych jednostek sektora finansów publicznych wynika z odrębnych ustaw;”;
- 2) w art. 40 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) w drodze zarządzenia – zasady rachunkowości oraz plany kont dla organów podatkowych podległych Ministrowi Finansów, w zakresie poboru i rozliczenia podatków, opłat, wpłat z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także innych niepodatkowych należności budżetowych, do których ustalania lub określania są uprawnione organy podatkowe”;
- 3) w art. 111 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) wpłaty z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych;”.

Art. 75. W ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226, z 2011 r. Nr 38, poz. 196 oraz z 2013 r. poz. 1012) w art. 6 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku podjęcia decyzji o udzieleniu gwarancji zwiększenia funduszy własnych minister właściwy do spraw instytucji finansowych, uwzględniając konieczność zapewnienia stabilności systemu finansowego w zakresie instytucji finansowej w rozumieniu art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513) oraz zasadność wykorzystania budżetowych i pozabudżetowych źródeł finansowania, może zwrócić się z wnioskiem do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o udzielenie we własnym imieniu gwarancji ze środków funduszu stabilizacyjnego, o którym mowa w art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, z późn. zm.^{v)}), w zakresie całości lub części kwoty objętej wnioskiem banku krajowego.”.

Art. 76. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.^{w)}) w art. 3 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy

^{u)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269 i 1358.

^{v)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166 i 1513.

^{w)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368.

2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978 i 1259) w art. 437 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) art. 142 otrzymuje brzmienie:

„Art. 142. Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy lub wypłaty rekompensat Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości, masy sanacyjnej lub do restrukturyzowanego domu maklerskiego o zwrot do systemu rekompensat przekazanych lub wypłaconych kwot, które w postępowaniu upadłościowym podlegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, po zaspokojeniu należności za pracę. Roszczenie o zwrot nie obejmuje jednak tej części przekazanej lub wypłaconej kwoty, jaka odpowiada udziałowi w systemie rekompensat domu maklerskiego w stanie upadłości albo w restrukturyzacji.”;

Art. 78. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1260) w art. 6 w pkt 2, w art. 162:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych niniejszą ustawą, rozporządzeniem 575/2013 – w zakresie zezwoleń, pozwoleń lub zgód udzielanych domom maklerskim, lub rozporządzeniem 648/2012 podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.”;

2) uchyla się ust. 2.

Art. 79. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269) w art. 55 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 40 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w drodze zarządzenia – zasady rachunkowości oraz plany kont dla organów podatkowych podległych Ministrowi Finansów, w zakresie poboru i rozliczenia podatków, opłat, wpłat z zysku przedsiębiorstw państwowych, jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz banków państwowych, a także innych niepodatkowych należności budżetowych, do których poboru, ustalania lub określania są uprawnione organy podatkowe”;

Art. 80. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1311) w art. 10 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 48k ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do oddziałów instytucji kredytowych przepisy art. 1–7, art. 9–11, art. 40a ust. 1, art. 49–70, art. 73–78a, art. 80–98, art. 101–112, art. 112c, art. 112d, art. 124, art. 124a, art. 133 ust. 3, art. 137, art. 138, art. 139 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 141 i art. 171 ust. 4–7 stosuje się odpowiednio.”;

2) odnośnika nr 1 oraz art. 389 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149).”

„Art. 389. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 351 pkt 2, art. 361 pkt 1 i art. 363 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 106, który wchodzi w życie z dniem 11 lutego 2017 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 15 września 2017 r. (poz. 1934)

USTAWA

z dnia 5 sierpnia 2015 r.

o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Nadzór makroostrożnościowy nad systemem finansowym, zwany dalej „nadzorem makroostrożnościowym”, obejmuje identyfikację, ocenę i monitorowanie ryzyka systemowego powstającego w systemie finansowym lub jego otoczeniu oraz działanie na rzecz wyeliminowania lub ograniczania tego ryzyka z wykorzystaniem instrumentów makroostrożnościowych.

2. Celem nadzoru makroostrożnościowego jest w szczególności wzmacnianie odporności systemu finansowego na wypadek materializacji ryzyka systemowego i wspieranie przez to długookresowego, zrównoważonego wzrostu gospodarczego kraju.

Art. 2. 1. Zarządzanie kryzysowe w systemie finansowym, zwane dalej „zarządzaniem kryzysowym”, obejmuje działanie na rzecz utrzymania lub przywrócenia stabilności systemu finansowego w przypadku bezpośredniego zagrożenia tej stabilności.

2. Celem zarządzania kryzysowego jest w szczególności efektywna współpraca członków Komitetu Stabilności Finansowej, zwanego dalej „Komitetem”, w tym koordynacja działań podmiotów reprezentowanych przez tych członków, na rzecz utrzymania lub przywrócenia stabilności systemu finansowego oraz wymiana informacji, opinii i ocen.

Art. 3. 1. Organem właściwym w zakresie nadzoru makroostrożnościowego i zarządzania kryzysowego jest Komitet.

2. Organem wyznaczonym w rozumieniu art. 458 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 jest Komitet, a w zakresie stosowania środków krajowych, o których mowa w art. 458 ust. 2 lit. d, ust. 5 i 10 rozporządzenia 575/2013 – Minister Finansów.

Art. 4. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013;
- 2) grupie – rozumie się przez to grupę kapitałową, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245, 791 i 1089);
- 3) instytucji – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 575/2013, która otrzymała zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na prowadzenie działalności bankowej lub maklerskiej, z wyłączeniem:
 - a) firm inwestycyjnych nieposiadających zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej obejmującej wykonywanie czynności polegających na nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych, lub świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisję usługowe, lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe,
 - b) Banku Gospodarstwa Krajowego,
 - c) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych;

¹⁾ Niniejsza ustawa:

- w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.),
- służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.).

- 4) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję oraz inny podmiot objęty nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819 i 1089);
- 5) kapitale podstawowym Tier I – rozumie się przez to element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 26–50 rozporządzenia 575/2013;
- 6) kapitale dodatkowym Tier I – rozumie się przez to element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 51–61 rozporządzenia 575/2013;
- 7) kapitale Tier II – rozumie się przez to element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 62–71 rozporządzenia 575/2013;
- 8) Ministrze Finansów – rozumie się przez to odpowiednio ministra właściwego do spraw budżetu, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 9) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo będące członkiem Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- 10) państwie trzecim – rozumie się przez to państwo niebędące państwem członkowskim;
- 11) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;
- 12) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);
- 13) rozporządzeniu 1092/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 1);
- 14) rozporządzeniu 1093/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.);
- 15) ryzyku systemowym – rozumie się przez to ryzyko zakłócenia w funkcjonowaniu systemu finansowego, które w razie jego materializacji zaburza działanie systemu finansowego i gospodarki narodowej jako całości, którego źródłem mogą być w szczególności tendencje związane z nadmierną dynamiką akcji kredytowej lub zadłużenia i związane z nimi nierównowagi w zakresie cen aktywów, niestabilne modele finansowania, rozkład ryzyka w systemie finansowym, powiązania pomiędzy instytucjami finansowymi lub nierównowagi makroekonomiczne i sektorowe;
- 16) systemie finansowym – rozumie się przez to system finansowy, o którym mowa w art. 2 lit. b rozporządzenia 1092/2010;
- 17) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 18) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 19) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;
- 20) ustawie o swobodzie działalności gospodarczej – rozumie się przez to ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819);
- 21) ustawie – Prawo bankowe – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, z późn. zm.²⁾);
- 22) właściwych podmiotach – rozumie się przez to Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Komisję Nadzoru Finansowego, Ministra Finansów oraz Narodowy Bank Polski, w zakresie działań służących wyeliminowaniu lub ograniczeniu ryzyka systemowego;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85, 724, 768, 791 i 1089.

- 23) zasadzie indywidualnej – rozumie się przez to zasadę indywidualną, o której mowa w art. 6–10 rozporządzenia 575/2013;
- 24) zasadzie skonsolidowanej – rozumie się przez to zasadę skonsolidowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;
- 25) zasadzie subskonsolidowanej – rozumie się przez to zasadę subskonsolidowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013.

Art. 5. Do zadań Komitetu w zakresie nadzoru makroostrożnościowego należy:

- 1) stosowanie instrumentów makroostrożnościowych, w tym przedstawianie stanowisk, oraz wydawanie rekomendacji;
- 2) identyfikowanie instytucji finansowych stwarzających istotne ryzyko dla systemu finansowego;
- 3) współpraca z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego, innymi organami Unii Europejskiej, organami nadzoru makroostrożnościowego z państw członkowskich lub państw trzecich, a także instytucjami międzynarodowymi;
- 4) zapewnienie właściwego obiegu informacji pomiędzy członkami Komitetu służących realizacji jego zadań.

Art. 6. 1. Do zadań Komitetu w zakresie zarządzania kryzysowego należy:

- 1) opracowywanie i przyjmowanie procedur współdziałania na wypadek wystąpienia bezpośredniego zagrożenia dla stabilności systemu finansowego;
- 2) koordynowanie działań członków Komitetu w przypadku bezpośredniego zagrożenia dla stabilności systemu finansowego lub zidentyfikowania instytucji finansowej, której obecna lub prognozowana sytuacja finansowa może stanowić zagrożenie dla dalszego funkcjonowania tej instytucji;
- 3) zapewnienie właściwego obiegu informacji pomiędzy członkami Komitetu służących realizacji jego zadań.

2. Procedury, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są przekazywane Ministrowi Finansów, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komitetowi przedstawiają opinię:

- 1) Prezes Narodowego Banku Polskiego – w zakresie płynności sektora bankowego, w odniesieniu do instytucji finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
- 2) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie wypłacalności instytucji finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) Minister Finansów – w zakresie możliwości wsparcia instytucji finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ze środków publicznych;
- 4) Prezes Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego – w zakresie możliwych wypłat środków gwarantowanych oraz możliwości wsparcia instytucji finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, ze środków Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Rozdział 2

Organizacja i tryb działania Komitetu

Art. 7. 1. Członkami Komitetu są:

- 1) Minister Finansów;
- 2) Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 3) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
- 4) Prezes Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

2. Przewodniczącym Komitetu jest:

- 1) Prezes Narodowego Banku Polskiego – w zakresie realizacji zadań określonych w art. 5;
- 2) Minister Finansów – w zakresie realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1.

3. Członkowie Komitetu uczestniczą w jego posiedzeniach osobiście. W przypadku gdy nie jest możliwy osobisty udział w posiedzeniu przewodniczącego Komitetu lub innego członka Komitetu, wyznaczają oni swoich przedstawicieli, którym podczas posiedzenia przysługują uprawnienia odpowiednio reprezentowanego przewodniczącego lub innego członka Komitetu.

4. W posiedzeniach Komitetu mogą również uczestniczyć z głosem doradczym osoby posiadające odpowiednią wiedzę lub doświadczenie w zakresie zagadnień objętych zadaniami Komitetu, zaproszone przez przewodniczącego Komitetu z własnej inicjatywy lub wskazane przez poszczególnych członków Komitetu.

Art. 8. 1. Posiedzenia Komitetu są zwoływane przez przewodniczącego Komitetu właściwego w zakresie realizacji zadań Komitetu albo przez wyznaczonego przez niego przedstawiciela, z własnej inicjatywy albo na wniosek innego członka Komitetu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać uzasadnienie zwołania posiedzenia Komitetu oraz może wskazywać proponowany termin tego posiedzenia.

Art. 9. 1. Przewodniczący Komitetu kieruje pracami Komitetu i reprezentuje go na zewnątrz zgodnie z podziałem zadań, o którym mowa w art. 7 ust. 2.

2. Przewodniczący Komitetu przedstawia Sejmowi roczną informację o działalności Komitetu w zakresie realizacji zadań określonych w art. 5, w terminie do dnia 31 lipca roku następującego po roku, którego dotyczy informacja.

Art. 10. 1. Komitet może tworzyć grupy robocze, w skład których wchodzi pracownicy Narodowego Banku Polskiego, urzędu obsługującego Ministra Finansów, Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Za zgodą Komitetu w skład grup roboczych mogą wchodzić inne osoby posiadające odpowiednią wiedzę lub doświadczenie w zakresie zagadnień objętych zadaniami Komitetu.

2. Zadania grup roboczych określa Komitet.

3. Wyniki prac grup roboczych są przedstawiane Komitetowi.

Art. 11. 1. Obsługę Komitetu w zakresie realizacji zadań określonych w art. 5 zapewnia Narodowy Bank Polski, a w zakresie realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1 – urząd obsługujący Ministra Finansów.

2. Komitet przyjmuje regulamin określający sposób i tryb jego działania w głosowaniu jawnym, jednomyślnie, w obecności wszystkich członków Komitetu.

Art. 12. 1. W celu realizacji zadań Komitet podejmuje uchwały.

2. Uchwały Komitetu w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 5, są podejmowane w głosowaniu jawnym, większością głosów, w obecności co najmniej trzech członków Komitetu, w tym przewodniczącego Komitetu. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego Komitetu.

3. Uchwały Komitetu w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 6 ust. 1, są podejmowane w głosowaniu jawnym, jednomyślnie, w obecności wszystkich członków Komitetu.

4. Uchwały w imieniu Komitetu podpisuje przewodniczący Komitetu właściwy w zakresie realizacji zadań Komitetu.

5. Uchwały Komitetu w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 5, mogą być podane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Narodowego Banku Polskiego lub przez zamieszczenie na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego.

6. Uchwały Komitetu w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 6 ust. 1, mogą być podane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów lub przez zamieszczenie na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

7. O podaniu uchwały do publicznej wiadomości decyduje Komitet.

Art. 13. 1. Informacje podawane przez Komitet do publicznej wiadomości nie stanowią podstawy roszczeń ani zobowiązań osób trzecich wobec Skarbu Państwa, Narodowego Banku Polskiego lub Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

2. Osoby wykonujące czynności związane z realizacją zadań Komitetu nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą z działania lub zaniechania zgodnego z przepisami ustawy, które pozostaje w związku z realizacją zadań Komitetu.

Rozdział 3

Gromadzenie oraz wymiana informacji

Art. 14. 1. Osoby, o których mowa w art. 7 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 10 ust. 1:

- 1) dokonują wzajemnej wymiany informacji, w tym informacji prawnie chronionych, niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań Komitetu;
- 2) są obowiązane do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji, z którymi zapoznali się w trakcie wykonywania zadań Komitetu.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą być udostępniane członkom Komisji Nadzoru Finansowego oraz członkom Rady Polityki Pieniężnej.

3. Dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, posiadają upoważnieni pracownicy Narodowego Banku Polskiego, urzędu obsługującego Ministra Finansów, Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

4. Do osób, o których mowa w ust. 2 i 3, przepisy ust. 1 pkt 2 oraz ust. 5 stosuje się odpowiednio także po ustaniu ich członkostwa w organach, o których mowa w ust. 2, oraz po ustaniu ich zatrudnienia w podmiotach, o których mowa w ust. 3.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, trwa również po ustaniu członkostwa w Komitecie lub zaprzestaniu uczestnictwa w pracach Komitetu i stosuje się do osób, o których mowa w art. 7 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 10 ust. 1.

Art. 15. Komitet może zawierać porozumienia służące realizacji zadań Komitetu z podmiotami, o których mowa w art. 5 pkt 3.

Art. 16. Członkowie Komitetu, w celu wzmocnienia współpracy międzynarodowej na rzecz realizacji zadań określonych w art. 6 ust. 1, mogą zawierać porozumienia z instytucjami realizującymi zadania z tego zakresu w państwach członkowskich, z bankami centralnymi wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, oraz z ministrami finansów i organami nadzoru nad rynkiem finansowym w państwach członkowskich.

Rozdział 4

Stanowiska i rekomendacje

Art. 17. W przypadku identyfikacji źródła ryzyka systemowego w systemie finansowym lub jego otoczeniu Komitet może przedstawić stanowisko zawierające informację o rodzaju tego źródła, zasięgu jego oddziaływania oraz przewidywanych skutkach dla systemu finansowego. Komitet może skierować swoje stanowisko do właściwych podmiotów lub do podmiotów tworzących system finansowy lub jego część, w tym zarządzających produktami lub wykorzystujących infrastruktury rynkowe.

Art. 18. 1. Komitet może wydać właściwym podmiotom rekomendację, w której wskaże konieczność podjęcia przez te podmioty działań służących ograniczeniu ryzyka systemowego.

2. Wydając rekomendację, Komitet może wskazać termin, w którym jest niezbędne, w ocenie Komitetu, podjęcie działań służących ograniczeniu ryzyka systemowego przez właściwe podmioty.

3. Właściwe podmioty odnoszą się do rekomendacji Komitetu, w tym informują Komitet o działaniach służących ograniczeniu ryzyka systemowego lub przekazują wyjaśnienia dotyczące przyczyn niepodjęcia takich działań.

4. Komitet może podać do publicznej wiadomości informacje, o których mowa w ust. 3, jeżeli nie stanowią one informacji prawnie chronionej.

Rozdział 5

Bufor zabezpieczający

Art. 19. 1. Instytucja utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I, dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, w wysokości 2,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia na zasadach indywidualnej i skonsolidowanej (bufor zabezpieczający).

2. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez te instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 oraz wymogów nałożonych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 1 pkt 2a ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.³⁾).

Art. 20. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie są objęte firmy inwestycyjne będące mikroprzedsiębiorcami, małymi albo średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

2. Komitet informuje Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz organy właściwe w sprawach nadzoru makroostrożnościowego zainteresowanych państw członkowskich o zakresie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 6

Bufor antycykliczny

Art. 21. 1. Instytucja utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I, dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, na poziomie łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, pomnożonej przez średnią ważoną wskaźników bufora antycyklicznego obliczoną zgodnie z ust. 4 (bufor antycykliczny specyficzny dla instytucji).

2. Instytucja utrzymuje bufor antycykliczny specyficzny dla instytucji na zasadach indywidualnej i skonsolidowanej.

3. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier I, o której mowa w ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez te instytucje wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 oraz wymogów nałożonych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 1 pkt 2a ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Do obliczania średniej ważonej wskaźników bufora antycyklicznego instytucja stosuje do wszystkich wskaźników bufora antycyklicznego łączne wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego związane z ekspozycjami kredytowymi w danym państwie członkowskim lub państwie trzecim, podzielone przez łączne wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami kredytowymi tej instytucji.

5. Ekspozycje kredytowe, o których mowa w ust. 4, obejmują wszystkie kategorie ekspozycji, z wyjątkiem ekspozycji wymienionych w art. 112 lit. a–f rozporządzenia 575/2013, jeżeli podlegają one:

- 1) wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z art. 107–311 rozporządzenia 575/2013;
- 2) wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z art. 326–350 rozporządzenia 575/2013 lub z tytułu dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji zgodnie z art. 362–377 tego rozporządzenia – w przypadku gdy ekspozycja dotyczy portfela handlowego;
- 3) wymogom w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 242–270 rozporządzenia 575/2013 – w przypadku gdy ekspozycja ma charakter sekurytyzacyjny.

Art. 22. 1. Obowiązkiem, o którym mowa w art. 21 ust. 1, nie są objęte firmy inwestycyjne będące mikroprzedsiębiorcami, małymi albo średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

2. Komitet informuje Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz organy właściwe w sprawach nadzoru makroostrożnościowego zainteresowanych państw członkowskich o zakresie wyłączenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 23. 1. Komitet oblicza co kwartał wartość odniesienia wskaźnika bufora antycyklicznego. Wartość odniesienia stanowi zmienna, która odzwierciedla cykl kredytowy i ryzyko związane z nadmiernym wzrostem akcji kredytowej w gospodarce narodowej, z uwzględnieniem specyfiki polskiej gospodarki i jej systemu finansowego.

2. Wartość odniesienia opiera się na wskaźniku odchylenia od długoterminowej tendencji zmiany wskaźnika kredytów do produktu krajowego brutto (PKB) i uwzględnia w szczególności:

- 1) wskaźnik wzrostu akcji kredytowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym wskaźnik odzwierciedlający zmiany dotyczące wskaźnika kredytów udzielonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do PKB;
- 2) zalecenia Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego dotyczące ustalania wskaźnika bufora antycyklicznego, wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia 1092/2010.

Art. 24. 1. Wskaźnik bufora antycyklicznego jest określony jako 0 albo 0,25 punktu procentowego lub wielokrotność 0,25 punktu procentowego i może wynosić od 0 do 2,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji, które posiadają ekspozycje kredytowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013. W uzasadnionych przypadkach wskaźnik bufora antycyklicznego może przekraczać 2,5%.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych ocenia co kwartał wysokość wskaźnika bufora antycyklicznego, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wskaźnik bufora antycyklicznego;
- 2) dzień, od którego instytucje stosują ten wskaźnik – w przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego jest podwyższany; dzień ten ustala się na pierwszy dzień po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia, chyba że wyjątkowe okoliczności uzasadniają określenie krótszego terminu.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw instytucji finansowych bierze pod uwagę:

- 1) rekomendację Komitetu dotyczącą wysokości wskaźnika bufora antycyklicznego;
- 2) wartość odniesienia, o której mowa w art. 23;
- 3) zalecenia Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego dotyczące ustalania wskaźnika bufora antycyklicznego, wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia 1092/2010;
- 4) inne zmienne istotne z punktu widzenia reagowania na cykliczne ryzyko systemowe;
- 5) wynik oceny kwartalnej, o której mowa w ust. 2, oraz konieczność właściwego reagowania na cykliczne ryzyko systemowe.

Art. 25. 1. Komitet zamieszcza co kwartał informacje o wskaźniku bufora antycyklicznego na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego, w tym informacje o:

- 1) wysokości obowiązującego wskaźnika bufora antycyklicznego;
- 2) wartości odniesienia dotyczącej wskaźnika bufora antycyklicznego;
- 3) wskaźniku kredytów do PKB, o którym mowa w art. 23 ust. 2;
- 4) dniu, od którego instytucje stosują podwyższony wskaźnik – w przypadku podwyższenia wskaźnika bufora antycyklicznego;
- 5) przewidywanym okresie obowiązywania obniżonego wskaźnika – w przypadku obniżenia wskaźnika bufora antycyklicznego.

2. Komitet przekazuje Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego informacje, o których mowa w ust. 1.

Art. 26. Instytucja stosuje do obliczenia bufora antycyklicznego specyficznego dla instytucji wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub państwa trzeciego na poziomie ustalonym przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego tego państwa członkowskiego lub tego państwa trzeciego, jeżeli ten wskaźnik został ustalony na poziomie do 2,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013. W przypadku gdy minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi wskaźnik bufora antycyklicznego zgodnie z art. 29 ust. 2, instytucja stosuje ten wskaźnik.

Art. 27. 1. W przypadku gdy organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub państwa trzeciego ustalił wskaźnik bufora antycyklicznego dla tego państwa na poziomie powyżej 2,5%, instytucja stosuje do obliczenia bufora antycyklicznego specyficznego dla instytucji wskaźnik określony zgodnie z ust. 3.

2. W przypadku gdy minister właściwy do spraw instytucji finansowych:

- 1) nie określi wskaźnika bufora antycyklicznego zgodnie z ust. 3 – instytucja dla ekspozycji na ryzyko w tym innym państwie niż Rzeczpospolita Polska stosuje wskaźnik na poziomie 2,5%;
- 2) określi wskaźnik bufora antycyklicznego zgodnie z art. 30 ust. 2 – instytucja stosuje ten wskaźnik.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość wskaźnika bufora antycyklicznego ustalonego w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska lub państwie trzecim dla tego państwa członkowskiego lub tego państwa trzeciego na poziomie powyżej 2,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013;
- 2) dzień, od którego instytucja stosuje ten wskaźnik; dzień ten ustala się na pierwszy dzień po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia, chyba że wyjątkowe okoliczności uzasadniają określenie krótszego terminu.

4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw instytucji finansowych bierze pod uwagę:

- 1) rekomendację Komitetu dotyczącą uznania wysokości wskaźnika bufora antycyklicznego, ustalonego w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska lub państwie trzecim dla tego innego państwa, na poziomie powyżej 2,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013;
- 2) zalecenia Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego dotyczące ustalania wskaźnika bufora antycyklicznego, wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia 1092/2010.

Art. 28. Komitet zamieszcza informacje o wskaźniku bufora antycyklicznego, o którym mowa w art. 27 ust. 3, na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego, w tym informacje o:

- 1) wysokości obowiązującego wskaźnika bufora antycyklicznego;
- 2) państwie członkowskim lub państwie trzecim, do których ten wskaźnik ma zastosowanie;
- 3) dniu, od którego instytucje stosują ten wskaźnik.

Art. 29. 1. Jeżeli organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa trzeciego nie ustalił lub nie opublikował wskaźnika bufora antycyklicznego dla tego państwa trzeciego, w którym co najmniej jedna instytucja posiada ekspozycje kredytowe, instytucja stosuje do obliczenia bufora antycyklicznego specyficznego dla instytucji wskaźnik bufora antycyklicznego określony zgodnie z ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego, które nie ustaliło lub nie opublikowało tego wskaźnika;
- 2) dzień, od którego instytucja stosuje ten wskaźnik; dzień ten ustala się na pierwszy dzień po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia, chyba że wyjątkowe okoliczności uzasadniają określenie krótszego terminu.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych bierze pod uwagę:

- 1) rekomendację Komitetu dotyczącą konieczności określenia wskaźnika bufora antycyklicznego oraz jego wysokości dla tego państwa trzeciego;
- 2) zalecenia Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego dotyczące ustalania wskaźnika bufora antycyklicznego, wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia 1092/2010.

Art. 30. 1. Instytucja stosuje do obliczenia bufora antycyklicznego specyficznego dla instytucji wskaźnik bufora antycyklicznego określony przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych:

- 1) zgodnie z ust. 2 pkt 1 – w przypadku gdy minister właściwy do spraw instytucji finansowych uzna, że wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez państwo trzecie nie jest wystarczający, aby w należyty sposób chronić instytucje przed ryzykiem nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie trzecim;
- 2) zgodnie z ust. 2 pkt 2, jednak na poziomie nie niższym niż 2,5% – w przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego ustalony przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego tego państwa wynosi ponad 2,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji, które mają ekspozycje kredytowe w tym państwie trzecim.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego powyżej poziomu ustalonego przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa trzeciego, w przypadku gdy uzna, że wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez państwo trzecie nie jest wystarczający, aby w należyty sposób chronić instytucje przed ryzykiem nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie trzecim, albo
- 2) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego poniżej poziomu ustalonego przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa trzeciego, w przypadku gdy ten wskaźnik wynosi ponad 2,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji, które mają ekspozycje kredytowe w tym państwie trzecim;
- 3) dzień, od którego instytucja stosuje ten wskaźnik; dzień ten ustala się na pierwszy dzień po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia, chyba że wyjątkowe okoliczności uzasadniają określenie krótszego terminu.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych bierze pod uwagę:

- 1) rekomendację Komitetu dotyczącą konieczności określenia wskaźnika bufora antycyklicznego oraz jego wysokości;
- 2) zalecenia Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego dotyczące ustalania wskaźnika bufora antycyklicznego, wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia 1092/2010.

Art. 31. Komitet zamieszcza informacje o wskaźniku bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego, na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego, w tym informacje o:

- 1) wysokości obowiązującego wskaźnika bufora antycyklicznego;
- 2) dniu, od którego instytucje stosują ten wskaźnik.

Art. 32. 1. Do obliczania średniej ważonej wskaźników bufora antycyklicznego w przypadkach, o których mowa w art. 27 ust. 1 i 2, przyjmuje się, że:

- 1) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska ma zastosowanie od dnia określonego zgodnie z prawem tego państwa przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego danego państwa członkowskiego, jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika tego bufora,
- 2) w przypadku gdy organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa trzeciego ustalił wskaźnik bufora antycyklicznego dla tego państwa trzeciego na poziomie wyższym od dotychczasowego, znajduje on zastosowanie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia w sposób przewidziany w prawie właściwym dla państwa trzeciego, bez względu na wyznaczenie przez ten organ krótszego terminu dla instytucji zarejestrowanych w tym państwie,
- 3) wskaźnik bufora antycyklicznego ma zastosowanie od dnia określonego zgodnie z prawem państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska albo państwa trzeciego, jeżeli organy właściwe w sprawach nadzoru makroostrożnościowego tego państwa ustalą wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie niższym od dotychczasowego

– z zastrzeżeniem że w przypadku określenia wskaźnika bufora antycyklicznego w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 3, art. 29 ust. 2 lub art. 30 ust. 2, do obliczenia średniej ważonej wskaźnika bufora antycyklicznego stosuje się odpowiednio wskaźnik określony zgodnie z tymi przepisami.

2. Do obliczania średniej ważonej wskaźników bufora antycyklicznego obowiązujących w państwach członkowskich lub państwach trzecich, w których znajdują się ekspozycje kredytowe instytucji, instytucje określają lokalizację geograficzną stosownej ekspozycji kredytowej zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi przez Komisję Europejską w trybie art. 10–13 rozporządzenia 1093/2010.

Rozdział 7

Bufory instytucji o znaczeniu systemowym

Art. 33. 1. Globalną instytucją o znaczeniu systemowym może być unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub instytucja.

2. Globalną instytucją o znaczeniu systemowym nie może być instytucja, która jest jednostką zależną unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Art. 34. 1. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia 575/2013, na poziomie 1–3,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, zgodnie z kategorią, do której została przyporządkowana (bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym).

2. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym jest obowiązana utrzymywać bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej.

3. Globalna instytucja o znaczeniu systemowym przyporządkowana do:

- 1) pierwszej kategorii – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 1%;
- 2) drugiej kategorii – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 1,5%;
- 3) trzeciej kategorii – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 2%;
- 4) czwartej kategorii – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 2,5%;
- 5) piątej kategorii – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 3%;
- 6) szóstej kategorii – utrzymuje bufor globalnej instytucji o znaczeniu systemowym na poziomie 3,5%.

Art. 35. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, po zasięgnięciu opinii Komitetu, w drodze decyzji, identyfikuje globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz przyporządkowuje je do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3, wyznaczających, narastająco, znaczenie systemowe globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.

2. Komisja Nadzoru Finansowego w uzasadnionych przypadkach może, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, przyporządkować globalną instytucję o znaczeniu systemowym do kategorii, której odpowiada bufor na wyższym poziomie.

3. Do wydawanych opinii, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, są natychmiast wykonalne.

Art. 36. 1. Komisja Nadzoru Finansowego identyfikuje globalne instytucje o znaczeniu systemowym i przyporządkowuje je do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3, na podstawie następujących równoważnych kryteriów:

- 1) wielkości grupy, której częścią jest globalna instytucja o znaczeniu systemowym;
- 2) wzajemnych powiązań danej grupy z systemem finansowym;
- 3) zastępowalności usług lub infrastruktury finansowej zapewnianych przez daną grupę;
- 4) złożoności danej grupy;
- 5) transgranicznej działalności danej grupy, w tym transgranicznej działalności między państwami członkowskimi oraz między państwem członkowskim a państwem trzecim.

2. Komisja Nadzoru Finansowego, biorąc pod uwagę stanowisko Komitetu, przyjmuje procedury w celu identyfikacji, o której mowa w ust. 1, w oparciu o rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 1222/2014 z dnia 8 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (Dz. Urz. UE L 330 z 15.11.2014, str. 27).

Art. 37. Inną instytucją o znaczeniu systemowym niż globalna instytucja o znaczeniu systemowym, zwaną dalej „inną instytucją o znaczeniu systemowym”, może być wyłącznie unijna instytucja dominująca, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub instytucja.

Art. 38. 1. Inna instytucja o znaczeniu systemowym utrzymuje kwotę kapitału podstawowego Tier I dodatkową w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia 575/2013, w wysokości określonej w decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 1, nie większej niż 2% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia (bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym).

2. Inna instytucja o znaczeniu systemowym jest obowiązana utrzymywać bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej.

Art. 39. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, identyfikuje inną instytucję o znaczeniu systemowym i nakłada na nią bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym.

2. Komisja Nadzoru Finansowego w uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Komitetu, może uznać, inną instytucję o znaczeniu systemowym za globalną instytucję o znaczeniu systemowym i przyporządkować ją do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3. Komisja, za pośrednictwem Komitetu, powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdej wydanej decyzji, przedstawiając jednocześnie jej uzasadnienie.

3. Do wydawanych opinii, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepis art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z tym że na postanowienie nie służy zażalenie.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, są natychmiast wykonalne.

5. Komisja Nadzoru Finansowego ocenia znaczenie systemowe innych instytucji o znaczeniu systemowym na podstawie:

- 1) wielkości;
- 2) znaczenia dla gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej lub Unii Europejskiej;
- 3) znaczenia działalności transgranicznej;
- 4) wzajemnego powiązania danej instytucji lub danej grupy z systemem finansowym.

6. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w porozumieniu z Europejską Radą do spraw Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1093/2010 oraz rekomendację Komitetu dotyczącą znaczenia systemowego innych instytucji o znaczeniu systemowym.

Art. 40. Wydając decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego bierze pod uwagę, czy bufor innej instytucji o znaczeniu systemowym nie będzie wywierał nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego Unii Europejskiej poprzez tworzenie przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

Art. 41. W przypadku gdy inna instytucja o znaczeniu systemowym jest jednostką zależną globalnej instytucji o znaczeniu systemowym albo innej instytucji o znaczeniu systemowym, która jest unijną instytucją dominującą, i podlega buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym na zasadzie skonsolidowanej, bufor, o którym mowa w art. 38 ust. 1, który ma zastosowanie na poziomie indywidualnym lub subskonsolidowanym, nie przekracza wyższej z następujących wartości:

- 1) 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia 575/2013;
- 2) wskaźnika bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub innej instytucji o znaczeniu systemowym mającego zastosowanie do danej grupy na poziomie skonsolidowanym.

Art. 42. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier 1, którą globalne instytucje o znaczeniu systemowym oraz inne instytucje o znaczeniu systemowym utrzymują w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 34 ust. 1 oraz art. 38 ust. 1, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez te instytucje innych wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1 i art. 21 ust. 1, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 oraz wymogów nałożonych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 1 pkt 2a ustawy – Prawo bankowe i art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 43. 1. W przypadku gdy grupa na zasadzie skonsolidowanej podlega wymogowi bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym i bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym albo bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym, bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym i bufora ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 47, ma zastosowanie bufor najwyższy, z zastrzeżeniem art. 49.

2. W przypadku gdy instytucja na zasadzie indywidualnej lub subskonsolidowanej podlega wymogowi bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym i bufora ryzyka systemowego, o którym mowa w art. 47, ma zastosowanie wyższy z nich.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, instytucja będąca częścią grupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, podlega wymogowi połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4, mającemu do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej, który nie może być niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego oraz – wyższemu z dwóch buforów – buforowi innej instytucji o znaczeniu systemowym albo buforowi ryzyka systemowego, mającemu do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.

Art. 44. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o:

- 1) globalnych instytucjach o znaczeniu systemowym oraz innych instytucjach o znaczeniu systemowym;
- 2) kategoriach przyporządkowania poszczególnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.

2. Komisja Nadzoru Finansowego zamieszcza informacje, o których mowa w ust. 1, na swojej stronie internetowej.

3. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz organy właściwe w sprawach nadzoru makroostrożnościowego z zainteresowanych państw członkowskich o zamiarze nałożenia bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym.

4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) uzasadnienie wprowadzenia bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym jako skutecznego i proporcjonalnego instrumentu ograniczenia ryzyka;
- 2) ocenę przewidywanego wpływu bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej;
- 3) wskaźnik bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym, który Komisja Nadzoru Finansowego nałożyła.

Art. 45. 1. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje raz w roku przeglądu identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym i ich przyporządkowania do odpowiednich kategorii.

2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje, za pośrednictwem Komitetu, Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz globalne instytucje o znaczeniu systemowym o wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja Nadzoru Finansowego może w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, uchylić albo zmienić decyzję, o której mowa w art. 35 ust. 1 i 2 oraz w art. 39 ust. 2. W przypadku zmiany tej decyzji Komisja Nadzoru Finansowego przyporządkowuje globalną instytucję o znaczeniu systemowym do jednej z kategorii, o których mowa w art. 34 ust. 3.

4. Komisja Nadzoru Finansowego zamieszcza informacje o globalnych instytucjach o znaczeniu systemowym i kategoriach ich przyporządkowania po dokonanych przeglądzie na swojej stronie internetowej.

Art. 46. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu adekwatności wskaźnika bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym.

2. Komisja Nadzoru Finansowego w wyniku przeglądu, o którym mowa w ust. 1, może uchylić albo zmienić decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 1, określając wskaźnik bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym.

Rozdział 8

Bufor ryzyka systemowego

Art. 47. W przypadku gdy instytucja stwarza niecykliczne ryzyko systemowe lub jest na nie narażona, utrzymuje dodatkową kwotę kapitału podstawowego Tier I w stosunku do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego na potrzeby spełniania wymogu w zakresie funduszy własnych, o którym mowa w art. 92 rozporządzenia 575/2013, w celu zapobiegania długoterminowemu niecyklicznemu ryzyku systemowemu nieobjętemu tym rozporządzeniem (bufor ryzyka systemowego) i ograniczania tego ryzyka, w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8.

Art. 48. Dodatkowa kwota kapitału podstawowego Tier 1, którą instytucja utrzymuje w celu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 47, nie jest jednocześnie zaliczana na poczet spełniania przez tę instytucję wymogów nałożonych na podstawie art. 19 ust. 1 i art. 21 ust. 1, wymogów nałożonych na podstawie art. 92 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 oraz wymogów nałożonych przez Komisję Nadzoru Finansowego na podstawie art. 138 ust. 1 pkt 2a ustawy – Prawo bankowe i art. 110y ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy art. 43 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 49. 1. W przypadku gdy bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji znajdujących się wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ten bufor stosuje się łącznie z buforem globalnej instytucji o znaczeniu systemowym lub buforem innej instytucji o znaczeniu systemowym.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, instytucja będąca częścią grupy, do której należy globalna instytucja o znaczeniu systemowym lub inna instytucja o znaczeniu systemowym, podlega wymogowi połączonego bufora, o którym mowa w art. 55 ust. 4, mającemu do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej, który nie może być niższy od sumy bufora zabezpieczającego, bufora antycyklicznego, bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym i bufora ryzyka systemowego, mającej do niej zastosowanie na zasadzie indywidualnej.

Art. 50. 1. Bufor ryzyka systemowego jest obliczany zgodnie z art. 92 rozporządzenia 575/2013 w odniesieniu do kwoty ekspozycji na ryzyko instytucji, wobec których bufor ryzyka systemowego ma mieć zastosowanie zgodnie z ust. 8, na zasadzie indywidualnej, skonsolidowanej lub subskonsolidowanej.

2. Bufor ryzyka systemowego jest określany na poziomie co najmniej 1% i może być zmieniony o 0,5 punktu procentowego lub wielokrotność 0,5 punktu procentowego, z tym że w przypadku podwyższenia tego bufora o więcej niż 0,5 punktu procentowego określa się harmonogram, zgodnie z którym instytucje powinny osiągnąć podwyższony poziom tego bufora.

3. Wysokość bufora ryzyka systemowego wobec instytucji, o których mowa w art. 47, może być zróżnicowana w zależności od stwarzanego niecyklicznego ryzyka systemowego lub narażenia na nie.

4. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego określony zgodnie z ust. 8 przyjmuje wartość na poziomie do 3% i obejmuje ekspozycje znajdujące się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska, ten wskaźnik powinien być określony w tej samej wysokości w odniesieniu do wszystkich ekspozycji znajdujących się na terytorium Unii Europejskiej.

5. Określenie wskaźnika bufora ryzyka systemowego na poziomie od 3% do 5% może nastąpić po:

- 1) otrzymaniu opinii Komisji Europejskiej; w przypadku gdy opinia jest negatywna, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uwzględni tę opinię albo informuje Komisję Europejską, za pośrednictwem Komitetu, o przyczynach jej nieuwzględnienia;
- 2) wydaniu przez Komisję Europejską i Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego zalecenia dotyczącego ustalenia bufora – jeżeli wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego obejmuje jednostkę zależną jednostki dominującej, która ma siedzibę w innym państwie członkowskim;

3) podjęciu decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, w przypadku skierowania sprawy do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010 – jeżeli wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego obejmuje jednostkę zależną jednostki dominującej, która ma siedzibę w innym państwie członkowskim.

6. Określenie wskaźnika bufora ryzyka systemowego na poziomie przekraczającym 5% następuje po udzieleniu przez Komisję Europejską zgody na:

- 1) przyjęcie proponowanego poziomu wskaźnika bufora ryzyka systemowego;
- 2) objęcie wymogiem utrzymania bufora ryzyka systemowego określonego rodzaju ekspozycji znajdujących się w państwach członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych co najmniej raz na dwa lata ocenia adekwatność wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego oraz rodzaje ekspozycji, do których ma on zastosowanie, biorąc pod uwagę rekomendacje Komitetu.

8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wskaźnik bufora ryzyka systemowego;
- 2) rodzaje ekspozycji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego, oraz państwa, w których one się znajdują;
- 3) kategorie instytucji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego;
- 4) dzień, od którego instytucje stosują bufor ryzyka systemowego;
- 5) harmonogram, o którym mowa w ust. 2.

9. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw instytucji finansowych bierze pod uwagę:

- 1) rekomendację Komitetu dotyczącą:
 - a) wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego,
 - b) rodzajów ekspozycji, do których ma on zastosowanie,
 - c) kategorii instytucji, do których ma on zastosowanie– wydaną po przeprowadzonej przez Komitet analizie w zakresie wywierania przez bufor ryzyka systemowego nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla całości lub części systemu finansowego przez tworzenie przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej;
- 2) opinię, zalecenie lub decyzję, o których mowa w ust. 5, w przypadku ich wydania;
- 3) potrzebę zapobiegania długoterminowemu niecyklicznemu ryzyku systemowemu nieobjętemu rozporządzeniem 575/2013 i ograniczania tego ryzyka, a także rekomendację Komitetu w tym zakresie.

Art. 51. 1. Jeżeli wskaźnik bufora ryzyka systemowego określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 nie przekracza 3%, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, za pośrednictwem Komitetu, powiadamia Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz organy właściwe w sprawach nadzoru makroostrożnościowego z zainteresowanych państw członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska o zamiarze nałożenia bufora ryzyka systemowego w wysokości do 3%, nie później niż na miesiąc przed dniem określenia tego wskaźnika.

2. Jeżeli wskaźnik bufora ryzyka systemowego określony w przepisach wydanych na podstawie art. 50 ust. 8 przekracza 3%, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, za pośrednictwem Komitetu, powiadamia Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz organy właściwe w sprawach nadzoru makroostrożnościowego z zainteresowanych państw członkowskich innych niż Rzeczpospolita Polska o zamiarze określenia tego wskaźnika.

3. Jeżeli bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do ekspozycji w państwach trzecich, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, za pośrednictwem Komitetu, powiadamia także organy sprawujące funkcję nadzoru makroostrożnościowego tych państw.

4. W przypadku gdy wskaźnik bufora ryzyka systemowego przyjmuje wartość na poziomie od 3% do 5% oraz gdy wymóg utrzymania bufora ryzyka systemowego obejmuje jednostkę zależną jednostki dominującej, która ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, za pośrednictwem Komitetu, powiadamia także właściwe organy tego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia 575/2013.

5. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1–4, zawiera:

- 1) opis ryzyka systemowego w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) powody, dla których rozmiar ryzyka systemowego zagraża stabilności systemu finansowego na szczeblu krajowym, uzasadniające wysokość wskaźnika bufora ryzyka systemowego;
- 3) uzasadnienie wprowadzenia wskaźnika bufora ryzyka systemowego jako skutecznego i proporcjonalnego instrumentu ograniczenia tego ryzyka;
- 4) ocenę prawdopodobnego wpływu wskaźnika bufora ryzyka systemowego na rynek wewnętrzny Unii Europejskiej na podstawie dostępnych informacji;
- 5) wyjaśnienie, dlaczego zastosowanie środków przewidzianych w przepisach krajowych lub w rozporządzeniu 575/2013, z wyłączeniem art. 458 i art. 459 tego rozporządzenia, nie zapobiegnie wskazanemu ryzyku systemowemu, z uwzględnieniem stosunkowej skuteczności tych środków;
- 6) wskaźnik bufora ryzyka systemowego.

Art. 52. Komitet zamieszcza informacje o wskaźniku bufora ryzyka systemowego na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego, w tym informacje o:

- 1) wysokości obowiązującego wskaźnika bufora ryzyka systemowego;
- 2) kategoriach instytucji, do których ma zastosowanie bufor ryzyka systemowego;
- 3) dniu, od którego instytucje stosują bufor ryzyka systemowego;
- 4) rodzajach ekspozycji i państwach, w których one się znajdują.

Art. 53. 1. W przypadku gdy organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska ustalił wskaźnik bufora ryzyka systemowego dla tego państwa, instytucja stosuje wskaźnik bufora ryzyka systemowego określony zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do swoich ekspozycji w tym państwie.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość wskaźnika bufora ryzyka systemowego ustalonego w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska dla tego państwa;
- 2) dzień, od którego instytucja stosuje ten wskaźnik.

3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych bierze pod uwagę:

- 1) rekomendację Komitetu dotyczącą uznania wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego, ustalonego w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska dla tego państwa;
- 2) informacje zawarte w powiadomieniu przekazanym przez organ właściwy w sprawach nadzoru makroostrożnościowego państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1;
- 3) zalecenie Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego skierowane do Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczące uznania wskaźnika bufora systemowego ustalonego w innym państwie członkowskim.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych powiadamia, za pośrednictwem Komitetu, Komisję Europejską, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i organ nadzoru makroostrożnościowego, który ustalił ten wskaźnik, o określeniu wskaźnika bufora ryzyka systemowego zgodnie z ust. 2.

Art. 54. Po określeniu wskaźnika bufora ryzyka systemowego minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, za pośrednictwem Komitetu, zwrócić się do Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego o wydanie zalecenia uznania tego wskaźnika, zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1092/2010, dla jednego lub kilku państw członkowskich.

Rozdział 9

Ograniczenia wypłat z zysków

Art. 55. 1. Instytucja jest obowiązana przeprowadzać wewnętrzny proces oceny w celu sprawdzenia, czy spełnia wymóg połączonego bufora.

2. Instytucja nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to jej kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy którym wymóg połączonego bufora nie byłby spełniony.

3. Wypłata związana z kapitałem podstawowym Tier I obejmuje:

- 1) wypłatę dywidend pieniężnych;
- 2) przydział akcji w trybie art. 442 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) lub przydział innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a rozporządzenia 575/2013;
- 3) umorzenie lub nabycie przez instytucję jej własnych udziałów lub innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a rozporządzenia 575/2013;
- 4) spłatę kwot opłaconych w związku z instrumentami kapitałowymi, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. a rozporządzenia 575/2013;
- 5) wypłatę pozycji, o których mowa w art. 26 ust. 1 lit. b–e rozporządzenia 575/2013.

4. Wymóg połączonego bufora stanowi łączny kapitał podstawowy Tier I, który jest wymagany do pokrycia bufora zabezpieczającego, powiększonego o bufor antycykliczny specyficzny dla instytucji, bufor globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, bufor innych instytucji o znaczeniu systemowym lub bufor ryzyka systemowego (wymóg połączonego bufora).

Art. 56. 1. Instytucja, która nie spełnia wymogu połączonego bufora, oblicza maksymalną kwotę podlegającą wypłacie (MDA) i niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o jej wysokości. W takim przypadku instytucja nie może dokonywać wypłat, o których mowa w ust. 3, w wysokości przekraczającej MDA.

2. Ustalenie MDA następuje wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań, które powodują obniżenie kapitału podstawowego Tier I, jeżeli ograniczenie to nie skutkuje niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem istniejących zobowiązań instytucji.

3. Przed obliczeniem MDA instytucja:

- 1) nie dokonuje wypłat związanych z kapitałem podstawowym Tier I;
- 2) nie podejmuje zobowiązań w zakresie wypłat zmiennych składników wynagrodzeń lub uznaniowych świadczeń emerytalnych;
- 3) nie dokonuje wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do ich wypłaty powstało w okresie, w którym instytucja nie spełniała wymogu połączonego bufora;
- 4) nie dokonuje wypłat z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013.

Art. 57. 1. MDA stanowi iloczyn wartości liczbowej uzyskanej na podstawie obliczeń, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz wartości współczynnika MDA, ustalonego zgodnie z art. 58, pomniejszony o kwoty, o których mowa w art. 56 ust. 3.

2. Wartość liczbową, o której mowa w ust. 1, uzyskuje się w wyniku zsumowania zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, które uzyskano od dnia podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłat, o których mowa w art. 56 ust. 3, oraz zysków rocznych niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, które uzyskano od dnia podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłat, o których mowa w art. 56 ust. 3.

3. Od kwoty obliczonej zgodnie z ust. 2 odejmuje się wartość kwot należnych z tytułu podatku, jeżeli zyski, o których mowa w ust. 2, nie zostałyby wypłacone.

Art. 58. 1. W przypadku gdy utrzymywany przez instytucję kapitał podstawowy Tier I, który nie jest zaliczany na poczet spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 92 ust. 1 lit. c rozporządzenia 575/2013, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w:

- 1) pierwszym kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0;
- 2) drugim kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,2;
- 3) trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,4;
- 4) czwartym kwartylu wymogu połączonego bufora – współczynnik MDA wynosi 0,6.

2. Dolne i górne kresy przedziału dla poszczególnych kwartyli oblicza się jako:

- 1) dolny kres kwartylu – $((\text{wymóg połączonego bufora})/4) \times (Q_n - 1)$,
- 2) górny kres kwartylu – $((\text{wymóg połączonego bufora})/4) \times Q_n$

– w których „ Q_n ” oznacza numer porządkowy danego kwartyli.

3. Przez kwartył, o którym mowa w ust. 1 i 2, rozumie się parametr statystyczny, którego trzy wartości dzielą uporządkowany zbiór danych na cztery zbiory równe pod względem liczebności.

Art. 59. 1. Jeżeli instytucja, która nie spełnia wymogu połączonego bufora, planuje dokonać wypłaty, o której mowa w art. 56 ust. 3, niezwłocznie powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o:

- 1) wysokości utrzymywanego przez nią kapitału w podziale na:
 - a) kapitał podstawowy Tier I,
 - b) kapitał dodatkowy Tier I,
 - c) kapitał Tier II;
- 2) wysokości zysków z bieżącego okresu i zysków rocznych;
- 3) MDA obliczonej zgodnie z art. 57;
- 4) wysokości zysków podlegających podziałowi, które ma zamiar przeznaczyć na:
 - a) wypłatę dywidendy,
 - b) nabycie akcji własnych,
 - c) płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I, o których mowa w art. 52 rozporządzenia 575/2013,
 - d) wypłatę zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, zarówno w wyniku powstania nowego zobowiązania do ich wypłaty, jak i wypłaty wynikające z zobowiązania powstałego w okresie, w którym instytucja nie spełniała wymogu połączonego bufora.

2. Instytucja opracowuje metodę, która pozwala prawidłowo obliczyć wysokość zysków podlegających podziałowi i MDA, oraz przedstawia ją Komisji Nadzoru Finansowego na jej żądanie.

Rozdział 10

Plan ochrony kapitału

Art. 60. 1. W przypadku gdy instytucja nie spełnia wymogu połączonego bufora, przygotowuje plan ochrony kapitału, który przedstawia Komisji Nadzoru Finansowego w terminie 5 dni roboczych od dnia, w którym stwierdziła, że nie spełnia tego wymogu.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może dopuścić przedstawienie planu ochrony kapitału w terminie późniejszym, nieprzekraczającym jednak łącznie 10 dni, biorąc pod uwagę indywidualną sytuację instytucji.

Art. 61. 1. Plan ochrony kapitału instytucji obejmuje:

- 1) przewidywane przychody i wydatki oraz prognozowany bilans;
- 2) środki mające na celu podwyższenie współczynników kapitałowych;
- 3) plan podwyższenia funduszy własnych w celu osiągnięcia zgodności z wymogiem połączonego bufora i przewidywany okres, w jakim to nastąpi.

2. Komisja Nadzoru Finansowego ocenia plan ochrony kapitału i zatwierdza ten plan, jeżeli uzna, że jego wdrożenie pozwoli utrzymać lub pozyskać wystarczający kapitał, aby umożliwić instytucji spełnienie jej wymogu połączonego bufora w terminach określonych przez Komisję. Komisja Nadzoru Finansowego może żądać uzupełnienia planu ochrony kapitału o informacje, które uzna za niezbędne do należytego dokonania jego oceny.

3. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego nie otrzyma takiego planu w terminie, o którym mowa w art. 60, albo nie zatwierdzi planu ochrony kapitału, w drodze decyzji, zobowiązuje instytucję do podwyższenia funduszy własnych, w terminach określonych przez Komisję, do poziomu niezbędnego do ostrożnego i stabilnego funkcjonowania instytucji.

Rozdział 11

Sankcje administracyjne za naruszenie przepisów

Art. 62. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez instytucję przepisów art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 38 ust. 1, art. 47, art. 55 ust. 1 i 2, art. 56 ust. 1 lub art. 61 ust. 3, Komisja Nadzoru Finansowego może:

- 1) wystąpić do właściwego organu instytucji z wnioskiem o odwołanie prezesa, wiceprezesa lub innego członka zarządu instytucji bezpośrednio odpowiedzialnego za stwierdzone nieprawidłowości;

- 2) w drodze decyzji:
- a) zawiesić w czynnościach członków zarządu, o których mowa w pkt 1, do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o ich odwołanie przez radę nadzorczą na najbliższym posiedzeniu; zawieszenie w czynnościach polega na wyłączeniu z podejmowania decyzji za instytucję w zakresie jej praw i obowiązków majątkowych,
 - b) ograniczyć zakres działalności instytucji lub jej jednostek organizacyjnych, lub zmniejszyć sieć tych jednostek,
 - c) nałożyć na instytucję karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej instytucji,
 - d) nałożyć na osobę fizyczną, o której mowa w pkt 1, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 20 000 000 zł,
 - e) uchylić zezwolenie na utworzenie instytucji i podjąć decyzję o jej likwidacji albo cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności przez instytucję.

2. Komisja Nadzoru Finansowego odprowadza na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego kwoty wyegzekwowane z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c i d, nałożonych na instytucję prowadzącą działalność bankową lub na osobę fizyczną, o której mowa w ust. 1 pkt 1, będącą członkiem zarządu tej instytucji.

3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c i d, podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. W przypadku zastosowania wobec instytucji prowadzącej działalność bankową sankcji, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, przepisy art. 147 ust. 3 i art. 153–156 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

Rozdział 12

Instrumenty nadzoru makroostrożnościowego wynikające z art. 458 rozporządzenia 575/2013

Art. 63. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do instytucji środki, o których mowa w art. 458 ust. 2 lit. d, ust. 5 i 10 rozporządzenia 575/2013, biorąc pod uwagę rekomendacje Komitetu w tym zakresie oraz wzrost ryzyka systemowego w systemie finansowym, które może mieć negatywne skutki dla systemu finansowego i gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 64. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 458 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, instytucja prowadząca działalność w innym państwie członkowskim w formie oddziału stosuje środki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, środki, o których mowa w art. 458 rozporządzenia 575/2013, ustalone w innym państwie członkowskim, wobec oddziałów instytucji zlokalizowanych w tym państwie, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu dotyczącą uznania wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego, ustalonego w innym państwie członkowskim niż Rzeczpospolita Polska dla tego państwa, oraz zalecenie Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego skierowane do Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczące uznania wskaźnika bufora systemowego ustalonego w innym państwie członkowskim.

Rozdział 13

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 65–80. (pominięte)⁴⁾

Rozdział 14

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 81. Zidentyfikowane globalne instytucje o znaczeniu systemowym utrzymują:

- 1) 25% bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym w 2016 r.;
- 2) 50% bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym w 2017 r.;
- 3) 75% bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym w 2018 r.;
- 4) 100% bufora globalnej instytucji o znaczeniu systemowym od 2019 r.

⁴⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

Art. 82. Komitet Stabilności Finansowej działający na podstawie ustawy, o której mowa w art. 95, staje się Komite-tem.

Art. 83. Wskaźnik bufora antycyklicznego, o którym mowa w art. 24 ust. 1, wynosi 0% w okresie do dnia poprzedzającego dzień, od którego instytucja będzie obowiązana stosować wskaźnik określony w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 3.

Art. 84. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równoważnego 1,25% łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równoważnego 1,875% łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczo-nych zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013.

Art. 85. Pozostają w mocy zgody, o których mowa w art. 127 ust. 3 pkt 2, ust. 4, 6 i 7 i art. 128 ust. 3, 9 i 10, oraz wyłączenia, o których mowa w art. 128b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, a także zgody, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 1–10 i art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 86. Do dnia, w którym znajdą zastosowanie wykonawcze standardy techniczne wydane na podstawie art. 136 rozporządzenia 575/2013, w zakresie nieuregulowanym w tym rozporządzeniu stosuje się przepisy art. 105b usta-wy zmienianej w art. 72, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 87. Za naruszenia przepisów ustaw zmienianych w art. 68 i art. 72, w brzmieniu dotychczasowym, zaistniałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, sankcje administracyjne nakłada się według przepisów dotychczasowych, chyba że wymierzenie sankcji na podstawie ustaw zmienianych odpowiednio w art. 68 i art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, byłoby względniejsze dla strony postępowania.

Art. 88. Przepisów art. 167a ust. 2a oraz art. 169a ust. 1c ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu nadanym niniej-szą ustawą, nie stosuje się w przypadkach, gdy do naruszenia przepisów doszło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przy czym administracyjna kara pieniężna nie może zostać nałożona po upływie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 89. 1. Do badań i ocen nadzorczych rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 2015 r. stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 68 i art. 72, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Komisja Nadzoru Finansowego opracowuje programy oceny nadzorczej i przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych, o których mowa w przepisach ustaw zmienianych w art. 68 i art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy w roku następującym po roku, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 90. Banki uprawnione do wykonywania w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu dotychczasowym, zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy, są uprawnione od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do wykonywania czynności, o których mowa w art. 70 ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 91. Do kontroli wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 71 i niezakończonych do dnia wej-ścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 92. Na potrzeby stosowania art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013 do dnia wejścia w życie przepisów wyda-nych na podstawie art. 71 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wyłącza się w odniesieniu do banków:

- 1) ekspozycje, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. a, d–g oraz j rozporządzenia 575/2013;
- 2) 80% wartości ekspozycji, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. b rozporządzenia 575/2013;
- 3) ekspozycje wobec własnych jednostek zależnych, w tym udziały kapitałowe i innego rodzaju udziały, w zakresie, w jakim te jednostki są objęte nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego na zasadzie skonsolidowanej, o których mo-wa w art. 493 ust. 3 lit. c rozporządzenia 575/2013;
- 4)⁵⁾ 50% pozabilansowych akredytyw dokumentowych średniego/niskiego ryzyka i pozabilansowych niewykorzystanych zobowiązań kredytowych średniego/niskiego ryzyka, o których mowa w art. 493 ust. 3 lit. i rozporządzenia 575/2013.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 367 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwaran-towania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. 996), która weszła w życie z dniem 9 października 2016 r.

Art. 93. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 i 5a oraz art. 98i ust. 2 ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 oraz art. 110x ustawy zmienianej w art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 2c ustawy zmienianej w art. 67, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 2c ustawy zmienianej w art. 67, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez dwanaście miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 94. 1. Dotychczasowe przepisy wydane na podstawie:

- 1) art. 9f, art. 9g i art. 128 ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9f ust. 1 i art. 128 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) art. 92b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 92b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 3) art. 137 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 31b ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 4) art. 137 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 5) art. 1411 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 1411 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wydane na podstawie art. 137 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 68, zachowują moc do dnia, w którym znajdują zastosowanie przepisy wydane na podstawie wniosku ustawodawczego, o którym mowa w art. 510 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, z wyłączeniem przepisów w zakresie nadzorczych miar płynności krótkoterminowej oraz nadzorczych miar płynności określających współczynnik udziału podstawowej i uzupełniającej rezerwy płynności w aktywach ogółem, które zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 128 ust. 6a pkt 5 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile w przepisach tych zostanie określony wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności wynoszący 100%, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 95. Traci moc ustawa z dnia 7 listopada 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej (Dz. U. poz. 1317 oraz z 2013 r. poz. 1012).

Art. 96. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁶⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 19–46, art. 55–62, art. 81 i art. 83, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.;
- 2) art. 65 pkt 3–5, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

⁶⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 1 października 2015 r.